

PRAWO UPADŁOŚCIOWE

PRAWO O POSTĘPOWANIU
UKŁADOWEM

1000171932

BIBLIOTEKA TEKSTÓW USTAW
11.

PRAWO UPADŁOŚCIOWE

PRAWO O POSTĘPOWANIU
UKŁADOWEM

PRZEPISY ZWIĄZKOWE

OPRACOWAŁ
Dr EMIL STEIN
ADWOKAT

WYDANIE DRUGIE

KRAKÓW 1938

KSIEGARNIA Powszechna

507

A. 3142

2-208/43/71 ✓

SPIS RZECZY.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/10
1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 834.

PRAWO UPADŁOŚCIOWE.

	Str.
TYTUŁ I. Ogłoszenie upadłości.	
Dział I. Podstawy ogłoszenia upadłości (art. 1—7)	1
Dział II. Postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości	4
Rozdział I. Właściwość sądu (art. 8)	4
Rozdział II. Wniosek o ogłoszenie upadłości (art. 9)	5
Rozdział III. Zarządzenia tymczasowe i postanowienie sądu (art. 10—17)	6
TYTUŁ II. Skutki ogłoszenia upadłości.	
Dział I. Skutki ogłoszenia upadłości co do osoby upadłego (art. 18—19)	9
Dział II. Skutki ogłoszenia upadłości co do majątku upadłego	10
Rozdział I. Skutki ogłoszenia upadłości co do zarządu i rozrządzania majątkiem (art. 20—27)	10
Rozdział II. Wyłączenia z masy upadłości (art. 28—31)	13
Rozdział III. Skutki ogłoszenia upadłości co do zobowiązań upadłego (art. 32—52)	14
Rozdział IV. Bezskuteczność i zaskarżanie czynności upadłego (art. 53—58)	22
Rozdział V. Wpływ upadłości na toczące się postępowanie (art. 59—62)	25

	Str.
TYTUŁ III. Postępowanie upadłościowe.	
Rozdział I. Postępowanie w ogólności (art. 63—86)	27
Rozdział II. Sędzia-komisarz (art. 87—89)	33
Rozdział III. Syndyk	34
Oddział 1. Przepisy ogólne (art. 90—102)	34
Oddział 2. Opieczętowanie i spis inwentarza (art. 103—109)	38
Oddział 3. Likwidacja majątku masy upadłości (art. 110—121)	39
Oddział 4. Wynagrodzenie (art. 122—125)	45
Rozdział IV. Rada wierzycieli (art. 126—140)	47
Rozdział V. Zgromadzenie wierzycieli (art. 141—149)	52
Rozdział VI. Zgłoszenie i ustalenie wierzytelności	55
Oddział 1. Zgłoszenie wierzytelności (art. 150—152)	55
Oddział 2. Lista wierzytelności (art. 153—170)	56
Rozdział VII. Układ upadłego z wierzycielami.	
Oddział 1. Przepisy ogólne (art. 171—178)	62
Oddział 2. Zawarcie układu (art. 179—188)	65
Oddział 3. Zatwierdzenie układu (art. 189—192)	68
Oddział 4. Skutki układu (art. 193—196)	69

	Oddział 5. Uchylenie układu (art. 197—201)	71
Rozdział VIII.	Podział funduszków masy (art. 202—216)	75
Rozdział IX.	Umorzenie, ukończenie i uchylenie postępowania upadłościowego (art. 217—225)	81
Rozdział X.	Przepisy odrębne co do upadłości instytucyj, emitujących listy zastawne lub obligacje (art. 226—228)	84
	Przepisy końcowe (art. 229—230) . .	86
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/10 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 835		

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE PRAWO UPADŁOŚCIOWE.

Rozdział I.	Przepisy ogólne (art. I—VII)	87
Rozdział II.	Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r. (art. VIII—XI)	97
Rozdział III.	Przepis szczególny dla obszaru mocy obowiązującej tomu X cz. I Zводу Praw (art. XII)	100
Rozdział IV.	Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego austriackiego (art. XIII—XVI) .	100
Rozdział V.	Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego niemieckiego (art. XVII—XXIII) .	103

	Str.
Rozdział VI. Przepisy przejściowe (art. XXIV— XXV)	108
Przepisy końcowe (art. XXVI—XXVII)	109
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/10 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 836.	

PRAWO O POSTĘPOWANIU UKŁADOWEM.

Rozdział I. Podstawy i warunki otwarcia postępowania układowego (art. 1—5)	113
Rozdział II. Przepisy ogólne o postępowaniu (art. 6—18)	116
Rozdział III. Otwarcie postępowania układowego (art. 19—36)	120
Rozdział IV. Sprawdzenie wierzytelności (art. 37—49)	129
Rozdział V. Zgromadzenie wierzycieli i układ (art. 50—73)	133
Rozdział VI. Uchylenie układu (art. 74—77)	140
Rozdział VII. Ukończenie postępowania (art. 78)	145
Rozdział VIII. Przepisy przejściowe i końcowe (art. 79—83)	145

DODATKI.

Z Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 93, p. 837, r. 1934 o przepisach o kosztach sądowych	151
Z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych, Dz. U. R. P. Nr. 109, p. 972	159

- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o zawiadomieniach w postępowaniu upadłościowym spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością oraz przedsiębiorstw bankowych, Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 20 z r. 1935 161
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 511) wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a nadto co do §§ 5, 8, 55, 62, 65—69 i 77 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do §§ 60 i 64 w porozumieniu z Ministrami Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o rejestrze handlowym 165
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 510) wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej, przewidzianej w art. 510, 547 i 670 kodeksu handlowego 187
- Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 października 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw, prowadzonych w większym rozmiarze . 191
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 740) wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu w sprawie określenia, jakie gospodarstwa rolne uważa się za prowadzone w większym rozmiarze 194

OBJAŚNIENIA SKRÓTÓW.

v.	=	vide
art.	=	artykuł
art. — bez powołania ustawy		oznacza prawo upadłościowe
k. h.	=	kodeks handlowy
sp. z ogr. odp.	=	spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
p. w.	=	przepisy wprowadcze do prawa upadłościowego
a. u. c.	=	austrjacka ustawa cywilna
k. c. n.	=	kodeks cywilny niemiecki
b. dz.	=	była dzielnica
Dz. U. R. P.	=	Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej
p.	=	pozycja Dziennika Ustaw
ust.	=	ustawa
k. p. c.	=	kodeks postępowania cywilnego
k. c. nap.	=	kodeks cywilny napoleoński
pr. hip.	=	prawo hipoteczne
k. z.	=	kodeks zobowiązań
u. w.	=	ustawa wekslowa
k. p. k.	=	kodeks postępowania karnego
k. k.	=	kodeks karny z r. 1932
up.	=	prawo upadłościowe
u.	=	prawo układowe

PRAWO
UPADŁOŚCIOWE

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

**z dnia 24 października 1934 r.
(Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 834).**

PRAWO UPADŁOŚCIOWE

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

**T Y T U Ł I.
OGŁOSZENIE UPADŁOŚCI.**

D z i a ł I.

Podstawy ogłoszenia upadłości.

Art. 1. § 1. Kupiec, który zaprzestał płacenia długów, będzie uznany za upadłego.

§ 2. Upadłość spółki akcyjnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i osoby prawnej, będącej kupcem, jak również spółki jawnej lub ko-

mandytowej, znajdującej się w stanie likwidacji, będzie ogłoszona także wówczas, gdy majątek ich nie wystarcza na zaspokojenie długów.

Pojęcie kupca v. art. 2—12 k. h.

O spółce akcyjnej v. art. 307—497 k. h.

O spółce z ogr. odp. v. art. 158—306 k. h. oraz art. VII. p. w.

O osobie prawnej v. art. 79 k. h.

O spółce jawnej v. art. 75—142 k. h.

O spółce komandytowej v. art. 145—157 k. h.

Art. 2. Krótkotrwałe wstrzymanie płacenia długów wskutek przejściowych trudności nie jest podstawą ogłoszenia upadłości.

Art. 3. Nie może być ogłoszona upadłość fundacji ani osoby prawnej prawa publicznego.

O Fundacji:

a) v. § 646 a. u. c. (b. dz. austr.);

b) v. art. 80—88 k. c. n. (b. dz. pr.);

c) v. dekret z 7. II. 1919 Dz. U. R. P. Nr. 95 p. 215 zm. Dz. U. R. P. Nr. 38 p. 372 r. 1928 (b. dz. ros.).

Art. 4. § 1. Ogłoszenia upadłości może żądać dłużnik, jak również każdy z jego wierzycieli.

§ 2. Żądanie to, oprócz wierzycieli, mogą zgłosić:

a) w stosunku do spółki jawnej każdy ze spółników, w stosunku zaś do spółki komandytowej każdy ze spółników, odpowiadających bez ograniczenia za zobowiązania spółki;

b) w stosunku do innej spółki i osoby prawnej — każdy, kto ma prawo reprezentować spółkę lub osobę prawną sam lub łącznie z innymi osobami;

c) w stosunku do spółki i osoby prawnej, będących w likwidacji, również każdy z likwidatorów.

Art. 5. § 1. Kupiec rejestrowy obowiązany jest nie później, niż w ciągu dwóch tygodni od dnia zaprzestania płacenia długów zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości, chyba że wniósł podanie o otwarcie postępowania układowego.

Kupiec rejestrowy v. art. 4 i 5 k. h. i Rozp. M. P. i H. Dz. U. R. P. Nr. 84 p. 590 z r. 1936 w sprawie określenia przeds. prowadz. w większym rozmiarze.

§ 2. Reprezentant spółki akcyjnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i osoby prawnej oraz likwidator spółki jawnej lub komandytowej również są obowiązani zgłosić wniosek o ogłoszenie upadłości w ciągu dwóch tygodni od dnia ujawnienia, że majątek spółki lub osoby prawnej nie wystarcza na zaspokojenie długów, chyba że wnieśli podanie o otwarcie postępowania układowego.

§ 3. Kto nie wykona obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, odpowiada za szkodę, wyrządzoną przez to wierzycielowi. Kilka osób odpowiada solidarnie.

Art. 6. Ogłoszenie upadłości spółki jawnej lub komandytowej nie pociąga za sobą samo przez się ogłoszenia upadłości spółników.

Art. 7. Śmierć dłużnika nie stanowi przeszkody do ogłoszenia jego upadłości, jeżeli wniosek o ogłoszenie będzie złożony w ciągu roku od daty

śmierci. Ogłoszenia upadłości może żądać także każdy ze spadkobierców dłużnika. Zgłoszenie wniosku przez spadkobiercę nie oznacza przyjęcia spadku.

D z i a ł I I.

Postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości.

R o z d z i a ł I.

Właściwość sądu.

Art. 8. § 1. Postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości wszczyna się w sądzie okręgowym, w którego okręgu znajduje się zakład główny przedsiębiorstwa dłużnika, a gdy dłużnik ma kilka przedsiębiorstw w okręgach różnych sądów — w jednym z tych sądów; jeżeli dłużnik nie ma w Polsce przedsiębiorstwa, właściwy jest sąd, w którego okręgu dłużnik ma zamieszkanie lub siedzibę, a gdy dłużnik nie ma w Polsce zamieszkania lub siedziby, właściwy jest sąd, w którego okręgu znajduje się majątek dłużnika.

§ 2. O ogłoszeniu upadłości orzeka sąd okręgowy w wydziale handlowym, a jeżeli wydział handlowy nie jest utworzony — w wydziale cywilnym w składzie trzech sędziów.

O właściwości sądów v. art. 24—31 i art. 58 k. p. c.

R o z d z i a ł II.

Wniosek o ogłoszenie upadłości.

Art. 9. § 1. We wniosku o ogłoszenie upadłości należy wskazać:

1) imię i nazwisko dłużnika, jego firmę, miejsce zamieszkania lub siedzibę; gdy dłużnikiem jest spółka lub osoba prawna — imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania spółników, odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia, reprezentantów spółki lub osoby prawnej i likwidatorów, jeżeli są ustanowieni;

2) miejsce, w którym znajduje się przedsiębiorstwo lub inny majątek dłużnika;

3) okoliczności, które uzasadniają wniosek, i ich uprawdopodobnienie.

§ 2. Jeżeli ogłoszenia upadłości żąda wierzyciel, winien nadto uprawdopodobnić swoją wierzytelność, jeżeli zaś dłużnik — winien złożyć bilans swego majątku oraz spis wierzycieli albo wskazać przyczyny, dla których uczynić tego nie może.

§ 3. Jeżeli dłużnikiem jest kupiec rejestrowy, do wniosku należy dołączyć wyciąg z rejestru handlowego.

Rejestr handlowy v. art. 15—29 k. h. oraz Dz. U. R. P. Nr. 59 p. 511 r. 1934.

R o z d z i a ł III.

Zarządzenia tymczasowe i postanowienie sądu.

Art. 10. § 1. Przed rozstrzygnięciem wniosku o ogłoszenie upadłości sąd w miarę potrzeby i możliwości wysłucha dłużnika i wierzycieli.

§ 2. W razie zgłoszenia wniosku przez niektórych tylko spółników spółki jawnej lub komandytowej albo przez niektórych tylko reprezentantów innej spółki lub osoby prawnej albo wreszcie przez niektórych tylko likwidatorów, sąd w miarę potrzeby i możliwości wysłucha pozostałych spółników, reprezentantów lub likwidatorów. Przepis ten stosuje się odpowiednio w przypadku zgłoszenia wniosku przez niektórych tylko spadkobierców dłużnika.

Art. 11. § 1. Od wierzyciela, który zgłasza wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd może zażądać zaliczki na koszty postępowania.

§ 2. Po bezskutecznym upływie terminu do złożenia zaliczki sąd odrzuci wniosek o ogłoszenie upadłości.

V. art. 25—40 oraz 52—68 ust. o kosztach sądowych.

Art. 12. § 1. Przed rozstrzygnięciem wniosku o ogłoszenie upadłości sąd może na żądanie wierzyciela wydać zarządzenia tymczasowe, jakie uzna za stosowne, celem zabezpieczenia majątku dłużnika. W przypadkach niecierpiących zwłoki zarządzenia takie może wydać przewodniczący

sądu, winien je wszakże przedstawić do rozpoznania sądowi na najbliższem posiedzeniu.

§ 2. Wykonanie zarządzenia tymczasowego sąd może uzależnić od złożenia przez wierzyciela kaucji dla zabezpieczenia roszczeń dłużnika o odszkodowanie z powodu wykonania zarządzenia. Na kaucji tej będzie służyło dłużnikowi pierwszeństwo zaspokożenia.

Zarządzenia tymczasowe v. art. 837 i nast. k. p. c.

Art. 13. Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek dłużnika oczywiście nie wystarcza nawet na zaspokożenie kosztów postępowania.

Art. 14. Uwzględniając wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd wyda postanowienie, w którem: 1) wymieni imię i nazwisko, firmę, miejsce zamieszkania lub siedzibę upadłego, 2) wezwie wierzycieli upadłego, aby zgłosili swe wierzytelności w oznaczonym terminie, 3) wyznaczy sędziego-komisarza oraz syndyka upadłości.

Art. 15. Data postanowienia sądu jest datą ogłoszenia upadłości.

Art. 16. § 1. Postanowienie o ogłoszeniu upadłości będzie niezwłocznie podane do publicznej wiadomości przez obwieszczenie i będzie doręczone upadłemu, spadkobiercy upadłego oraz syndykowi i wierzycielowi, który żądał ogłoszenia upadłości.

§ 2. Postanowienie, oddalające wniosek o ogłoszenie upadłości, będzie doręczone dłużnikowi i wierzycielowi, który zgłosił wniosek.

Art. 17. § 1. Na postanowienie sądu o ogłoszeniu upadłości służy zażalenie tylko dłużnikowi, na postanowienie zaś oddalające wniosek — tylko temu, kto zgłosił wniosek.

§ 2. Na tych samych zasadach służy skarga kasacyjna na postanowienie sądu apelacyjnego w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia postanowienia.

Przymus adwokacki v. art. 86 k. p. c. i art. 69.

T Y T U Ł II. SKUTKI OGŁOSZENIA UPADŁOŚCI.

D z i a ł I.

Skutki ogłoszenia upadłości co do osoby upadłego.

Art. 18. § 1. Upadły obowiązany jest wskazać i wydać syndykowi cały swój majątek, jak również wydać księgi handlowe, korespondencję i inne dokumenty.

§ 2. Obowiązany jest udzielać sędziemu-komisarzowi i syndykowi wszelkich potrzebnych wyjaśnień, nie ma jednak obowiązku wyjawienia technicznych sposobów produkcji, stanowiących jego tajemnicę.

§ 3. Upadłemu nie wolno wydalać się z miejsca zamieszkania bez zezwolenia sędziego-komisarza.

Art. 19. § 1. Wydając postanowienie o ogłoszeniu upadłości, sąd może zastosować do upadłego przymus osobisty, jeżeli zachodzi podejrzenie, że upadły ukrywa się albo ukrywa swój majątek.

Przymus osobisty v. art. 625 i 627 oraz 819—831 k. p. c.

§ 2. Na przedstawienie sędziego-komisarza sąd może również zastosować przymus osobisty do upadłego, który uchybia swoim obowiązkom albo po ogłoszeniu upadłości dopuszcza się czynów, mających na celu ukrycie majątku, obciążenie go pozornymi zobowiązaniami i wogóle utrudnienie ustalenia majątku.

§ 3. Sąd uchyli przymus osobisty, gdy ustanie potrzeba jego stosowania.

D z i a ł II.

Skutki ogłoszenia upadłości co do majątku upadłego.

R o z d z i a ł I.

Skutki ogłoszenia upadłości co do zarządu i rozrządzania majątkiem.

Art. 20. § 1. Na skutek ogłoszenia upadłości upadły traci z samego prawa zarząd oraz możliwość korzystania i rozrządzania majątkiem, należącym do niego w dniu ogłoszenia upadłości, jako też nabytym w toku postępowania. Majątek ten stanowi masę upadłości.

§ 2. W skład masy upadłości nie wchodzi mienie upadłego, zwolnione przez prawo od egzekucji, oraz to, co upadły osobistym zarobkiem nabydzie w toku postępowania, jednak w granicach

tylko niezbędnych potrzeb upadłego i osób, będących na jego utrzymaniu.

Skutki upadłości:

1. a) gaśnie prokura (art. 64 § 2 k. h.);
b) następuje rozwiązanie spółki jawnej (art. 112 p. 3 k. h.); komandytowej (art. 155 k. h.); z ogr. odp. (art. 262 p. 3 k. h.); akcyjnej (art. 444 p. 3 k. h.); cichej (art. 688 k. h.);
2. Mienie zwolnione od egzekucji v. art. 570 i nast.
k. p. c.

Art. 21. W skład masy upadłości jednego z małżonków wchodzi rzeczy ruchome, znajdujące się we wspólnem ich władaniu. Jeżeli wspólność domowa małżonków została przerwana w ostatnim roku przed ogłoszeniem upadłości, w skład masy wchodzi również rzeczy ruchome, będące we władaniu drugiego małżonka, z wyjątkiem rzeczy, służących wyłącznie do jego osobistego użytku.

Wspólność majątkowa małżonków:

- a) v. art. 1233 i nast. a. u. c.;
- b) v. art. 226 i nast. k. c. Kr. P.;
- c) v. § 1437 k. c. n.;
- d) v. art. 72 i nast. k. h.

Art. 22. Mienie, przeznaczone na pomoc dla pracowników upadłego i ich rodzin, jeżeli jest gospodarczo i rachunkowo wyodrębnione, nie wchodzi w skład masy upadłości. Mienie to oznaczy sędzia-komisarz.

Art. 23. § 1. Spadek, przypadający upadłemu, syndyk przyjmuje w sposób, ograniczający odpowiedzialność masy upadłości wobec wierzycieli

spadku do wysokości wartości majątku spadkowego.

§ 2. Na wniosek osób interesowanych sędziakomisarz wyznaczy termin, w jakim syndyk winien złożyć oświadczenie, czy spadek przyjmuje.

§ 3. Spadek, którego syndyk nie przyjmie, nie wchodzi w skład masy upadłości.

Art. 24. Czynności prawne upadłego, dotyczące majątku, wchodzącego w skład masy upadłości, dokonane po ogłoszeniu upadłości, nie mają skutków prawnych w stosunku do masy, jednak kto wykonał zawartą z upadłym umowę, może domagać się zwrotu tego, czem masa się zubożyła.

Art. 25. Uiszczenia, dokonane do rąk upadłego po obwieszczeniu w Monitorze Polskim o ogłoszeniu upadłości, nie są dla masy upadłości obowiązujące, chyba że równowartość została przekazana do masy lub uiszczający w czasie uiszczenia nie mógł wiedzieć o ogłoszeniu upadłości.

Art. 26. Przepisy poprzedzających dwóch artykułów stosuje się również do czynności hipotecznych, jeżeli przepisy hipoteczne inaczej nie stanowią.

Art. 27. Po ogłoszeniu upadłości żaden wierzyciel nie może uzyskać przeciwko upadłemu prawa zastawu ani wpisu hipotecznego lub wpisu w rejestrze celem zabezpieczenia wierzytelności, chociażby powstała ona przed ogłoszeniem upadłości.

Prawo zastawu v. §§ 1368—1374 a. u. c.; art. 2071—2084 k. c. nap.

Wpis hipoteczny v. §§ 447—470 a. u. c., art. 41—45 pr. hip. z 1818 r. b. Król. Pol.

Rejestr handlowy v. art. 13—29 k. h. i Dz. U. R. P. Nr. 59 p. 511 r. 1934.

R o z d z i a ł II.

Wyłączenia z masy upadłości.

Art. 28. § 1. Rzeczy, nie należące do upadłego, będą wyłączone z masy upadłości i wydane osobie, mającej do nich prawo.

§ 2. Jeżeli upadły zbył rzecz, która do niego nie należała, i otrzymał za nią świadczenie wzajemne, świadczenie to będzie wydane mającemu prawo do rzeczy, o ile znajduje się w masie upadłości oddzielnie od innego majątku.

§ 3. Jeżeli rzecz taką zbył syndyk, osoba, mająca prawo do rzeczy, może żądać wydania świadczenia wzajemnego, uzyskanego przez masę upadłości. Może nadto żądać odszkodowania, jeżeli syndyk zbył rzecz, chociaż wiedział, iż ulega ona wyłączeniu.

§ 4. Prawo do świadczenia, którego masa nie otrzymała, przelane będzie na mającego prawo do rzeczy.

Art. 29. Mający prawo do rzeczy może żądać jej wydania lub wydania świadczenia wzajemnego za jednoczesnym zwrotem wydatków, poniesionych przez upadłego albo przez masę upadłości na

utrzymanie rzeczy lub na uzyskanie świadczenia wzajemnego.

Świadczenia wzajemne art. 218 i nast. k. z.

Art. 30. Żona upadłego, która żąda wyłączenia rzeczy, nabytych przez nią w czasie trwania małżeństwa, winna udowodnić, że nie były one nabyte z funduszków męża.

V. art. 217 k. c. Król. Pol.

V. §§ 1237 i nast. a. u. c.

Art. 31. § 1. Żądanie, oparte na przepisach trzech poprzedzających artykułów, rozpoznaje sędzia-komisarz po wysłuchaniu syndyka.

§ 2. Na postanowienie sędziego-komisarza, uwzględniające żądanie, służy zażalenie tylko syndykowi.

§ 3. Na postanowienie, oddalające żądanie, niema zażalenia, co jednak nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu roszczenia w drodze powództwa przeciwko masie upadłości.

R o z d z i a ł III.

Skutki ogłoszenia upadłości co do zobowiązań upadłego.

Art. 32. § 1. Zobowiązania pieniężne upadłego, których termin płatności nie nastąpił, stają się płatne z dniem ogłoszenia upadłości.

§ 2. Zobowiązania majątkowe niepieniężne zamieniają się z dniem ogłoszenia upadłości na pie-

niężne i z tym dniem stają się płatne, chociażby termin ich wykonania jeszcze nie nastąpił.

Art. 33. § 1. Odsetki od wierzytelności, przypadających od upadłego, nie biegną w stosunku do masy od daty ogłoszenia upadłości.

§ 2. Nie dotyczy to odsetek od wierzytelności, zabezpieczonych hipoteką, w rejestrze, zastawem lub prawem zatrzymania, jednak odsetki te mogą być zaspokojone tylko z przedmiotu zabezpieczenia.

Odsetki v. art. 86 i nast. k. z.

Hipoteka, rejestr v. uwagi przy art. 27.

Prawo zatrzymania v. art. 218, 219 k. z. i art. 518—524 k. h.

Art. 34. § 1. Potrącenie długu upadłego z długiem wierzyciela jest dopuszczalne, jeżeli oba długi istniały w czasie ogłoszenia upadłości, chociażby termin uiszczenia jednego z nich nie nastąpił.

§ 2. Przy potrąceniu dług wierzyciela oznacza się całkowitą sumą, dług zaś upadłego oznacza się sumą kapitału bez odsetek od dnia ogłoszenia upadłości. Jeżeli termin płatności nieoprocenowanego długu upadłego w dniu ogłoszenia upadłości nie nastąpił, do potrącenia będzie przyjęta suma, zmniejszona o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak, niż sześć od sta, za czas od ogłoszenia upadłości do dnia płatności i nie więcej, niż za dwa lata.

Art. 35. § 1. Potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli dłużnik upadłego nabył wierzytelność

w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, albo nabył ją w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przed datą ogłoszenia upadłości, wiedząc o istnieniu podstawy ogłoszenia upadłości.

§ 2. Potrącenie jednak jest dopuszczalne, jeżeli nabywca stał się wierzycielem upadłego wskutek spłacenia jego długu, za który odpowiadał osobiście, albo pewnymi przedmiotami majątkowymi, i jeżeli nabywca w czasie, gdy wziął na siebie odpowiedzialność za dług upadłego, nie wiedział o istnieniu podstawy ogłoszenia upadłości. Potrącenie jest zawsze dopuszczalne, jeżeli przyjęcie odpowiedzialności nastąpiło na sześć miesięcy przed ogłoszeniem upadłości.

Potrącenie v. art. 254—262 k. z.

Przelew v. art. 172—179 k. z. i 45 k. h.

Indos v. art. 10 u. w.

Art. 36. Potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel stał się dłużnikiem masy upadłości.

Art. 37. Wierzyciel, który chce skorzystać z prawa potrącenia, winien o tem oświadczyć nie później, niż przy zgłoszeniu wierzytelności.

Art. 38. Masa upadłości nie jest związana ofertą upadłego, o której przyjęciu przez stronę drugą upadły nie otrzymał zawiadomienia przed ogłoszeniem upadłości.

Oferta v. art. 65—73 k. z. i art. 525—527 k. h.

Art. 39. § 1. Jeżeli umowa wzajemna w czasie ogłoszenia upadłości nie była wykonana ani przez upadłego, ani przez stronę drugą, albo była wyko-

nana tylko w części, syndyk może bądź wykonać umowę i żądać od drugiej strony wykonania, bądź od umowy odstąpić.

§ 2. Na żądanie strony drugiej sędzia-komisarz wyznaczy syndykowi odpowiedni termin do złożenia tej stronie oświadczenia na piśmie, czy od umowy odstępuje, czy też żąda jej wykonania. Niezłożenie oświadczenia w terminie wyznaczonym poczytane będzie za odstąpienie od umowy.

§ 3. Strona druga, która ma obowiązek wcześniejszego świadczenia, może wstrzymać się z tem świadczeniem aż do spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wzajemnego. Prawo to nie służy jej, jeżeli w czasie zawarcia umowy wiedziała lub wiedzieć była powinna o istnieniu podstawy ogłoszenia upadłości.

Umowy wzajemne v. art. 5, 112, 215, 271 k. z.

Świadczenia v. art. 216 k. z.

Art. 40. § 1. Jeżeli syndyk odstępuje od umowy, strona druga nie ma prawa do zwrotu dokonanego świadczenia, chociażby znajdującego się w masie upadłości, lecz wierzytelność swoją z tytułu należności za dokonane świadczenie i poniesionej straty może zgłosić do masy upadłości.

§ 2. Przy umowach, obliczonych tylko na różnicę cen, nie można żądać odszkodowania.

Interesy różniczkowe v. art. 611 k. z.

Art. 41. § 1. Sprzedawca może żądać zwrotu rzeczy ruchomej — nie wyłączając papierów wartościowych — wysłanej upadłemu bez otrzymania

ceny, jeżeli rzecz ta nie została objęta przed ogłoszeniem upadłości przez upadłego lub przez osobę, upoważnioną przez niego do rozporządzenia rzeczą. Prawo żądania zwrotu służy także komisantowi, który wysłał rzecz upadłemu.

§ 2. Sprzedawca lub komisant, odzyskujący rzecz, winien zwrócić wszelkie koszty, które zostały poniesione lub mają być poniesione, oraz otrzymane zaliczki.

§ 3. Syndyk może jednak rzecz zatrzymać, jeżeli uiszczy lub zabezpieczy należną od upadłego cenę i koszty. Z prawa tego może skorzystać w ciągu miesiąca od daty żądania zwrotu.

O sprzedaży v. art. 294 i nast. k. z., art. 542 i nast. k. h. oraz 581 i nast. k. h.

Art. 42. Zastrzeżenie w umowie sprzedaży prawa własności na rzecz sprzedawcy nie wygasa z powodu ogłoszenia upadłości nabywcy, jeżeli wobec jego wierzycieli jest skuteczne według przepisów prawa prywatnego.

Zastrzeżenie prawa własności v. art. 543 i 562 k. h.

Art. 43. § 1. Zlecenie i komis, dane przez upadłego, wygasają z ogłoszeniem upadłości. Wierzytelność z tytułu poniesionej wskutek tego straty może być zgłoszona do masy upadłości.

§ 2. Zlecenie i komis, dane upadłemu, mogą być odwołane z ogłoszeniem upadłości bez odszkodowania.

Zlecenie v. art. 498—516 k. z.

Komis v. art. 581 i nast. k. h.

Art. 44. § 1. Umowa agencyjna wygasa z ogłoszeniem upadłości jednej ze stron.

§ 2. W razie upadłości dającego polecenie agent ma prawo wierzytelność swoją z tytułu straty, poniesionej wskutek wygaśnięcia umowy, zgłosić do masy upadłości.

Umowa agencyjna v. art. 568—580 k. h., art. 522 k. z. i Dz. U. R. P. 111 p. 944 r. 1927.

Art. 45. § 1. Umowy o pracę nie rozwiązują się z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, mogą być jednak przez syndyka rozwiązane z zachowaniem ustawowych terminów wypowiedzenia, chociażby umowa była zawarta na czas oznaczony.

§ 2. Pracownikowi służy w pierwszym miesiącu od daty ogłoszenia upadłości pracodawcy prawo rozwiązania umowy za tygodniowem wypowiedzeniem, chociażby umowa była zawarta na czas oznaczony.

Umowy o pracę v. art. 441—476 k. z., III, VIII—X p. w. do k. z. oraz Rozp. Prez. o pracownikach umysł. i fiz. Dz. U. R. P. Nr. 35 p. 325 i 324 z r. 1928.

Pracownik może wypowiedzieć stosunek pracy w myśl art. 34 ust. z 1928 wyż. cyt.

Art. 46. Z powodu ogłoszenia upadłości każda ze stron może wypowiedzieć umowę rachunku bieżącego ze skutkiem natychmiastowego rozliczenia i płatności nadwyżki.

Umowa rku bieżącego v. art. 533—541 k. h.

Art. 47. § 1. W razie ogłoszenia upadłości użyzającego lub biorącego do używania umowa uży-

czenia, jeżeli rzecz już została wydana, będzie niezwłocznie rozwiązana na żądanie jednej ze stron.

§ 2. Jeżeli rzecz nie była jeszcze wydana, umowa nie będzie wykonana.

Użyczenie v. art. 419—429 k. z.

Art. 48. Umowa pożyczki w razie upadłości jednej ze stron nie będzie wykonana, jeżeli przedmiot pożyczki nie był jeszcze wydany.

Pożyczka v. art. 430—440 k. z.

Art. 49. Pobranie zgóry przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości czynszu najmu rzeczy ruchomej za czas dłuższy, niż sześć miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia upadłości, nie obowiązuje masy.

Czynsz najmu v. art. 384—388 k. z.

Art. 50. § 1. Umowa najmu lub dzierżawy nieruchomości upadłego pozostaje w mocy, jeżeli przedmiot umowy przed ogłoszeniem upadłości był objęty przez najemcę lub dzierżawcę.

§ 2. Pobranie zgóry przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości czynszu najmu za czas dłuższy, niż trzy miesiące, a czynszu dzierżawy za czas dłuższy, niż sześć miesięcy, licząc w obu przypadkach od daty ogłoszenia upadłości, jak również rozporządzenie tym czynszem nie obowiązuje masy.

§ 3. Sprzedaż nieruchomości przez syndyka w toku postępowania upadłościowego wywołuje takie same skutki w stosunku do umowy najmu

lub dzierżawy, jak sprzedaż w postępowaniu egzekucyjnym.

Umowa najmu v. art. 370—401 k. z.

Umowa dzierżawy v. art. 402—418 k. z.

Sprzedaż w toku egzekucji v. art. 721 i nast. k. p. c. oraz art. XXXV. i nast. p. w. do k. p. c. dla b. z. austr. LIX. i nast. dla b. zab. pr. oraz XXIII. dla b. zab. ros.

Art. 51. § 1. Od umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości, zawartej przez upadłego, jako najemcę lub dzierżawcę, każda ze stron może odstąpić, jeżeli w czasie ogłoszenia upadłości przedmiot najmu lub dzierżawy nie był jeszcze objęty przez upadłego. Oświadczenie o odstąpieniu winno nastąpić w ciągu dwóch tygodni od daty ogłoszenia upadłości.

§ 2. Odstąpienie od umowy nie pociąga za sobą obowiązku odszkodowania.

§ 3. Jeżeli przedmiot najmu lub dzierżawy w czasie ogłoszenia upadłości był już objęty przez upadłego, syndyk może najem lub dzierżawę rozwiązać przez wypowiedzenie na sześć miesięcy zgóry, gdy umowa dotyczy nieruchomości, w której prowadzone było przedsiębiorstwo upadłego, w innych zaś przypadkach z zachowaniem ustawowego terminu wypowiedzenia. Terminy te stosuje się tylko wówczas, gdy umówione terminy wypowiedzenia nie są krótsze.

§ 4. Rozwiązanie nie może nastąpić wcześniej, niż z upływem czasu, za który czynsz zgóry uiszczone.

§ 5. Wynajmującemu lub wdzierżawiającemu służy prawo do odszkodowania z powodu rozwiązania najmu lub dzierżawy przed terminem, przewidzianym w umowie, za czas jednak nie dłuższy, niż dwa lata.

Art. 52. W przypadkach, gdy prawo zezwala na zawarcie umowy majątkowej między małżonkami w czasie trwania związku małżeńskiego, roszczenia z takiej umowy mogą być uwzględnione tylko wówczas, gdy była ona zawarta wcześniej, niż na dwa lata przed dniem ogłoszenia upadłości.

Umowy majątkowe między małżonkami:

- a) v. §§ 1217—1266 a. u. c.;
- b) v. art. 207 i nast. k. c. Król. Pol.;
- c) §§ 1432 i nast. k. c. n.

R o z d z i a ł IV.

Bezskuteczność i zaskarżanie czynności upadłego.

Art. 53. § 1. Czynności prawne pod tytułem darmym, zdziałane przez upadłego w ciągu roku przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości, są bezskuteczne w stosunku do masy upadłości.

§ 2. Bezskuteczne są również zabezpieczenie i zapłata długu jeszcze niepłatnego, dokonane przez upadłego w ciągu dwóch miesięcy przed złożeniem pomienionego wniosku. Jednak ten, kto otrzymał zapłatę lub zabezpieczenie, może w drodze powództwa lub zarzutu żądać uznania tych czynności za skuteczne, jeżeli w czasie ich doko-

nania nie wiedział o istnieniu podstawy ogłoszenia upadłości.

Zaskarżanie czynności dłużnika v. art. 288—295 k. z.

Art. 54. Czynności prawne upadłego, dokonane pod tytułem obciążliwym w ciągu sześciu miesięcy przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości z małżonkiem, krewnym lub powinowatym w linii prostej, krewnym lub powinowatym w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie albo z przysposobionym lub przysposabiającym, są w stosunku do masy upadłości bezskuteczne.

Art. 55. Pozatem do zaskarżenia czynności prawnych upadłego, działanych ze szkodą wierzycieli, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu zobowiązań oraz przepisy poniższe.

Art. 56. Prawo wytoczenia powództwa służy tylko syndykowi i wygasa no roku od daty ogłoszenia upadłości, jeżeli nie wygasło wcześniej. Termin roczny nie ma zastosowania, gdy żądanie uznania czynności za bezskuteczną zgłoszone zostało w drodze zarzutu.

Art. 57. § 1. Syndyk może wejść na miejsce powoda do sprawy, wszczętej przez wierzyciela, który zaskarżył czynności upadłego. W tym przypadku, jeżeli pozwanym był także upadły, postępowanie w stosunku do niego będzie umorzone po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

§ 2. Z odzyskanej części majątku upadłego

syndyk zwróci wierzycielowi poniesione przez niego koszty procesu.

§ 3. W razie umorzenia lub uchylenia postępowania upadłościowego przed ukończeniem sprawy wierzyciel, który wszczął sprawę, może prowadzić dalej proces, obejmując go w stanie, w jakim wówczas będzie się znajdował.

§ 4. Wierzyciel, który na mocy wyroku, uznającego czynność upadłego za bezskuteczną, otrzymał przed ogłoszeniem upadłości jakiegokolwiek zaspokojenie, nie jest obowiązany wydać masie tego, co otrzymał.

Art. 58. § 1. Jeżeli czynność upadłego jest bezskuteczna, choćby z powodztwa wierzyciela, wszystko, co ubyło z majątku upadłego lub co wskutek tej czynności nie weszło do jego majątku, winno być wydane masie upadłości, a gdy wydanie w naturze nie jest możliwe, winna jej być wydana równowartość w pieniądzach.

§ 2. W tych przypadkach świadczenie wzajemne osoby trzeciej winno być jej zwrócone, jeżeli znajduje się w masie upadłości oddzielnie od innego majątku, lub o ile masa świadczeniem tem się wzbogaciła. Jeżeli warunki te nie zachodzą, osoba trzecia ma prawo wierzytelność, stąd wynikłą, zgłosić do masy upadłości.

R o z d z i a ł V.

Wpływ upadłości na toczące się postępowania.

Art. 59. Postępowanie, dotyczące mienia, wchodzącego w skład masy upadłości, może być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka lub przeciwko niemu.

Zawieszenie postępowania w procesie v. art. 195 k. p. c.

Art. 60. Mienie, o które toczy się sprawa, będzie poczytane za wyłączone z masy upadłości, jeżeli syndyk oświadczy, iż nie weźmie udziału w sprawie zamiast upadłego.

Art. 61. Postępowanie w sprawie, wszczętej przeciwko upadłemu przed ogłoszeniem upadłości o wierzytelność, która ulega zgłoszeniu do masy, może być podjęte przeciwko syndykowi, jednak tylko w tym przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym sędzia-komisarz nie uznał wierzytelności, albo gdy na skutek sprzeciwu sąd odmówił uznania.

Art. 62. § 1. Postępowanie egzekucyjne, wszczęte przed ogłoszeniem upadłości przeciwko upadłemu w poszukiwaniu jego długu osobistego, niezabezpieczonego hipoteką, w rejestrze, zastawem ani prawem zatrzymania, będzie zawieszane z ogłoszeniem upadłości. Będzie ono umorzone z mocy samego prawa po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

§ 2. Sumy, uzyskane w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym, a jeszcze nie wydane, będą przelane do masy upadłości.

Zawieszenie postępowania egzek. v. art. 558 p. 3 k. p. c.
Umorzenie post. egzek. v. art. 561 § 4 k. p. c.

T Y T U Ł I I I .

P O S T Ę P O W A N I E U P A D Ł O Ś C I O W E .

R o z d z i a ł I .

P o s t Ę p o w a n i e w o g ó l n o ś c i .

Art. 63. Po ogłoszeniu upadłości dalsze postępowanie toczy się w tym wydziale sądu, który upadłość ogłosił.

Art. 64. § 1. Jeżeli postępowanie zostało wszczęte w kilku sądach właściwych, sprawa należy do sądu, który pierwszy wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości.

§ 2. Jeżeli w toku postępowania okaże się, że właściwy jest inny sąd, sprawa będzie przekazana temu sądowi. Na postanowienie co do przekazania niema zażalenia. Postanowienie to ma moc wiążącą dla sądu, któremu sprawa została przekazana. Czynności, dokonane w sądzie niewłaściwym, pozostają w mocy.

Art. 65. Sądem właściwości ogólnej w sprawach przeciwko masie upadłości jest sąd rzeczo-

wo właściwy w siedzibie sądu, w którym toczy się postępowanie upadłościowe.

Właściwość sądu v. art. 24 k. p. c.

Art. 66. § 1. Po ogłoszeniu upadłości czynności postępowania upadłościowego pełni sędzia-komisarz z wyjątkiem czynności, które należą do sądu.

§ 2. Sąd może pełnienie czynności sędziego-komisarza zlecić sądowi grodzkiemu, mającemu siedzibę w innej miejscowości, jeżeli jest to potrzebne z uwagi na miejsce, w którym znajduje się przedsiębiorstwo upadłego, jego zamieszkanie lub siedziba albo jego majątek.

§ 3. Sąd w wydziale cywilnym orzeka w składzie trzech sędziów.

§ 4. W skład sądu orzekającego nie wchodzi sędzia-komisarz, gdy sąd rozstrzyga zażalenie na postanowienie sędziego-komisarza.

Do sądu należą czynności wymienione w art. 8, 10—16, 61—70, 101, 125, 124, 137, 162, 165, 189—192, 195, 197, 217, 226.

Art. 67. W postępowaniu upadłościowym, nie wyłączając postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego ze zmianami i uzupełnieniami, zawartymi w niniejszym prawie.

Art. 68. Sąd orzeka na posiedzeniu niejawnem, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

Art. 69. W postępowaniu przed sądem okręgowym w przedmiocie ogłoszenia upadłości oraz

w postępowaniu przed sędzią-komisarzem zastępstwo przez adwokatów nie obowiązuje.

Przymus adwokacki v. art. 86 k. p. c.

Koszta adwokata v. § 20 Dz. U. R. P. Nr. 11 p. 77 z r. 1933 o wynagrodzeniu adwokatów.

Art. 70. Odpisy pism procesowych, dotyczących upadłości, doręcza się także syndykowi.

Art. 71. W postępowaniu upadłościowym nie ma zawieszenia.

Art. 72. § 1. W razie śmierci upadłego jego spadkobierca ma prawo brania udziału w postępowaniu. Jeżeli spadkobierca nie objął spadku albo nie jest znany, sąd na wniosek syndyka ustanowi kuratora.

§ 2. Niema przymusu osobistego przeciwko spadkobiercy ani przeciwko kuratorowi.

§ 3. Udział w postępowaniu upadłościowym nie oznacza przyjęcia spadku.

Art. 73. W przypadkach, gdy zachodzi potrzeba wysłuchania upadłego, syndyka, wierzyciela lub członka rady wierzycieli, nastąpi to stosownie do okoliczności bądź przez spisanie protokołu w obecności lub nieobecności innych osób interesowanych, bądź przez oświadczenie na piśmie.

Sąd wysłuchuje dłużnika w myśl art. 10, 73, 99, 124, 161, a syndyka w myśl art. 31, 99, 124, 177, 185, 188.

Art. 74. Jeżeli syndyk przy wykonywaniu swoich obowiązków uważa za konieczne ustalenie pewnych okoliczności w drodze postępowania dowodowego, składa sędziemu-komisarzowi wnio-

sek o przeprowadzenie dowodu. W razie uwzględnienia wniosku sędzia-komisarz przeprowadzi postępowanie dowodowe według przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

O dowodach v. art. 252—358 k. p. c.

Art. 75. Sędzia-komisarz, w razie potrzeby, może zażądać od wierzyciela, na którego wniosek ogłoszona została upadłość, złożenia zaliczki na koszty dalszego postępowania.

Art. 76. § 1. Postanowienia sędziego-komisarza, jeżeli nie były ogłoszone, doręcza się syndykowi i osobom, których dotyczą.

§ 2. Postanowienia sądu winny być zawsze doręczane, chyba że były wydane na podstawie rozprawy.

§ 3. Postanowień, dotyczących ogółu wierzycieli, nie doręcza się poszczególnym wierzycielom.

§ 4. Postanowienie, od którego służy środek odwoławczy, powinno być jednocześnie z wydaniem uzasadnione na piśmie.

Doręczenia i terminy odwołań v. art. 180—185 k. p. c.

Art. 77. Jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi, na postanowienie sędziego-komisarza służy w terminie tygodniowym zażalenie do sądu okręgowego, który rozstrzyga po wysłuchaniu, w razie potrzeby, syndyka, członków rady wierzycieli, upadłego oraz interesowanego wierzyciela.

Niema zażalenia w przypadkach z art. 88, 91, 95, 101, 126, 138, 145 § 4, 178.

Sąd rozpisze rozprawę v. art. 165, 188, 197.

Art. 78. Jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi, na postanowienie sądu okręgowego służy zażalenie do sądu apelacyjnego, a od postanowienia sądu apelacyjnego niema środka odwoławczego.

Niema zażalenia na postanowienia Sądu Okręgowego w przypadkach z art. 64, 114, 125, 157, 149, 192, 197 § 2.

Art. 79. Termin do wniesienia środka odwoławczego biegnie od ogłoszenia lub doręczenia postanowienia. Dla wierzycieli, którym postanowienie nie zostało ogłoszone, termin ten biegnie od daty obwieszczenia sentencji postanowienia w Monitorze Polskim, a, jeżeli prawo niniejsze obwieszczenia nie wymaga, od dnia wyłożenia postanowienia w sekretarjacie sądu.

Art. 80. Skargi na czynności komornika i notariusza w toku postępowania wnosi się w terminie tygodniowym od daty zakończenia czynności.

Art. 81. § 1. Obwieszczenia, przewidziane w prawie niniejszem, wywieszane będą w budynku sądowym oraz umieszczane w Monitorze Polskim i co najmniej w jednym dzienniku poczytnym.

§ 2. Na wniosek syndyka sędziego-komisarza może zarządzić umieszczenie obwieszczenia także w innych dziennikach krajowych i zagranicznych.

§ 3. Na żądanie upadłego lub wierzyciela obwieszczenie umieszczone będzie na ich koszt w dziennikach, przez nich wskazanych.

Obwieszczenia w Monitorze przewidują art. 16, 142.

Art. 82. § 1. Zabezpieczenie w przypadkach, gdy prawo niniejsze je przewiduje, polegać będzie na złożeniu do depozytu sądowego odpowiedniej sumy w gotowiznie, w papierach wartościowych lub w książeczkach wkładowych instytucyj, w których według obowiązujących przepisów wolno umieszczać fundusze osób małoletnich.

§ 2. O wydaniu sumy złożonej tytułem zabezpieczenia rozstrzyga sędzia-komisarz po wysłuchaniu syndyka i osób interesowanych.

§ 3. Przepisów paragrafów poprzedzających nie stosuje się do zabezpieczeń wykonania układu.

Zabezpieczenie przewidują art. 12, 41, 82, 83, 95, 103—109, 145, 152, 154, 159, 174, 181, 193, 195, 199, 207, 212.

Depozyt sądowy v. art. 547 k. p. c.

Art. 83. § 1. Sumy pieniężne, należące do masy upadłości, winny być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie mają być niezwłocznie wydane.

§ 2. Sędzia-komisarz zarządzi umieszczenie złożonej do depozytu sumy na oprocentowanie, gdy uzna to za właściwe ze względu na wysokość sumy i na czas, w ciągu którego ma być zatrzymana.

Art. 84. Akta sądowe będą dostępne dla uczestniczących w postępowaniu oraz dla każdego, kto potrzebę ich przejrzenia dostatecznie w sekretarjacie sądu usprawiedliwi. Osoby te mogą sporządzać i otrzymywać z akt odpisy i wyciągi.

Art. 85. Przepisy o prawach i obowiązkach upadłego stosuje się odpowiednio do spółników,

odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia, do reprezentantów osoby prawnej i do likwidatorów spółki lub osoby prawnej. Do osób tych stosuje się także przepisy o przymusie osobistym; przymus może być zastosowany do wszystkich lub do niektórych tylko z pośród tych osób.

O spółkach p. uw. przy art. 2; o przymusie osob. v. art. 625—627 i 819—831 k. p. c.

Art. 86. § 1. Wierzycielowi nie służy prawo do zwrotu kosztów czynności, podjętych przez niego w postępowaniu upadłościowym. Będzie mu jednak, gdy fundusze masy wystarczają, zwrócona zaliczka na koszty postępowania, którą złożył na żądanie sądu lub sędziego-komisarza.

§ 2. Masa również nie może żądać od wierzyciela zwrotu kosztów, poniesionych z powodu czynności, podjętych przez wierzyciela w postępowaniu upadłościowym.

R o z d z i a ł II.

Sędzia-komisarz.

Art. 87. § 1. Sędzia-komisarz kieruje tokiem postępowania, ma nadzór nad czynnościami syndyka i oznacza czynności, których syndykowi nie wolno wykonywać bez szczególnego jego zezwolenia albo bez zgody rady wierzycieli.

§ 2. Nadto pełni sędzia-komisarz inne czynności, przekazane mu przez niniejsze prawo.

Art. 88. Sędzia-komisarz rozstrzyga skargi na czynności komornika i notariusza w postępowaniu upadłościowym. Na postanowienie sędziego-komisarza niema zażalenia.

Art. 89. § 1. Sędzia-komisarz w zakresie swego działania ma prawa i obowiązki sądu i przewodniczącego.

§ 2. Wszelkie urzędy i instytucje publiczne obowiązane są udzielać pomocy sędziemu-komisarzowi w wykonywaniu jego obowiązków.

R o z d z i a ł III.

Syndyk.

O d d z i a ł 1.

Przepisy ogólne.

Art. 90. Syndyk obejmuje z samego prawa majątek upadłego, zarządza tym majątkiem i przeprowadza jego likwidację.

Art. 91. § 1. Sędzia-komisarz na wniosek syndyka może wyznaczyć osoby, którym zleci zarząd części majątku upadłego, stanowiącej odrębną całość gospodarczą. Na postanowienie sędziego-komisarza niema zażalenia.

§ 2. Zarządca odrębnego majątku sprawuje swoje czynności pod nadzorem syndyka i winien stosować się do jego poleceń.

Art. 92. Przed przystąpieniem do czynności syndyk i zarządca odrębnego majątku składają wobec sędziego-komisarza przyrzeczenie sumiennego wykonywania obowiązków.

Art. 93. Na wniosek syndyka sędzia-komisarz może wyznaczyć zastępcę syndyka lub zarządcy odrębnego majątku, jeżeli będzie to potrzebne, zwłaszcza, gdy mają być dokonane czynności w innym okręgu sądowym. Na postanowienie sędziego-komisarza niema zażalenia.

Niema też zażalenia w przypadkach z art. 88, 91, 101, 126, 138, 145 § 4, 178.

Art. 94. Wprowadzenie syndyka lub zarządcy w posiadanie majątku upadłego dokonane będzie w razie potrzeby przez komornika na podstawie postanowienia o wyznaczeniu syndyka lub zarządcy.

Art. 95. Syndyk obowiązany jest podjąć odpowiednie czynności celem ujawnienia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w księgach hipotecznych oraz w innych księgach i rejestrach, do których wpisany jest majątek upadłego.

Hipoteki i rejestry v. uwagi przy art. 27.

Art. 96. § 1. Syndyk zawiadomi o upadłości izbę skarbową, ubezpieczalnię społeczną oraz tych wierzycieli, których adres jest znany.

§ 2. Syndyk obowiązany jest zawiadomić urzędy kolejowe, portowe, pocztowe i telegraficzne o ogłoszeniu upadłości. Urzędy te korespondencję i wszelkie przesyłki, adresowane do upadłego, do-

ręczać będą syndykowi albo stosownie do jego żądania zarządcy odrębnego majątku. Upadłemu służy prawo przeglądania korespondencji. Syndyk wyda upadłemu korespondencję i przesyłki, które nie dotyczą majątku masy upadłości lub których zatrzymanie nie jest potrzebne ze względu na zawarte w nich wiadomości.

§ 3. Syndyk zawiadomi o upadłości banki i instytucje, w których dłużnik ma schówki albo złożone pieniądze lub inny majątek.

Art. 97. § 1. Syndyk może żądać potrzebnych wiadomości, dotyczących majątku upadłego, od urzędów, instytucyj i osób, mających te wiadomości.

§ 2. Syndyk może korzystać z pomocy innych osób w zakresie ich zawodowej specjalności.

Art. 98. Syndyk z zezwolenia sędziego-komisarza może przyjąć upadłego do pracy za wynagrodzeniem przy prowadzeniu przedsiębiorstwa.

Art. 99. § 1. Syndyk składa sędziemu-komisarzowi w terminach przez niego wyznaczonych, przynajmniej co trzy miesiące, sprawozdanie ze swych czynności oraz sprawozdanie rachunkowe należycie usprawiedliwione.

§ 2. Zarządca odrębnego majątku składa takie sprawozdania syndykowi w terminach przez niego wyznaczonych, syndyk zaś sprawozdania te wraz ze swoim sprawozdaniem składa sędziemu-komisarzowi.

§ 3. Po ukończeniu czynności syndyk i zarządca składają sprawozdanie ostateczne.

§ 4. Sprawozdania rozpoznaje sędzia-komisarz po wysłuchaniu w miarę potrzeby i możliwości syndyka, zarządcy, upadłego i członków rady wierzycieli.

§ 5. Sprawozdanie rachunkowe sędzia-komisarz zatwierdza lub odpowiednio prostuje.

Art. 100. Sędzia-komisarz może syndyka i zarządcę, zaniedbujących swoje obowiązki, upomnieć, a gdyby to nie odniosło skutku, nałożyć na nich grzywnę do pięciuset złotych, która może być potrącona z wynagrodzenia.

Art. 101. § 1. Jeżeli syndyk nie pełni należycie swoich obowiązków, sąd może na jego miejsce wyznaczyć innego syndyka.

§ 2. Sędzia-komisarz może usunąć zarządcę odrębnego majątku, jeżeli zarządca nie pełni należycie swoich obowiązków.

§ 3. W przypadkach, przewidzianych w paragrafach poprzedzających, niema zażalenia.

Art. 102. Syndyk i zarządca odpowiadają za szkodę, wyrządzoną niesumieniem pełnieniem obowiązków.

Odszkodowanie w myśl zasad art. 134 i nast. k. z.
Odpowiedzialność karna po myśli art. 285 k. k.

O d d z i a ł 2.

Opieczętowanie i spis inwentarza.

Art. 103. § 1. Według własnego uznania albo na zarządzenie sędziego-komisarza, syndyk przystąpi do opieczętowania całego lub części majątku upadłego. Opieczętowanie dokonane będzie przez komornika lub notariusza.

§ 2. Ruchomości, znajdujące się we władaniu osoby trzeciej, mogą być opieczętowane tylko wówczas, gdy osoba ta wyraźnie się na to zgodzi.

Art. 104. Pieczęcie będą zdjęte przez syndyka przy sporządzeniu spisu inwentarza albo na zarządzenie sędziego-komisarza.

Art. 105. § 1. Syndyk w najkrótszym czasie sporządzi inwentarz majątku masy upadłości i dokona jego oszacowania.

§ 2. Inwentarz spisany będzie przez syndyka albo na jego żądanie przez komornika lub notariusza. O terminie spisania inwentarza należy zawiadomić upadłego i członków rady wierzycieli; mogą oni być obecni przy tej czynności.

§ 3. Do spisu inwentarza syndyk dołączy uwagi co do stanu majątku i co do możliwości jego likwidacji.

Art. 106. Przymusowe otworzenie zamkniętych pomieszczeń i schówków, przeszukanie rzeczy upadłego, jego mieszkania i schówków lub przeszukanie odzieży, którą upadły ma na sobie,

dokonane będzie przez komornika na żądanie syndyka.

Zastosowanie ma tu art. 553 k. p. c.

Art. 107. Osoba, która ma w swoim władaniu rzeczy upadłego, chociażby z mocy prawa zastawu, prawa zatrzymania lub na podstawie innego tytułu, obowiązana jest zawiadomić o tem syndyka oraz na żądanie syndyka, komornika lub notariusza okazać je celem oszacowania i wciągnięcia do spisu inwentarza.

Art. 108. Na podstawie spisu inwentarza, innych dokumentów oraz oszacowania syndyk sporządzi bilans lub sprostuje bilans, złożony przez upadłego.

Art. 109. Spis inwentarza i bilans syndyk przedstawi sędziemu-komisarzowi. Jeżeli nie będzie można tego uczynić w ciągu miesiąca od daty ogłoszenia upadłości, syndyk złoży sędziemu-komisarzowi w tym terminie ogólne sprawozdanie o stanie masy upadłości i o możliwości zaspokojenia wierzycieli. Złożenie sprawozdania nie zwalnia syndyka od obowiązku złożenia następnie spisu inwentarza i bilansu.

O d d z i a ł 3.

Likwidacja majątku masy upadłości.

Art. 110. § 1. Po spisaniu inwentarza i sporządzeniu bilansu albo po złożeniu sprawozdania syndyk przeprowadza likwidację majątku masy upadłości.

§ 2. Sędzia-komisarz może wstrzymać likwidację do czasu uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości, jak również w razie wniesienia przez upadłego podania o dopuszczenie do zawarcia układu z wierzycielami. W przypadku dopuszczenia do układu sędzia-komisarz na żądanie upadłego wstrzyma likwidację.

Art. 111. Przed rozpoczęciem likwidacji syndyk może sprzedawać ruchomości, o ile to jest potrzebne na zaspokojenie kosztów postępowania. Ponadto syndyk może sprzedawać ruchomości, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub które wskutek opóźnienia sprzedaży straciłyby znacznie na wartości, albo których przechowanie pociąga za sobą koszty zbyt wielkie w stosunku do ich wartości.

Sprzedaż ruchomości anal. jak art. 510 k. h., art. 115 i nast.

O maklerach giełdowych v. Dz. U. R. P. Nr. 3 p. 30 r. 1929.

Art. 112. Likwidacja następuje przez sprzedaż ruchomości i nieruchomości, przez ściągnięcie wierzytelności od dłużników upadłego i zrealizowanie innych jego praw majątkowych, wchodzących w skład masy upadłości.

Art. 113. § 1. Przedsiębiorstwo upadłego winno być, jeżeli to będzie możliwe, sprzedane jako całość. W tym przypadku nabywca będzie mógł używać firmy upadłego, w której mieści się jego nazwisko, tylko za zezwoleniem upadłego.

§ 2. Nabywca przedsiębiorstwa nie odpowiada za długi upadłego.

Art. 114. Na prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego dłużej, niż w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia upadłości oraz na wydzierżawienie przedsiębiorstwa albo nieruchomości, przeznaczonej do jego prowadzenia, syndyk winien uprzednio uzyskać zezwolenie sądu. Na postanowienie sądu niema zażalenia.

Art. 115. § 1. Sprzedaż ruchomości dokonana będzie bądź za zezwoleniem sędziego-komisarza z wolnej ręki przez syndyka, bądź w drodze licytacji publicznej. Licytacja przeprowadzona będzie na żądanie syndyka przez komornika lub notariusza.

§ 2. Jeżeli przedmiot sprzedaży dopuszczony jest do obrotu giełdowego, sprzedaż może być dokonana także przez przysięgłego maklera giełdowego.

§ 3. Przedmioty, mające cenę targową lub giełdową, sprzedane będą z wolnej ręki po kursie dziennym, w drodze zaś licytacji publicznej — tylko wówczas, gdy sprzedaży z wolnej ręki nie dało się skutecznici.

Art. 116. § 1. Sprzedaż ruchomości przez licytację publiczną odbędzie się w jednym terminie bez oszacowania, przyczem nie stosuje się przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. Tryb dokonywania licytacji określi bliżej rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Tryb dokonywania licytacji Dz. U. R. P. Nr. 3 p. 19 r. 1935.

Art. 117. § 1. Osoby, które mają w swoim władaniu rzeczy, wchodzące w skład masy upadłości, z tytułu prawa zastawu lub zatrzymania, obowiązane będą do przeprowadzenia sprzedaży tych rzeczy w drodze, prawem przepisanej. Termin, w ciągu którego ta sprzedaż winna być przeprowadzona, wyznaczy sędzia-komisarz na wniosek syndyka.

§ 2. Jeżeli w wyznaczonym terminie sprzedaż nie będzie dokonana lub nie będzie możliwa, syndyk może żądać wydania tych rzeczy celem sprzedaży w drodze licytacji publicznej. Przez wydanie rzeczy prawa wierzyciela, wynikające z prawa zastawu lub zatrzymania, nie będą naruszone.

§ 3. O miejscu i terminie sprzedaży należy zawiadomić osoby, którym służy prawo zastawu lub zatrzymania, chyba że zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

Sprzedaż przedmiotu zastawu lub zatrzymania nastąpi w myśl art. 580 k. p. c. przy odpowiednim stosowaniu art. 509—524 k. h. v. nadto uw. przy art. 27.

Art. 118. § 1. Nieruchomość, własność górnicza, prawo wydobywania żywic ziemnych, kolej żelazna, handlowy statek morski lub statek żeglugi śródlądowej, wpisane do rejestru statków, będą sprzedane przez licytację publiczną według przepisów kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji; jednak za zezwoleniem rady wierzycieli mogą być sprzedane z wolnej ręki.

§ 2. Z osiągniętej ceny zaspokojone będą według przepisów kodeksu postępowania cywilnego należności, korzystające z pierwszeństwa przed wierzytelnościami i prawami, zabezpieczonemi hipotecznie, a następnie te wierzytelności i prawa wraz z objętymi wpisem przy kapitale odsetkami za ostatnie dwa lata przed licytacją i kosztami procesu w wysokości, nie przewyższającej dziesiątej części kapitału. Pozostała reszta dołączona będzie do masy celem podziału według przepisów prawa niniejszego o podziale funduszków masy.

Własność górnicza v. art. 1 Dz. U. R. P. Nr. 85 p. 654 r. 1930.

Żywiec ziemne v. § 2 a. u. z r. 1884 Dz. P. P. Nr. 71 i Nr. 7 z r. 1907 i art. 730 k. p. c.

Kolej żelazna v. Dz. U. R. P. Nr. 85 p. 646 r. 1921 i Nr. 92 p. 854 r. 1922; Nr. 38 p. 591 r. 1932 i art. 733 k. p. c.

Statki żeglugi powietrznej Dz. U. R. P. Nr. 31 p. 294 r. 1928.

Statki morskie Dz. U. R. P. Nr. 29 p. 269 r. 1928 i Nr. 32 p. 334 r. 1932.

Statki śródlądowe Dz. U. R. P. Nr. 25 p. 215 r. 1932 i art. 741 k. p. c.

Podział uzyskanej ceny wedle art. 800 i nast. k. p. c.

Art. 119. Gdy stosownie do przepisów artykułu poprzedzającego majątek ma być sprzedany według przepisów kodeksu postępowania cywilnego, do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania lub do przyłączenia się do wszczętego postępowania egzekucyjnego uprawniony jest syndyk na podstawie postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

Syndyk zgłosi pretensję w myśl art. 659 i 747 k. p. c.

Art. 120. § 1. Sprzedaż, dokonana w postępowaniu upadłościowym, ma te same skutki prawne, jakie ma sprzedaż w postępowaniu egzekucyjnym.

§ 2. Sprzedaż jednak z wolnej ręki nie narusza zabezpieczonych na rzecz osób trzecich praw na nieruchomości, własności górniczej, prawach wydobywania żywic ziemnych, kolei żelaznej, handlowym statku morskim lub statku żeglugi śródlądowej, wpisanym do rejestru statków.

§ 3. Nabywca nieruchomości, sprzedanej z wolnej ręki, odpowiada za należności podatkowe z nieruchomości stosownie do przepisów art. 136 i 137 ordynacji podatkowej.

Skutki sprzedaży w post. up. ocenia się wedle art. 610, 720 i 728 nast. k. p. c.

Dawne art. 136 i 137 ord. pod. — wobec zmiany tejże figurują pod art. 130 i 132 v. Dz. U. R. P. Nr. 14 p. 134 r. 1936.

Ustawa

z dnia 15 marca 1934 r.

Ordynacja Podatkowa

Dz. U. R. P. Nr. 14 p. 134 r. 1936.

Art. 130. § 1. Nabywca nieruchomości obowiązany jest solidarnie wraz ze zbywcą do zapłacenia należności podatku gruntowego i podatku od nieruchomości z nabytej nieruchomości za czas przed jej nabyciem.

§ 2. Wysokość należności nie może być wyższa od podanej przez właściwą władzę skarbową na skutek próby zainteresowanych płatników.

Art. 132. Odpowiedzialność, przewidziana w artykułach poprzedzających, rozciąga się również na dodatki do wymienionych w tych artykułach podatków i na wszelkie należności uboczne, a mianowicie koszty egzekucyjne i odsetki.

Art. 121. Na wniosek syndyka, przyjęty uprzednio przez radę wierzycieli, zgromadzenie wierzycieli większością, reprezentującą trzy czwarte ogólnej sumy wierzytelności, może wyłączyć z masy upadłości wierzytelności i prawa wątpliwe co do istnienia lub możliwości realizacji. Temi wierzytelnościami i prawami upadły może dowolnie rozporządzać.

O d d z i a ł 4.

Wynagrodzenie.

Art. 122. § 1. Syndyk i zarządca odrębnego majątku mają prawo do wynagrodzenia, które na przedstawienie sędziego-komisarza oznaczy sąd stosownie do poniesionych przez nich trudów, oraz prawo do zwrotu wydatków, które wyłożyli z powodu swoich czynności.

§ 2. Wynagrodzenie oraz zwrot wydatków sąd przyzna po złożeniu przez syndyka i zarządcę sprawozdania ostatecznego albo w miarę dokonanych czynności.

Wynagrodzenie adwokatów v. § 20 Rozp. Min. Spr. Dz. U. R. P. Nr. 24 p. 201 r. 1933.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 kwietnia 1933 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 201).

Sprawy upadłościowe.

§ 20. W postępowaniu upadłościowym, w postępowaniu zapobiegającym upadłości i w postępowaniu ugodowym sąd

określa wynagrodzenie adwokata za czynności kuratora, syndyka, zarządcy masy upadłościowej, nadzorcy sądowego, zarządcy ugodowego, w zależności od nakładu pracy i straty czasu, w kwocie, nieprzekraczającej jednak 3.000 zł. miesięcznie.

Jeżeli kilka osób pełni funkcje wymienione w poprzedzającym ustępie, każdej z nich należy się wynagrodzenie oddzielne.

Przepisu §-u 5-go niniejszego rozporządzenia nie stosuje się.

Za prowadzenie poszczególnych sporów i egzekucyj w imieniu masy należy się adwokatowi odrębne wynagrodzenie.

W przypadkach, gdy prawo nie przewiduje określonych terminów zarządu masą, sąd może odmówić wynagrodzenia za poszczególne miesiące, jeżeli uzna, że czas trwania zarządu był dłuższy, niż wymagały tego okoliczności sprawy.

Art. 123. § 1. Sąd może na poczet wynagrodzenia przyznawać syndykowi i zarządcy zaliczki w miarę dokonanych czynności.

§ 2. Na postanowienie sądu niema zażalenia.

Art. 124. Postanowienie co do wynagrodzenia i zwrotu wydatków sąd wydaje po wysłuchaniu syndyka, rady wierzycieli i upadłego, a także po wysłuchaniu zarządcy odrębnego majątku, gdy jemu ma być przyznane wynagrodzenie lub zwrot wydatków.

Art. 125. Syndyk i zarządca tracą prawo do wynagrodzenia i do zwrotu wydatków z funduszków masy, jeżeli nie zażądadają ich przed upływem terminu do zarzutów przeciwko planowi ostatniego podziału.

R o z d z i a ł IV.

Rada wierzycieli.

Art. 126. § 1. Sędzia-komisarz ustanowi radę wierzycieli, jeżeli uzna to za potrzebne.

§ 2. Na wniosek wierzycieli, mających przynajmniej piątą część ogólnej sumy wierzytelności, które zostały uznane lub uprawdopodobnione, sędzia-komisarz obowiązany jest ustanowić radę wierzycieli.

§ 3. Rada składa się z trzech lub pięciu członków oraz jednego lub dwóch zastępców, wyznaczonych przez sędziego-komisarza. Sędzia-komisarz może wyznaczonych członków odwołać, jeżeli nie pełnią należycie obowiązków, i wyznaczyć innych. Na postanowienie sędziego-komisarza nie ma zażalenia.

Art. 127. § 1. Członków rady i ich zastępców sędzia-komisarz powołuje z pośród wierzycieli upadłego, których wierzytelności zostały uznane albo uprawdopodobnione. Jeżeli wierzycielem jest osoba prawna, sędzia-komisarz może powołać jednego z reprezentantów tej osoby.

§ 2. Wierzyciel może nie przyjąć obowiązków członka rady lub zastępcy.

Art. 128. § 1. Wierzyciele, mający przynajmniej piątą część ogólnej sumy wierzytelności, które zostały uznane lub uprawdopodobnione, mo-

gą zgłosić wniosek o zmianę składu rady wierzycieli.

§ 2. Wniosek taki sędzia-komisarz albo uwzględni, albo przedstawi zgromadzeniu wierzycieli. Jeżeli na zgromadzeniu za wnioskiem wypowiedzą się wierzyciele, mający przynajmniej cztery piąte ogólnej sumy wierzytelności uznanych lub uprawdopodobnionych, sędzia-komisarz obowiązany jest zmienić skład rady stosownie do uchwały zgromadzenia.

Art. 129. Członkowie rady wierzycieli pełnią swoje obowiązki osobiście.

Art. 130. § 1. Rada wierzycieli służy pomocą syndykowi, kontroluje jego czynności, bada stan funduszów masy, udziela zezwolenia na czynności, które mogą być dokonane tylko za zezwoleniem rady oraz opinuje w innych sprawach, jeżeli tego zażąda syndyk.

§ 2. Każdy z członków rady wierzycieli, jak również cała rada ma prawo przedstawiać sędziemu-komisarzowi swoje uwagi o działalności syndyka.

§ 3. Rada wierzycieli może żądać od syndyka wyjaśnień oraz ma prawo badania ksiąg i dokumentów, dotyczących upadłości.

§ 4. Z czynności, dotyczących kontroli działalności syndyka i badania stanu funduszów masy, rada obowiązana jest składać sprawozdania sędziemu-komisarzowi; z innych czynności składa sprawozdanie na żądanie sędziego-komisarza.

Art. 131. § 1. Nie mogą być dokonywane przez syndyka bez zezwolenia rady wierzycieli następujące czynności:

1) dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa, o ile ma trwać nie dłużej, niż trzy miesiące od daty ogłoszenia upadłości;

2) pozostawienie upadłego w mieszkaniu, które zajmuje w nieruchomości, wchodzącej w skład masy upadłości;

3) udzielanie upadłemu i jego rodzinie wsparcia oraz zaprzestanie dalszego wspierania;

4) sprzedaż z wolnej ręki nieruchomości, własności górniczej, prawa wydobywania żywic ziemnych, kolei żelaznej, handlowego statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, wpisanych do rejestru statków;

5) sprzedaż praw i wierzytelności;

6) zaciąganie pożyczek;

7) przyjęcie lub zrzeczenie się spadku stosownie do przepisów niniejszego prawa;

8) wykonanie umowy wzajemnej, zawartej przez upadłego, albo odstąpienie od takiej umowy;

9) wykup rzeczy, znajdujących się we władaniu osoby trzeciej z tytułu zastawu lub prawa zatrzymania;

10) uznanie, zrzeczenie się i zawarcie ugody co do roszczeń spornych oraz poddanie sporu rozstrzygnięciu sądu polubownego.

§ 2. Jeżeli czynność musi być dokonana niezwłocznie i dotyczy wartości, nieprzewyższającej

tysiąca złotych, syndyk może ją wykonać bez zezwolenia rady.

§ 3. Na żądanie osoby, zawierającej z syndykiem umowę, sędzia-komisarz stwierdzi, iż zezwolenie rady wierzycieli zostało udzielone, albo że wolno syndykowi zawrzeć umowę bez zezwolenia rady.

V. uwagi przy art. 118.

Art. 132. Jeżeli rada wierzycieli nie wykona swego obowiązku w terminie, wyznaczonym przez sędziego-komisarza, czynność jej będzie dopełniona przez sędziego-komisarza.

Art. 133. Kontrolę czynności syndyka i badanie stanu funduszków masy rada może sprawować przez poszczególnych swoich członków, których do tego upoważni.

Art. 134. § 1. Posiedzenie rady wierzycieli zwołuje syndyk, zawiadamiając członków o terminie i miejscu posiedzenia listami poleconymi. Na posiedzeniu syndyk przewodniczy, lecz nie głosuje.

§ 2. W sprawie kontroli działalności syndyka i badania stanu funduszków masy posiedzenie może zwołać najstarszy wiekiem członek rady, który również przewodniczy. Na posiedzenie należy wezwać syndyka.

Art. 135. Radę wierzycieli może również zwołać sędzia-komisarz, który wówczas na posiedzeniu przewodniczy, lecz nie głosuje.

Art. 136. § 1. Uchwały rady wierzycieli zapadają większością głosów.

§ 2. Z posiedzenia rady spisuje się protokół, który podpisują obecni. O odmowie podpisu zaznacza się w protokóle.

§ 3. Przewodniczący niezwłocznie po posiedzeniu przesyła odpis protokołu sędziemu-komisarzowi, jako też syndykowi, jeżeli ten nie był obecny na posiedzeniu.

Art. 137. § 1. Sędzia-komisarz może wstrzymać wykonanie uchwały rady wierzycieli, jeżeli uchwała sprzeciwia się prawu, interesowi publicznemu lub interesom wierzycieli. W tym przypadku sędzia-komisarz w ciągu trzech dni przedstawi sprawę sądowi do rozstrzygnięcia.

§ 2. Członkowie rady wierzycieli, syndyk i upadły będą wezwani na posiedzenie, na którem sprawa przez sąd będzie rozstrzygana.

§ 3. Na postanowienie sądu niema zażalenia.

Art. 138. Członkowie rady wierzycieli nie mają prawa do wynagrodzenia za swoje czynności, służy im tylko prawo do zwrotu wydatków koniecznych. Postanowienie co do zwrotu wydatków wydaje sędzia-komisarz po wysłuchaniu członka rady i syndyka. Na postanowienie sędziego-komisarza niema zażalenia.

Art. 139. Członkowie rady wierzycieli odpowiadają za szkodę, wyrządzoną niesumieennem pełnieniem obowiązków.

Karnie po myśli art. 285 k. k.

Cywilnie w myśl art. 134 i nast. k. z.

Art. 140. Jeżeli rada wierzycieli nie jest ustanowiona, czynności jej należą do sędziego-komisarza.

R o z d z i a ł V.

Zgromadzenie wierzycieli.

Art. 141. Sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli:

1) w przypadkach, gdy według przepisów prawa niniejszego wymagana jest uchwała zgromadzenia;

2) na wniosek przynajmniej dwóch wierzycieli, mających łącznie nie mniej, niż trzecią część ogólnej sumy uznanych wierzytelności;

3) w innych przypadkach, gdy uzna to za potrzebne.

Art. 142. § 1. Sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli przez obwieszczenie, w którym wskazany będzie termin, miejsce i przedmiot obrad zgromadzenia.

§ 2. Obwieszczenie nastąpi przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia. Odpisy obwieszczenia będą doręczone w tymże czasie syndykowi, członkom rady wierzycieli i upadłemu.

§ 3. W razie odroczenia zgromadzenia sędzia-komisarz poda obecnym do wiadomości nowy termin i miejsce zgromadzenia: obwieszczenie nie będzie dokonane.

Art. 143. Sędzia-komisarz przewodniczy na zgromadzeniu, lecz nie głasuje.

Art. 144. Syndyk, członkowie rady wierzycieli i upadły, wezwany do udzielenia wyjaśnień, obowiązani są stawić się na zgromadzeniu.

Art. 145. § 1. W zgromadzeniu mają prawo uczestniczyć z prawem głosowania wierzyciele, których wierzytelności zostały uznane.

§ 2. Jeżeli wierzytelność jest zabezpieczona w jakikolwiek sposób, sędzia-komisarz na wniosek wierzyciela i po wysłuchaniu upadłego, jeżeli jest obecny, dopuści wierzyciela do udziału w zgromadzeniu oraz oznaczy sumę, według której będzie obliczany jego głos. Sumę tę oznaczy sędzia-komisarz według tej części wierzytelności, która prawdopodobnie nie będzie zaspokojona z przedmiotu zabezpieczenia.

§ 3. Jeżeli wierzytelność uzależniona jest od warunku zawieszającego, albo jeżeli wierzytelność nie została jeszcze uznana, lecz jest prawdopodobniona, sędzia-komisarz na wniosek wierzyciela i po wysłuchaniu upadłego stosownie do okoliczności również oznaczy sumę, według której będzie obliczony głos tego wierzyciela.

§ 4. Na postanowienie sędziego-komisarza, wydane w myśl paragrafów poprzedzających, niema zażalenia.

V. uwagi przy art. 117 i 118. Niema też zażalenia w przypadkach z art. 88, 91, 95, 101, 126, 138 i 178.

Ogólnie o wypadkach dopuszczalności zażaleń stanowi art. 77.

Art. 146. Wierzyciele, mający wierzytelność solidarną lub niepodzielną, głosują przez jednego z pośród siebie.

Wierzytelność solidarna v. art. 9 k. z.

Wierzytelność niepodzielna v. art. 5 i nast. k. z.

Art. 147. Wierzyciel nie ma prawa głosowania na podstawie wierzytelności, którą nabył w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez niego długu, za który odpowiadał osobiście albo pewnemi przedmiotami majątkowemi, ze stosunku prawnego, związanego przed ogłoszeniem upadłości.

Art. 148. Uchwały zgromadzenia, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi, zapadają bez względu na liczbę obecnych większością głosów wierzycieli, mających przynajmniej piątą część ogólnej sumy wierzytelności, przypadających uprawnionym do uczestniczenia w tem zgromadzeniu wierzycielom.

Art. 149. § 1. Sędzia-komisarz może wstrzymać wykonanie uchwały zgromadzenia, jeżeli uchwała sprzeciwia się prawu. W tym przypadku sędzia-komisarz w ciągu trzech dni przedstawi sprawę sądowi do rozstrzygnięcia.

§ 2. Członkowie rady wierzycieli, syndyk i upadły będą wezwani na posiedzenie, na którem sprawa przez sąd będzie rozstrzygana. Sąd może

wysłuchać także wierzycieli, którzy stawiają się na posiedzeniu.

§ 3. Na postanowienie sądu niema zażalenia.

R o z d z i a ł VI.

Zgłoszenie i ustalenie wierzytelności.

O d d z i a ł 1.

Zgłoszenie wierzytelności.

Art. 150. Każdy wierzyciel upadłego, który chce uczestniczyć w czynnościach postępowania upadłościowego, do udziału w których niezbędne jest ustalenie wierzytelności, winien w terminie oznaczonym zgłosić sędziemu-komisarzowi swoją wierzytelność, chociażby była zabezpieczona hipoteką, zastawem lub w inny sposób albo chociażby nadawała się do potrącenia.

Wierzycielem jest też spółnik (v. art. 177 k. h.). Akcjonariusz (art. 361 k. h.). Cichy spółnik (art. 694 k. h.).

Art. 151. Zgłoszenie winno być dokonane na piśmie. Do pisma zgłaszający winien dołączyć w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie dokumenty, usprawiedliwiające zgłoszenie.

Art. 152. § 1. W zgłoszeniu wierzytelności należy wymienić:

- 1) imię, nazwisko i firmę wierzyciela, jego miejsce zamieszkania lub siedzibę;
- 2) wierzytelność wraz z należnościami ubocznymi oraz wartość wierzytelności niepieniężnej;
- 3) dowody wierzytelności;
- 4) kategorię, do której wierzytelność ma być zaliczona;
- 5) zabezpieczenia, przywiązane do wierzytelności, oraz oświadczenie, w jakiej prawdopodobnie sumie wierzytelność nie będzie zaspokojona z zabezpieczenia, jak również oświadczenie, czy wierzyciel zrzeka się zabezpieczenia w całości lub w części;
- 6) stan sprawy, jeżeli co do wierzytelności toczy się postępowanie sądowe lub administracyjne.

§ 2. Wierzyciel, zamieszkały zagranicą, obowiązany jest obrać sobie w Polsce zamieszkanie dla doręczeń.

Ogólne warunki pisma z art. 137 i nast. k. p. c.
Doręczenia jak w art. 145 k. p. c.

O d d z i a ł 2.

Lista wierzytelności.

Art. 153. Po upływie terminu do zgłaszania wierzytelności, syndyk sporządzi niezwłocznie projekt listy wierzytelności. Przed sporządzeniem projektu syndyk wezwie upadłego, aby w oznaczonym terminie złożył oświadczenie co do zgło-

szonych wierzytelności, a zwłaszcza, czy je uznaje.

Art. 154. § 1. W projekcie listy syndyk zaznaczy w osobnych rubrykach: czy wierzytelność może być uznana, w jakiej sumie i kategorii; czy wierzytelność ma zabezpieczenie; czy zależna jest od warunku; czy wierzycielowi służy prawo potrącenia; w jakim stanie znajduje się postępowanie sądowe lub administracyjne co do zgłoszonej wierzytelności, jej zabezpieczenia lub prawa potrącenia. Poda również w osobnej rubryce uzasadnienie, jeżeli zaprzecza w całości lub w części oświadczeniom zgłaszającego.

§ 2. W osobnej rubryce syndyk przytoczy oświadczenia upadłego i podane przez niego uzasadnienie.

Kolejność zaspokojenia poszczególnych wierzytelności v. art. 203.

Zabezpieczenie wierzytelności v. uwagi przy art. 117.
O warunkach v. art. 46—49 k. z.

Art. 155. Wierzytelność niepieniężna będzie wciągnięta na listę w sumie wartości z dnia ogłoszenia upadłości.

Dniem ogłoszenia upadłości jest data postanowienia sądu (art. 15).

Art. 156. Jeżeli w dniu ogłoszenia upadłości płatność wierzytelności nieoprocentowanej jeszcze nie nastąpiła, na listę wciągnięta będzie suma, zmniejszona o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak, niż sześć od sta, za czas od dnia ogłoszenia

upadłości do dnia płatności, i nie więcej, niż za dwa lata.

Art. 157. Wierzytelność spółdłużnika lub poręczyciela upadłego z tytułu zwrotnego roszczenia będzie wciągnięta na listę w takiej wysokości, w jakiej spółdłużnik lub poręczyciel zaspokoił wierzyciela.

Spółdłużnik v. art. 4—7 k. z.

Poręczyciel v. art. 625—643 k. z. oraz art. 530 k. h.

Art. 158. § 1. Jako wartość prawa do powtarzających się świadczeń, oznaczonych co do czasu trwania, będzie na listę wciągnięta suma świadczeń za cały czas ich trwania, zmniejszona o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak, niż sześć od sta, za czas od dnia ogłoszenia upadłości do dnia płatności każdego przyszłego świadczenia.

§ 2. Prawo takie, służące na czas życia uprawnionego lub innej osoby, albo co do czasu trwania ściśle nieoznaczone, wciągnięte będzie na listę w sumie, stanowiącej wartość prawa.

§ 3. Jeżeli w umowie o prawo do powtarzających się świadczeń ustalona jest suma wykupu, suma ta wciągnięta będzie jako wartość prawa.

Powtarzające się świadczenia v. art. 164, 249, 282, 599 k. z.

Art. 159. Wierzytelność, zabezpieczona hipoteką lub w rejestrze na majątku upadłego, położonym zagranicą, wciągnięta będzie na listę, jeżeli złożony będzie dowód wykreślenia wpisu o zabezpieczeniu.

Art. 160. Wierzytelność w pieniądzach zagranicznych będzie wciągnięta na listę po przerechowaniu na pieniądze krajowe bez względu na termin płatności według kursu giełdy warszawskiej w dniu ogłoszenia upadłości, a gdy takiego kursu nie było, według ceny targowej z tej daty.

Wierzytelności w wal. zagr. v. art. 437 k. z. (zawieszony) oraz dekret walutowy Dz. U. R. P. Nr. 59 p. 509 r. 1934.

Art. 161. § 1. Projekt listy wierzytelności syndyk składa sędziemu-komisarzowi.

§ 2. Sędzia-komisarz wzywa syndyka i upadłego na posiedzenie i po ich wysłuchaniu wydaje postanowienie co do uznania lub odmowy uznania w całości lub w części zgłoszonych wierzytelności.

§ 3. Ustaloną w ten sposób listę wierzytelności każdy interesowany może przeglądać w sekretarjacie sądu, o czym sędzia-komisarz ogłosi przez obwieszczenie.

Art. 162. § 1. W ciągu dwóch tygodni od daty obwieszczenia w Monitorze Polskim o ustaleniu listy wierzytelności może założyć do sądu sprzeciw: co do uznania wierzytelności każdy wierzyciel, który zgłosił swoją wierzytelność w trybie i w terminie przewidzianym; co do odmowy zaś uznania — ten, komu odmówiono uznania zgłoszonej wierzytelności.

§ 2. W tym samym terminie sprzeciw służy syndykowi i upadłemu, o ile ustalona przez sędziego-komisarza lista nie jest zgodna z ich wnioskami lub oświadczeniami.

§ 3. W sprzeciwie należy przytoczyć fakty i dowody na jego uzasadnienie. Sprzeciw nieodpowiadający tym wymaganiom albo sprzeciw spóźniony będzie przez sąd odrzucony.

Art. 163. Jeżeli wierzytelność ustalona jest wyrokiem prawomocnym, sprzeciw może być oparty tylko na zdarzeniach, zaszłych po zamknięciu rozprawy w sprawie, w której wyrok był wydany. Zdarzenia te powinny być stwierdzone dowodem na piśmie.

Prawomocność orzeczeń sądowych v. art. 580 i nast. k. p. c. i art. 566 k. p. c.

Art. 164. Jeżeli wierzytelność stwierdzona jest tytułem egzekucyjnym, sprzeciw, oparty na tem, że czynność upadłego działana została ze szkodą wierzycieli, może być wniesiony tylko przez syndyka.

Roszczenia Pauljańskie v. art. 288—293 k. z. cytowane przy art. 55 i art. 695 k. h.

Art. 165. § 1. Sąd rozstrzyga sprzeciwy po przeprowadzeniu rozprawy. Na rozprawę będą wezwani syndyk, upadły, wierzyciel, który założył sprzeciw, oraz wierzyciel, którego wierzytelności sprzeciw dotyczy. Niestawiennictwo tych osób nie wstrzymuje wydania postanowienia.

§ 2. Jeżeli sprzeciw wierzyciela co do uznania wierzytelności został uwzględniony, syndyk zwróci wierzycielowi poniesione przez niego koszty o tyle, o ile wskutek sprzeciwu masa odniosła korzyść. Zwrot kosztów nie należy się wierzy-

cielowi, jeżeli sprzeciw co do uznania tej samej wierzytelności wniósł syndyk.

Art. 166. Wierzyciel może żądać zwrotu dokumentów, złożonych na usprawiedliwienie wierzytelności. Sekretarz sądu wydaje dokument z zaznaczeniem na nim, w jakiej sumie wierzytelność została uznana.

Zwrot dokumentu v. anal. przepis art. 555 k. p. c.

Art. 167. § 1. Jeżeli wierzytelność została zgłoszona po upływie terminu, wyznaczonego do zgłoszeń, zgłoszenie będzie rozpoznane według przepisów poprzedzających. Koszty jednak tego postępowania ponosi wierzyciel.

§ 2. W tym przypadku czynności już dokonane obowiązują zgłaszającego wierzyciela, a jego uznana wierzytelność będzie uwzględniona tylko w tych podziałach funduszów masy, które nastąpią po uznaniu.

Art. 168. Sędzia-komisarz uzupełnia listę w miarę zgłoszenia wierzytelności po upływie terminu do zgłoszeń oraz prostuje ją stosownie do prawomocnych orzeczeń.

Art. 169. Odmowa uznania wierzytelności w całości lub w części w trybie przepisów rozdziału niniejszego nie tamuje możliwości jej dochodzenia przeciwko upadłemu po ukończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego.

Art. 170. § 1. Po ukończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z ustalonej

listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy na jej poczet przez wierzyciela otrzymanej, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu.

Tytuł egzekucyjny v. art. 526—538 k. p. c.

§ 2. W ciągu roku jednak od uprawomocnienia się postanowienia o ukończeniu lub umorzeniu postępowania upadły może w drodze powództwa żądać uchylenia mocy obowiązującej tytułu egzekucyjnego, o ile wierzytelności w postępowaniu upadłościowym nie uznał i o ile co do niej nie zapadł jeszcze wyrok prawomocny.

R o z d z i a ł VII.

Układ upadłego z wierzycielami.

O d d z i a ł 1.

Przepisy ogólne.

Art. 171. Po ustaleniu przez sędziego-komisarza listy wierzytelności upadły może zawrzeć układ z wierzycielami nieuprzywilejowanymi.

Art. 172. Jeżeli jest kilku upadłych, każdy z nich może zawrzeć odrębny układ, jego tylko obowiązujący.

Art. 173. Nie będzie dopuszczony do zawarcia układu upadły, który:

- 1) ukrywa się;

2) został prawomocnie skazany za przestępstwo na szkodę wierzycieli, pozostające w związku z upadłością.

Wyrok karny v. art. 375 i nast. k. p. k. oraz 275—285 k. k.

K. k.

Rozdział XL.

Przestępstwa na szkodę wierzycieli.

Art. 273. Kto lekkomyślnie przez życie rozrzutne, grę, zawieranie oczywiście ryzykownych umów, zmniejszanie lub obciążanie swego majątku pogarsza swoje położenie majątkowe, jeżeli skutkiem tego nastąpiła jego niewypłacalność lub ogłoszono jego upadłość,

podlega karze aresztu do lat 3.

Art. 274. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli doprowadza do tego, że nastąpiła jego niewypłacalność lub ogłoszono jego upadłość,

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 278. Kto dopomaga dłużnikowi do popełnienia przestępstwa, określonego w art. 274, 275, 276 lub 277, albo choćby bez porozumienia z dłużnikiem działa na szkodę jego wierzycieli,

odpowiada jak dłużnik.

Art. 279. § 1. Kto wierzycielowi udziela lub obiecuje udzielić korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w czasie postępowania upadłościowego lub postępowania, zmierzającego do zapobieżenia upadłości,

podlega karze więzienia do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega wierzyciel, który w czasie takiego postępowania przyjmuje korzyść majątkową za działanie na szkodę innych wierzycieli lub takiej korzyści żąda.

Art. 174. Układ jest dopuszczalny tylko wtedy, gdy zapewnione jest zaspokojenie wierzycieli uprzywilejowanych i wierzycieli masy upadłości, chyba że zgodzą się oni na zawarcie układu.

Art. 175. § 1. Podanie upadłego o dopuszczenie do zawarcia układu powinno zawierać propozycje układowe i ich uzasadnienie.

§ 2. Propozycje powinny być jednakowe w stosunku do wszystkich wierzycieli, chyba że poszczególny wierzyciel wyraźnie zgodził się na warunki mniej korzystne.

§ 3. W propozycjach upadły może przyznać szczególne korzyści wierzycielom, mającym drobne wierzytelności.

Art. 176. Sędzia-komisarz odrzuci podanie, jeżeli nie zawiera ono propozycji układowych, jak również gdy upadły nie może być dopuszczony do zawarcia układu.

Art. 177. Po wysłuchaniu syndyka oraz członków rady wierzycieli sędzia-komisarz może odmówić dopuszczenia do zawarcia układu:

1) jeżeli upadły w ciągu ostatnich lat pięciu miał już ogłoszoną upadłość;

2) jeżeli upadły już raz zawarł układ w postępowaniu upadłościowym albo układowem;

3) jeżeli upadły, będąc kupcem rejestrowym, nie prowadził księgowości według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej, albo, nie będąc kupcem rejestrowym, nie prowadził rachunków, z których byłby widoczny stan jego majątku;

4) jeżeli upadły, będąc kupcem rejestrowym, nie złożył w przepisany terminie wniosku o ogłoszenie upadłości;

5) jeżeli upadły odmówił współdziałania przy ustaleniu stanu majątku masy upadłości.

Kupiec rejestrowy v. art. 4—8 k. h.

Zasady prawidłowej rachunkowości kupieckiej v. art. 80—83 ord. pod. oraz art. 54 i nast. k. h.

Art. 178. Na postanowienie sędziego-komisarza, którem upadły dopuszczony został do zawarcia układu, niema zażalenia.

O d d z i a ł 2.

Zawarcie układu.

Art. 179. § 1. Dopuszczając do zawarcia układu, sędzia-komisarz wyznaczy termin zgromadzenia wierzycieli, na które będą wezwani upadły, syndyk i wierzyciele.

§ 2. Zgromadzenie winno się odbyć w ciągu miesiąca od dopuszczenia upadłego do zawarcia układu. Jednocześnie sędzia-komisarz wyznaczy termin, w jakim syndyk obowiązany jest złożyć swoją opinię o propozycjach układowych.

§ 3. Termin zgromadzenia będzie ponadto ogłoszony przez obwieszczenie. W obwieszczeniu należy również podać, że osoby interesowane mogą z akt sprawy zapoznać się z propozycjami układowymi i opinią syndyka.

§ 4. Wierzycielom doręczone będą odpisy podania, zawierającego propozycje układowe.

Art. 180. Propozycje układowe mogą być cofnięte aż do rozpoczęcia zgromadzenia wierzycieli, zwołanego dla przyjęcia układu.

Art. 181. Jeżeli w propozycjach układowych przewidziane jest zabezpieczenie przez osobę trzecią wykonania układu, upadły winien przed rozpoczęciem zgromadzenia złożyć sędziemu-komisarzowi oświadczenie tej osoby na piśmie, iż w razie zatwierdzenia układu udzieli zabezpieczenia. Podpis osoby, przyrzekającej zabezpieczenie, winien być uwierzytelniony.

Art. 182. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa upadłego lub jego pełnomocnika na zgromadzeniu, sędzia-komisarz może odrzucić podanie o zawarcie układu.

Art. 183. Na zgromadzeniu wierzycieli syndyk składa sprawozdanie, odczytuje propozycje układowe i przedstawia o nich swoją opinię.

Art. 184. § 1. Na zgromadzeniu wierzycieli upadły oraz wierzyciele mogą zgłaszać zmiany i uzupełnienia propozycyj układowych.

§ 2. Zmiany i uzupełnienia, zgłoszone przez wierzycieli, mogą być przedmiotem obrad i głosowania, o ile upadły na nie się zgodzi.

§ 3. Nad zmianami i uzupełnieniami, które dają wierzycielom większe korzyści, obraduje się i głosuje na tem samem zgromadzeniu, w innych przypadkach sędzia-komisarz zwoła ponowne

zgromadzenie, które winno się odbyć nie później, niż w ciągu miesiąca.

§ 4. W zawiadomieniach o tem zgromadzeniu podana będzie wszystkim wierzycielom treść zmienionych propozycyj.

§ 5. Na ponownem zgromadzeniu zmiana ani uzupełnienie propozycyj nie są dopuszczalne.

Art. 185. § 1. Układ jest przyjęty, jeżeli za nim wypowie się większość głosujących wierzycieli, mających łącznie nie mniej, niż dwie trzecie ogólnej sumy wierzytelności według ustalonej przez sędziego listy.

§ 2. W głosowaniu nad zawarciem układu nie mają prawa brać udziału małżonek upadłego, jego krewny lub powinowaty w linji prostej, krewny lub powinowaty w linji bocznej do drugiego stopnia włącznie, przysposabiający upadłego lub przez niego przysposobiony oraz, gdy upadłym jest spółka, spółnik, będący wierzycielem. Również nie głosują inni wierzyciele, jeżeli uczestniczą w zgromadzeniu z tytułu wierzytelności, nabytych od tych osób po ogłoszeniu upadłości.

Art. 186. § 1. Jeżeli układ nie dojdzie do skutku z powodu braku jednej lub obu wymaganych większości, sędzia-komisarz na wniosek upadłego może stosownie do okoliczności odroczyć zgromadzenie, jednak najdalej na dwa tygodnie. O następnym terminie zgromadzenia sędzia-komisarz ogłosi na zgromadzeniu.

§ 2. Oddany poprzednio głos wierzyciela, który nie stawił się na zgromadzenie, zachowuje moc przy obliczaniu wyników głosowania.

Art. 187. § 1. Osnowa układu będzie wciągnięta do protokołu. W protokole należy wymienić wierzycieli, głosujących za układem i przeciwko układowi.

§ 2. Protokół podpisują sędzia-komisarz i protokółant.

Art. 188. Jeżeli nie doszło do zawarcia układu, upadły nie jest pozbawiony prawa zgłaszania nowych propozycji układowych, sędzia-komisarz jednak po wysłuchaniu syndyka i rady wierzycieli może odmówić ponownego dopuszczenia do układu.

O d d z i a ł 3.

Zatwierdzenie układu.

Art. 189. § 1. Układ, przyjęty przez zgromadzenie wierzycieli, wymaga zatwierdzenia sądu. Sąd rozstrzyga po wysłuchaniu osób, których wyjaśnienia uzna za potrzebne.

§ 2. Jeżeli jednak którykolwiek z wierzycieli zgłosił na zgromadzeniu lub w ciągu tygodnia po zgromadzeniu zarzuty przeciwko układowi, będzie wyznaczona rozprawa. Na rozprawę należy wezwać wierzyciela, który zgłosił zarzuty, oraz syndyka i upadłego.

Art. 190. Sąd odmówi zatwierdzenia układu:

1) jeżeli układ był niedopuszczalny w myśl przepisów niniejszego prawa;

2) jeżeli zwołanie zgromadzenia wierzycieli lub głosowanie odbyło się wbrew przepisom prawa niniejszego, o ile uchybienia mogły mieć istotny wpływ na wynik głosowania;

3) jeżeli układ sprzeciwia się dobrem obyczajom lub porządkowi publicznemu.

Dobre obyczaje v. art. 49—55 k. z., art. 168, 502, 503, k. p. c.

Art. 191. Jeżeli warunki układu są zbyt krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi, sąd może na skutek zarzutów, choćby jednego z tych wierzycieli, odmówić zatwierdzenia układu.

Art. 192. Na postanowienie sądu apelacyjnego, odmawiające zatwierdzenia układu, służy skarga kasacyjna w terminie dwutygodniowym od doręczenia postanowienia.

O d d z i a ł 4.

Skutki układu.

Art. 193. § 1. Układ obowiązuje wierzycieli, których tytuły pochodzą od upadłego z czasu przed datą ogłoszenia upadłości, bez względu na to, czy swe wierzytelności zgłosili do masy upadłości.

§ 2. Układ nie narusza praw wierzyciela w stosunku do spółdłużnika i poręczyciela upadłego,

ani praw, wynikających z zastawu, prawa zatrzymania, ani też praw, zabezpieczonych wpisem w księgach hipotecznych, oraz w innych księgach i rejestrach.

Spółdłużnik v. art. 4, 7, 8, 13, 14 k. z. oraz 529, 539 k. h.

Poręczyciel — v. art. 625 i nast. k. z. oraz 530 k. h.

Zastaw v. uwagi przy art. 27.

Zatrzymanie v. uwagi przy art. 117.

Księgi hipoteczne v. uwagi przy art. 27.

Księgi rejestrowe v. uwagi przy art. 27.

Art. 194. Z zabezpieczeń, udzielonych przez osoby trzecie na pewnośc wykonania układu, nie będą mogli korzystać wierzyciele, którzy przed zawarciem układu wierzytelności swych do masy upadłości nie zgłosili.

Zabezpieczenie v. uwagi przy art. 82.

Art. 195. Po uprawomocnieniu się postanowienia, zatwierdzającego układ, oraz po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu zobowiązań masy upadłości i wierzytelności uprzywilejowanych, sąd wyda postanowienie o ukończeniu postępowania upadłościowego.

Art. 196. § 1. Wyciąg z listy wierzytelności łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia, zatwierdzającego układ, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu. Jest również tytułem egzekucyjnym przeciwko temu, kto dał zabezpieczenie wykonania układu, jeżeli złożony został w sądzie dokument, stwierdzający danie zabezpieczenia.

Tytuł egzek. v. uwagi przy art. 170.

§ 2. Nie dotyczy to wierzytelności, zaprzeczonych przez upadłego.

O d d z i a ł 5.

Uchylenie układu.

Art. 197. § 1. Jeżeli po zawarciu układu upadły został prawomocnie skazany za przestępstwo, polegające na tem, że przed układem w celu pokrzywdzenia wierzycieli ukrywał przedmioty majątkowe albo zaciągnął pozorne zobowiązania lub zawarł inne pozorne umowy, że udzielił lub obiecał udzielić wierzycielowi korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w czasie postępowania upadłościowego, albo że prowadził księgowość kupiecką w sposób niezgodny z prawdą, uszkadzał, ukrywał, przerabiał lub podrabiał księgi lub dokumenty handlowe, sąd na wniosek wierzycieli, mających łącznie przynajmniej czwartą część ogólnej sumy wierzytelności uznanych, po przeprowadzeniu rozprawy uchyli układ. W tym przypadku sąd wznowi postępowanie upadłościowe, jeżeli istnieje dostateczny majątek upadłego lub jeżeli wierzyciele złożą oznaczoną przez sąd zaliczkę na koszty postępowania. Wniosek o uchylenie układu będzie odrzucony, jeżeli zgłoszony został po upływie dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu.

Pozorne umowy — odpowiedzialność karna v. art. 273—285 k. k.

K. k.

Rozdział XL.

Przestępstwa na szkodę wierzycieli.

Art. 273. Kto lekkomyślnie przez życie rozrzutne, grę, zawieranie oczywiście ryzykownych umów, zmniejszanie lub obciążanie swego majątku pogarsza swoje położenie majątkowe, jeżeli skutkiem tego nastąpiła jego niewypłacalność lub ogłoszono jego upadłość, podlega karze aresztu do lat 3.

Art. 274. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli doprowadza do tego, że nastąpiła jego niewypłacalność lub ogłoszono jego upadłość, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 275. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli pogarsza swoje położenie majątkowe przez życie rozrzutne, grę, zmniejszanie lub obciążenie swojego majątku, podlega karze więzienia do lat 3.

Art. 276. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli ukrywa przedmioty majątkowe albo zaciąga pozorne zobowiązania lub zawiera inne pozorne umowy, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 277. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli, nie mogąc zaspokoić wszystkich, spłaca lub zabezpiecza niektórych tylko, podlega karze aresztu do lat 3.

Art. 278. Kto dopomaga dłużnikowi do popełnienia przestępstwa, określonego w art. 274, 275, 276 lub 277, albo choćby bez porozumienia z dłużnikiem działa na szkodę jego wierzycieli, odpowiada jak dłużnik.

Art. 279. § 1. Kto wierzycielowi udziela lub obiecuje udzielić korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w czasie postępowania upadłościowego lub postępowania, zmierzającego do zapobieżenia upadłości, podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega wierzyciel, który w czasie takiego postępowania przyjmuje korzyść majątkową za działanie na szkodę innych wierzycieli lub takiej korzyści żąda.

Art. 280. Kto, będąc obowiązany z mocy przepisu do prowadzenia księgowości kupieckiej, wcale jej nie prowadzi lub prowadzi ją wadliwie,

podlega karze aresztu do miesiący 6 lub grzywny.

Art. 281. Kto prowadzi księgowość kupiecką w sposób niezgodny z prawdą, albo księgi lub dokumenty handlowe uszkadza, ukrywa, przerabia lub podrabia,

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 282. Kto celem udaremnienia egzekucji usuwa, uszkadza, ukrywa, zbywa lub obciąża mienie, zajęte lub zagrożone zajęciem,

podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

Art. 283. § 1. Kto podstępnie lub z chęci zysku udaremnia przetarg publiczny, albo przyczynia się do odsunięcia innej osoby od udziału w takim przetargu lub do obniżenia ceny sprzedażnej licytowanego mienia,

podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny albo aresztu do lat 2 i grzywny.

§ 2. Tym samym karom podlega, kto wchodzi w porozumienie z inną osobą co do działania przy przetargu publicznym, mogącego wyrządzić szkodę majątkową wierzycielowi lub dłużnikowi.

Art. 284. Kto przed właściwą władzą składa niezgodną z prawdą przysięgę, stwierdzającą jego stan majątkowy,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

Art. 285. Osoba, zajmująca się na podstawie przepisu prawnego lub umowy sprawami majątkowymi innej osoby, odpowiada za przestępstwa, określone w rozdziale niniejszym, jak właściciel mienia.

§ 2. Jeżeli upadły nie dokonywa wynikających z układu zobowiązań, sąd na wniosek wierzyciela, po przeprowadzeniu rozprawy, może uchylić układ ze skutkami, wskazanymi w para-

grafie poprzedzającym. Na postanowienie, oddające wniosek wierzyciela, niema zażalenia.

§ 3. Na rozprawę w przypadkach, przewidzianych w paragrafach poprzedzających, wezwani będą upadły i wierzyciele, zgłaszający wniosek. Będą dopuszczeni do rozprawy także inni wierzyciele, którzy stawiają się bez wezwania.

§ 4. Postanowienie o uchyleniu układu będzie ogłoszone przez obwieszczenie.

Art. 198. Uchylenie układu z innych przyczyn, niż wskazane w artykule poprzedzającym, jest niedopuszczalne.

Art. 199. § 1. W razie uchylenia układu, wypłacone na jego podstawie sumy, nie będą zwrócone, a dotychczasowi wierzyciele uczestniczą we wznowionem postępowaniu z taką częścią swych pierwotnych wierzytelności, jaka odpowiada niespłaconej części należności ustalonej układem.

§ 2. Zabezpieczenia, dane na pewność wykonania układu, pozostają w mocy, chyba że z warunków zabezpieczenia co innego wynika.

§ 3. Przepisy te stosuje się odpowiednio, jeżeli ogłoszono upadłość przed wykonaniem układu, zawartego w postępowaniu układowem lub w poprzedniem postępowaniu upadłościowem.

Art. 200. § 1. W postępowaniu, wznowionem po uchyleniu układu, wierzyciele późniejsi mogą również uczestniczyć, nie mają jednak prawa

do zaspokojenia z zabezpieczeń, ustanowionych w układzie dla zobowiązań z niego wynikających.

§ 2. Dokonane w poprzedniem postępowaniu czynności będą powtórzone w miarę potrzeby.

Art. 201. Jeżeli upadły udzielił niektórym wierzycielom korzyści większych, niż przewidziane w układzie, każdy wierzyciel w ciągu dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu może w drodze powództwa żądać solidarnie od upadłego i wierzyciela, który osiągnął niedozwoloną korzyść, uiszczenia sumy, o jaką w układzie zmniejszona została wierzytelność żądającego. Wierzyciel, który osiągnął niedozwoloną korzyść, odpowiada tylko do wysokości tej korzyści.

Odpowiedzialność cywilna v. art. 123—127 k. z. oraz karna jak przy art. 197.

R o z d z i a ł VIII.

Podział funduszków masy.

Art. 202. § 1. Po ustaleniu przez sędziego-komisarza listy wierzytelności będzie dokonany podział funduszków masy jednorazowo lub kilkakrotnie w miarę likwidacji majątku masy.

§ 2. Sumy, przypadające na zaspokojenie wierzytelności, co do których wniesiony był sprzeciw, pozostawione będą w depozycie sądowym do czasu rozstrzygnięcia sprzeciwu.

Art. 203. § 1. Należności, ulegające zaspokojeniu z masy upadłości, będą uiszczone w następującej kolejności:

1) koszty postępowania upadłościowego oraz koszty postępowania układowego, poprzedzającego ogłoszenie upadłości; wydatki, połączone z zarządem i likwidacją masy upadłości nie wyłączając podatków i innych danin publicznych oraz należności z tytułu umów o pracę, powstałych w czasie postępowania upadłościowego: wsparcia dla upadłego i jego rodziny; koszty niezbytkowego pogrzebu upadłego, zmarłego w czasie postępowania upadłościowego;

2) należności, powstałe wskutek czynności syndyka lub zarządcy odrębnego majątku; należności z zawartych przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości umów wzajemnych, których wykonania zażądał syndyk: należności z tytułu niesłusznego z bogacenia masy; należności, które powstały z czynności upadłego, dokonanych za zgodą nadzorca sądowego lub z czynności tego nadzorca w czasie postępowania układowego, ukończonego lub umorzonego w okresie trzech miesięcy przed ogłoszeniem upadłości;

Niesłuszne z bogacenie się v. art. 123—127 k. z.

3) należności pracowników fizycznych i umysłowych z umowy o pracę, przypadające za rok ostatni przed datą ogłoszenia upadłości, do pięćset złotych miesięcznie;

4) podatki i inne daniny publiczne, należne za ostatnie dwa lata przed datą ogłoszenia upadłości

wraz ze wszystkimi dodatkami, karami za zwłokę i kosztami egzekucji;

5) należności instytucyj ubezpieczeń społecznych, powstałe z tytułu ubezpieczenia pracowników, wymienionych w p. 3, za rok ostatni przed datą ogłoszenia upadłości;

6) koszty ostatniej choroby i niezbytkownego pogrzebu upadłego, zmarłego na sześć miesięcy przed datą ogłoszenia upadłości;

7) inne wierzytelności wraz z odsetkami za ostatni rok przed datą ogłoszenia upadłości, z odškodowaniem umownem, kosztami procesu i egzekucji;

8) odsetki, niezaspokojone w powyższych kategorjach, przytem w kolejności, w jakiej winien być zaspokojony kapitał;

9) kary, grzywny sądowe, administracyjne i skarbowe, kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych, tudzież kary i podwyżki stemplowe;

10) należności z tytułu darowizn i zapisów.

§ 2. Należności, wymienione w kategorjach 1—6, są wierzytelnościami uprzywilejowanemi.

§ 3. Wierzytelność, nabyta w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, będzie zaspokojona w kategorji siódmej, o ile nie ulega uiszczeniu w kategorji dalszej.

Umowy o pracę v. art. 441—477 k. z.

Należności spowodowane czynnościami upadłego — v. art. 98.

Art. 204. Należności pierwszej i drugiej kategorii będą zaspokajane przez syndyka w miarę wpływania potrzebnych sum do masy; o ile w ten sposób nie będą uiszczone, zaspokojone zostaną w drodze podziału.

Art. 205. Jeżeli suma przeznaczona do podziału nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności, należności dalszej kategorii będą uiszczone dopiero po zupełnem zaspokojeniu należności poprzedzającej kategorii, a gdy majątek nie wystarcza na pokrycie w całości wszystkich należności tej samej kategorii, należności te będą zaspokojone stosunkowo do wysokości każdej z nich.

Art. 206. § 1. Syndyk sporządzi i złoży sędziemu-komisarzowi plan podziału i w planie tym:

- 1) ustali sumę, podlegającą podziałowi;
- 2) wymieni wierzytelności i prawa osób, uczestniczących w podziale;
- 3) oznaczy sumę, jaka każdemu z uczestników przypada z podziału;
- 4) wskaże, które sumy mają być wypłacone, a które i z jakich przyczyn pozostawione w depozycie sądowym.

§ 2. Sędzia-komisarz w razie potrzeby wprowadza do planu zmiany lub uzupełnienia.

Art. 207. Wierzytelność, zabezpieczoną hipoteką, w rejestrze, zastawem lub prawem zatrzymania, umieścić należy w podziale jedynie w su-

mie, w jakiej nie została zaspokojona z przedmiotu zabezpieczenia, chyba że wierzyciel rzekł się zaspokojenia z tego przedmiotu.

V. uwagi przy art. 27.

Art. 208. Sędzia-komisarz zawiadomi syndyka, upadłego i wierzycieli oraz ogłosi przez obwieszczenie, że mogą plan podziału przeglądać w sekretarjacie sądu i w ciągu dwóch tygodni od daty obwieszczenia w Monitorze Polskim wnieść przeciwko planowi zarzuty.

Art. 209. Jeżeli zarzutów nie wniesiono, sędzia-komisarz plan podziału zatwierdzi, poczem plan będzie wykonany.

Art. 210. § 1. Jeżeli zarzuty wniesiono, sędzia-komisarz wyda postanowienie po wezwaniu na posiedzenie wierzycieli, którzy wnieśli zarzuty, syndyka, upadłego i tych, których prawa na skutek zarzutów byłyby dotknięte.

§ 2. Po uprawomocnieniu się postanowienia, a w razie jego zaskarżenia po uprawomocnieniu się postanowienia sądu, sędzia-komisarz sprostuje plan odpowiednio do tych postanowień, poczem plan będzie wykonany.

§ 3. Mimo wniesionych zarzutów lub zażaleń plan będzie wykonany w tych częściach, na których wykonanie nie mogą wpłynąć zmiany, żądane w zarzutach lub zażaleniach.

Art. 211. Wykonanie planu podziału nie może nastąpić przed uprawomocnieniem się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

Art. 212. § 1. Suma, wydzielona na zaspokojenie wierzytelności, której uiszczenie zależne jest od warunku rozwiązującego, będzie wydana wierzycielowi bez zabezpieczenia, chyba że obowiązek zabezpieczenia ciąży na wierzycielu z mocy istniejącego między nim a upadłym stosunku prawnego.

§ 2. Suma, wydzielona na zaspokojenie wierzytelności, której uiszczenie zależne jest od warunku zawieszającego, będzie wydana wierzycielowi, jeżeli udowodni, że warunek się ziścił, w przeciwnym razie będzie złożona do depozytu sądowego.

§ 3. Suma, wydzielona na zaspokojenie wierzytelności, za którą poręczyła osoba trzecia, będzie wydana wierzycielowi w kwocie jeszcze mu należnej w dniu sporządzenia planu podziału, poręczycielowi zaś — w kwocie, jaką z tytułu poręczenia za upadłego zapłacił.

§ 4. Suma, wydzielona na zaspokojenie wierzytelności, przypadającej od upadłego solidarnie lub niepodzielnie z osobą trzecią, będzie wydana wierzycielowi w kwocie jeszcze mu należnej w dniu sporządzenia planu, spółdłużnikowi zaś — w kwocie, jaką za upadłego zapłacił.

Warunki v. art. 46—49 k. z.

Zabezpieczenie v. uw. przy art. 82.

Poręczenie v. uwagi przy art. 157 i 195.

Zobowiązanie niepodzielne v. art. 5—7 i 8—12 k. z.

Spółdłużnik v. art. 4, 7, 13, 14 k. z., 529 i 530 k. h.

Art. 213. § 1. Co do sumy, wydzielonej na zaspokojenie wierzytelności, zabezpieczonej hipoteką lub w rejestrze, w prawa wierzyciela wchodzi masa upadłości, o czym będzie wciągnięty odpowiedni wpis do księgi hipotecznej lub do rejestru.

§ 2. Wpis będzie wciągnięty na podstawie uwierzytelnionego przez sekretarza sądu wyciągu z planu prawomocnie zatwierdzonego.

Art. 214. Gdy majątek masy został w całości zlikwidowany, będzie dokonany ostatni podział.

Art. 215. Po umorzeniu lub ukończeniu postępowania upadłościowego sumy, zatrzymane w depozycie, o ile nie przypadną osobie, wskazanej w planie podziału, wydane będą upadłemu na jego wniosek.

Depozyt v. uwaga przy art. 82.

Art. 216. Po wykonaniu planu ostatniego podziału sąd stwierdzi postanowieniem ukończenie postępowania upadłościowego. Postanowienie będzie ogłoszone przez obwieszczenie i doręczone upadłemu, syndykowi oraz członkom rady wierzycieli.

R o z d z i a ł IX.

Umorzenie, ukończenie i uchylene postępowania upadłościowego.

Art. 217. Sąd umorzy postępowanie upadłościowe:

1) gdy się okaże, że majątek masy nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania;

2) gdy wierzyciel, na którego wniosek upadłość była ogłoszona, nie złożył w wyznaczonym terminie zażądanej przez sędziego-komisarza zaliczki na koszty postępowania, a brak płynnych funduszy na te koszty;

3) gdy wszyscy wierzyciele, którzy zgłosili swe wierzytelności, zażądają umorzenia postępowania.

Art. 218. Postanowienie o umorzeniu postępowania będzie ogłoszone przez obwieszczenie i doręczone upadłemu, syndykowi oraz członkom rady wierzycieli.

Art. 219. Prawomocne postanowienie o umorzeniu postępowania jest tytułem do wykreślenia wpisów, dotyczących upadłości, w księgach hipotecznych i w innych księgach i rejestrach.

V. uwagi przy art. 27.

Art. 220. § 1. Z dniem prawomocnego umorzenia postępowania upadły odzyskuje swobodne rozrządzenie swym majątkiem.

§ 2. Syndyk wyda niezwłocznie upadłemu jego majątek, księgi, korespondencję i dokumenty. W razie potrzeby, odebranie, na zarządzenie sędziego-komisarza, nastąpi przymusowo przez komornika.

Art. 221. § 1. Po umorzeniu postępowania nieukończone procesy, wszczęte przez syndyka o uznanie za bezskuteczną czynności, działanej

przez upadłego ze szkodą wierzycieli, będą umorzone. Wzajemne roszczenia o zwrot kosztów procesu wygasają.

§ 2. W innych procesach upadły wchodzi na miejsce masy upadłości.

Art. 222. Przepisy trzech poprzedzających artykułów stosuje się odpowiednio w przypadkach, gdy postępowanie upadłościowe zostało prawomocnie ukończone lub gdy postanowienie o ogłoszeniu upadłości zostało prawomocnie uchylone.

Art. 223. Jeżeli ukończenie postępowania nastąpiło wskutek zawarcia i zatwierdzenia układu, upadły odzyskuje możliwość zarządzania i rozporządzania majątkiem o tyle tylko, o ile układ nie przewiduje ograniczeń.

Ograniczenia dłużnika v. art. 140, 278, 461 k. h.

Art. 224. Zmiana stosunku prawnego, która zaszła na podstawie przepisów prawa niniejszego, obowiązuje upadłego i stronę drugą również po umorzeniu lub ukończeniu postępowania.

Art. 225. § 1. Jeżeli postanowienie o ogłoszeniu upadłości zostało uchylone, albo jeżeli postępowanie upadłościowe zostało umorzone, upadły obowiązany będzie uiścić przyznane syndykowi lub zarządcy odrębnego majątku wynagrodzenie oraz zwrócić tak im, jak i członkom rady wierzycieli poniesione przez nich wydatki.

§ 2. Upadły nie ma prawa poszukiwania odszkodowania od wierzyciela, który żądał ogłosze-

nia upadłości, wyjąwszy, gdy wierzyciel działał w złej wierze.

R o z d z i a ł X.

Przepisy odrębne co do upadłości instytucyj, emitujących listy zastawne lub obligacje.

Art. 226. § 1. W przypadkach, gdy według przepisów prawa bankowego w razie ogłoszenia upadłości banku, emitującego listy zastawne lub obligacje, tworzy się osobna masa, przeznaczona przedewszystkiem na zaspokojenie praw posiadaczy listów zastawnych lub obligacyj, sąd ustanowi kuratora do strzeżenia praw tych posiadaczy. Przed ustanowieniem sąd zasięgnie opinji Ministra Skarbu co do osoby kuratora. Gdyby Minister w zakreślonym terminie opinji nie złożył, sąd nada sprawie dalszy bieg.

§ 2. Kurator zgłosi do masy upadłości:

1) ogólną sumę nominalną listów zastawnych lub obligacyj, wylosowanych i niewykupionych przed dniem ogłoszenia upadłości i ogólną sumę, przypadającą na odsetki (kupony) przed tym dniem płatne a jeszcze niezapłacone, tudzież sumę, przypadającą na premje wylosowane, ale niewypłacone;

2) ogólną sumę nominalną listów zastawnych lub obligacyj niewylosowanych i odsetek od nich płatnych po dniu ogłoszenia upadłości oraz premij w planie przewidzianych.

§ 3. Kurator wymieni w zgłoszeniu przedmioty majątkowe, na których fundusze osobnej masy są zabezpieczone, i osoby, które są dłużnikami tej masy.

§ 4. Syndyk winien udzielić kuratorowi wszelkich potrzebnych mu wiadomości. Kurator ma prawo przeglądać księgi i dokumenty upadłego banku, o ile jest to mu potrzebne do strzeżenia praw posiadaczy listów zastawnych lub obligacyj.

§ 5. Na zgromadzeniu wierzycieli kurator ma głos tylko w sprawach, mogących mieć wpływ na prawa posiadaczy listów zastawnych lub obligacyj.

§ 6. Likwidacja osobnej masy dokonana będzie przez syndyka z udziałem kuratora. Jeżeli osobna masa nie wystarcza na pełne zaspokojenie posiadaczy listów zastawnych lub obligacyj, brakująca na ich zaspokojenie suma uwzględniona będzie w podziale ogólnych funduszków upadłego banku; z tą sumą kurator głosuje przy zawarciu układu, przyczem służy mu jeden głos od każdej sumy, jaka wynika z podziału sumy wszystkich innych wierzytelności, uprawniających do głosowania, przez liczbę wierzycieli, którzy reprezentują te wierzytelności. Suma, przypadająca z masy ogólnej na zaspokojenie posiadaczy listów zastawnych lub obligacyj, przekazana będzie do osobnej masy.

§ 7. Z osobnej masy będą zaspokojone koszty likwidacji tej masy, nie wyłączając wynagrodzenia kuratora, a po nich należności posiadaczy li-

stów zastawnych lub obligacyj w następującej kolejności:

1) listy zastawne lub obligacje w nominalnej ich cenie;

2) odsetki (kuponny):

3) premje wylosowane.

Dotyczy instytucyj kredytu długoterminowego, lub tow. kred. ziemskich, miejskich itp.

Art. 227. Przepisy artykułu poprzedzającego stosuje się i w razie upadłości innych instytucyj, emitujących listy zastawne lub obligacje, na których zaspokojenie przeznaczona jest osobna masa.

Art. 228. Syndyk nie może puszczać w obieg listów zastawnych i obligacyj, wydanych przez upadłą instytucję emitującą, a będących jeszcze jej własnością. Listy te i obligacje będą umorzone.

Przepisy końcowe.

Art. 229. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 230. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 835).

Przepisy wprowadzające prawo upadłościowe.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporzą-

dzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221)
postanawiam co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. I. § 1. Z dniem wejścia w życie prawa upadłościowego tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie, unormowanym prawem upadłościowym, o ile artykuły poniższe nie stanowią inaczej.

§ 2. W szczególności uchyla się następujące przepisy wraz z późniejszymi ich zmianami i uzupełnieniami:

1) przepisy o upadłościach i bankructwach, zawarte w księdze trzeciej kodeksu handlowego francuskiego, oraz art. 635 księgi czwartej tego kodeksu;

2) przepisy o postępowaniu w sprawach upadłości handlowej, zawarte w dziale trzecim rosyjskiej ustawy postępowania sądowego handlowego (tom XI cz. II Zводу Praw, wyd. z r. 1903 i kontyn.);

3) przepisy o postępowaniu w sprawach upadłościowych i o przymusie osobistym względem dłużników, zawarte w art. 1 — 30 załącznika III do uwagi 1 art. 1400 ustawy postępowania cywilnego z 1864 r.;

4) ordynację upadłościową wraz z przepisami wprowadzającymi, wydaną rozporządzeniem cesarskim z dnia 10 grudnia 1914 r. (Dz. u. p. austr.

Nr. 337) nie wyłączając przepisów ustawy karnej z 1852 r., utrzymanych w mocy art. 2 p. 2 przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach;

5) ordynację upadłościową z dnia 10 lutego 1877 r. (Dz. u. Rzeszy Nr. 10, str. 351) wraz z przepisami wprowadzającymi.

Art. II. § 1. Pozostają w mocy zawarte w innych ustawach przepisy szczególne w zakresie upadłości, jej skutków i wpływu na stosunki prawne.

§ 2. W szczególności pozostają w mocy przepisy szczególne:

1) w ustawie z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495);

USTAWA

z dnia 29 października 1920 r.
o spółdzielniach

(Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495).

C. Upadłość.

Art. 28. W razie otwarcia post. upadł. w ciągu jednego roku od dnia, w którym członek przestał należeć do spółdzielni, ponosi on aż do ostatecznego ukończenia post. upadłościowego odpowiedzialność narówni z członkami pozostałymi.

Jeżeli spółdzielnia w ciągu okresu, wskazanego w ust. 1, uzyskała odroczenie wypłat, bądź wszczęto co do niej post. zapobiegające upadłości (ugodowe), okres jednego ro-

ku przedłużyć się o czas trwania odroczenia wypłaty lub postępowania zapobiegającego upadłości (ugodowego).

Przepisy te stosuje się odpowiednio przy wypowiedzeniu udziału (art. 23 i 24).

Art. 85. Ogłoszenie upadłości spółdzielni następuje w razie niewypłacalności.

Art. 86. Jeżeli według bilansu, zestawionego przez zarząd, strata przewyższa sumę wpłaconych udziałów, funduszu zasobowego i innych funduszy własnych z wyjątkiem rezerwy na amortyzację, zarząd winien niezwłocznie zwołać walne zgromadzenie, na którego porządku obrad zamieści sprawę dalszego istnienia spółdzielni.

Jeżeli walne zgromadzenie uzna istnienie wyżej określonej przewyżki strat a nie uchwali pokrycia jej sposobem, określonym w art. 58 ust. 2, wówczas o ile chodzi o spółdzielnię z odpowiedzialnością udziałami, uważa się, że istnieje stan niewypłacalności.

O ile chodzi o spółdzielnię z odpowiedzialnością ograniczoną, wówczas uważa się, że stan niewypłacalności w przypadku, określonym w ustępie poprzednim, istnieje dopiero wtedy, gdy przewyżka strat przenosi $\frac{1}{5}$ część kwoty łącznej odpowiedzialności dodatkowej wszystkich członków, albo $\frac{1}{5}$ część wszystkich zobowiązań spółdzielni.

Przy spółdzielni z odpowiedzialnością nieograniczoną uważa się, że stan niewypłacalności w przypadku ust. 2 istnieje dopiero wówczas, gdy przewyżka strat przenosi $\frac{1}{5}$ część wszystkich zobowiązań spółdzielni.

W toku likwidacji stan niewypłacalności przyjąć należy zawsze, skoro według zatwierdzonego bilansu strata przewyższa sumę wpłaconych udziałów, funduszu zasobowego i innych funduszy własnych, a walne zgromadzenie nie uchwali pokrycia przewyżki strat w sposób, określony w art. 58 ustęp 2.

W przypadkach ust. 2 do 5 uważa się, że istnieje stan niewypłacalności także wtedy, gdy wprawdzie uchwalono pokrycie strat w sposób, określony art. 58 ust. 2. ale w ciągu roku obrachunkowego, następującego po uchwale, strata nie została jeszcze pokryta. Sąd rejestrowy może na wniosek

zarządu lub likwidatorów okres ten z ważnych powodów przedłużyć.

Jeżeli spółdzielnia posiada majątek nieruchomy, przedstawiający wartość wyższą, niż to wykazane zostało w bilansie stosownie do wymagań art. 54 pkt. 1, a stosunek strat bilansowych do funduszy własnych oraz do sumy łącznej odpowiedzialności członków lub do sumy zobowiązań znamionuje przez to stan niewypłacalności, majątek ten może spółdzielnia przeszacować i podać do bilansu w sumie, odpowiadającej rzeczywistej wartości. Zasady i sposób przeszacowania wartości nieruchomości ustali Rada Spółdzielcza.

Art. 87. Postępowanie upadłościowe przeprowadzone będzie według obowiązujących przepisów o upadłości, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

Art. 88. Zgłoszenie imieniem spółdzielni wniosku o ogłoszenie upadłości należy do zarządu, względnie likwidatorów.

Zarząd, względnie likwidatorowie winni to uczynić niezwłocznie, skoro zachodzi stan niewypłacalności.

Art. 89. Wniosek o ogłoszenie upadłości ma prawo zgłosić także każdy członek zarządu, względnie likwidator. W tym przypadku sąd przesłucha pozostałych członków zarządu, względnie likwidatorów i w razie niezgodności zdań, przychyli się do wniosku jedynie wówczas, gdy go dostatecznie uzasadniono.

Art. 90. Ogłoszenie upadłości spółdzielni z odpowiedzialnością dodatkową nastąpić może nawet mimo istnienia jednego tylko wierzyciela osobistego i nawet w braku środków na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

Art. 91. Ogłoszenie upadłości zgłosi zarządca upadłości do rejestru i zawiadomi o niem niezwłocznie Radę Spółdzielczą.

Art. 92. Przepisy o organach spółdzielni stosują się także podczas postępowania upadłościowego, o ile z przepisów o upadłości nie wynika co innego.

Art. 93. Po ogłoszeniu upadłości członkowie spółdzielni winni na żądanie zarządcy upadłości niezwłocznie uiścić niewpłaconą jeszcze część udziałów.

Skoro tylko w toku postępowania upadłościowego okaże się, że majątek spółdzielni nie wystarcza na pokrycie tak niespornych, jak i spornych roszczeń wierzycieli oraz przypuszczalnych kosztów postępowania upadłościowego, zarządca upadłości sporządzi niezwłocznie obrachunek dopłat, które członkowie spółdzielni, w granicach przyjętej odpowiedzialności dodatkowej i w stosunku do zadeklarowanych udziałów, mają wnieść na pokrycie niedoboru.

Przy obrachunku tych dopłat należy uwzględnić dokonane poprzednio na zasadzie art. 27 ust. 3 lub 58 ust. 2 dopłaty w ten sposób, że doliczy się je do niedoboru, a następnie z kwot, przypadających na poszczególnych członków, potrąci się dopłaty, przez nich dokonane.

Art. 94. Obrachunek dopłat należy tak zestawzić, by wystarczyły na pokrycie niedoboru, chociażby nie uiścili dopłat ci członkowie, których niemożność zapłacenia daje się przewidzieć.

Art. 95. Obrachunek przedstawia zarządca sądowi, który ogłosił upadłość, do zatwierdzenia.

Art. 96. Do podania, przy którym obrachunek przedstawiono, dołączyć należy statut spółdzielni, bilans i wyciąg z rejestru członków z danymi, które dotyczą członków, ponoszących jeszcze odpowiedzialność.

Art. 97. Termin rozprawy do zatwierdzenia obrachunku winien być wyznaczony nie później, niż w trzy miesiące od daty złożenia podania. Na termin ten wzywa się zarząd względnie likwidatorów oraz członków, w obrachunku wymienionych, według ich miejsca zamieszkania (art. 30); prócz tego o terminie sąd ogłasza w piśmie, przeznaczonym do ogłoszeń spółdzielni.

Art. 98. Przed terminem, o którym mowa w art. 97, każdy zainteresowany ma prawo przeglądać obrachunek.

Art. 99. Aż do zamknięcia rozprawy, o której mowa w art. 97, osoby, wymienione w obrachunku, mają prawo zgłosić sprzeciw.

Sąd po wysłuchaniu zarządu, względnie likwidatorów spółdzielni, tudzież zarządcy upadłości, rozpatruje sprzeciwy, przeprowadza potrzebne dowody i zatwierdza obrachunek po dokonaniu niezbędnych poprawek, które może uskutecznić sam lub których uskutecznienie polecić może zarządcy upadłości. O zatwierdzeniu obrachunku ogłosi sąd w piśmie, przeznaczonem do ogłoszeń spółdzielni, wzywając członków do uiszczenia dopłat w terminie 14 dni od ogłoszenia.

Zatwierdzony obrachunek dopłat stanowi tytuł egzekucyjny.

Obrachunek zatwierdzony wolno zainteresowanym przeglądać.

Art. 100. Po upływie terminu, wyznaczonego w ogłoszeniu, zarządca masy przystąpi niezwłocznie do ściągnięcia niezapłaconych kwot w drodze, prawem przewidzianej.

Członkowie, zobowiązani do dopłat, mogą obowiązkowi temu uczynić zadość przez potrącenie swych roszczeń do spółdzielni w takiej tylko części, jaka przypadłaby im z dokonanego na podstawie obrachunku rozdziału sum, przeznaczonych na pokrycie wierzytelności.

Art. 101. Każdy członek spółdzielni, w obrachunku wymieniony, jeśli zgłosił sprzeciw lub w terminie, w art. 99 oznaczonym, nie był w możności tego uczynić, ma prawo w ciągu miesiąca od ogłoszenia o zatwierdzeniu obrachunku odwołać się od decyzji sądu do instancji wyższej. Orzeczenie prawomocne wywiera skutek zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść wszystkich członków spółdzielni, wymienionych w obrachunku.

Art. 102. Skoro majątek masy został już całkowicie spieniężony, a uzyskana stąd suma wraz z sumą ściągniętych dopłat nie pokrywa niedoboru, zarządca upadłości może sporządzić dodatkowy obrachunek, jeżeli zachodzi obawa, że zalegające jeszcze dopłaty bądź nie dadzą się wyegzekwować bądź nawet w razie wyegzekwowania nie starczą na pokrycie niedoboru.

Dopłaty, przypadające od członków, co do których postępowanie poprzednie wykazało niemożność uiszczenia za-

płaty, rozkłada się na pozostałych. Poza tem przy obrachunku tym stosują się art. 93—101.

Koszty postępowania upadłościowego nie mogą być ściągane drogą dalszych dopłat o tyle, o ileby przekraczały sumę, zamieszczoną na ten cel w obrachunku dodatkowym.

Art. 103. Jeżeli po sześciu miesiącach od ogłoszenia o zatwierdzeniu dodatkowego obrachunku niedobór nie został jeszcze całkowicie pokryty, zarządca upadłości może drogą procesu dochodzić całej brakującej kwoty na poszczególnych członkach spółdzielni, jako dłużnikach solidarnych, w granicach odpowiedzialności każdego z nich.

Art. 104. Sumę, pozostałą po zaspokojeniu roszczeń wierzycieli i pokryciu kosztów postępowania upadłościowego, zwraca się członkom w stosunku do uskuteczniionych przez nich dopłat.

Art. 105. Upadłość spółdzielni nie może być zakończona układem, o ile się nań nie zgodzili wszyscy wierzyciele upadłej spółdzielni.

Art. 106. Dalsze prowadzenie spółdzielni jest niedopuszczalne, chociażby postępowanie upadłościowe ukończone zostało układem.

Po ukończeniu upadłości zarządca zgłosi do sądu rejestrowego wniosek o wykreślenie firmy.

2) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o kontroli ubezpieczeń z dnia 26 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64);

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

**z dnia 26 stycznia 1928 r.
(Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64)**

o kontroli ubezpieczeń.

Ogłoszenie upadłości.

Art. 58. 1. Ogłoszenie upadłości zakładowi ubezpieczeń może nastąpić tylko po uprzednim wyrażeniu zgody przez władzę nadzorczą.

2. Władza nadzorcza może sama złożyć sądowi wniosek o ogłoszenie upadłości zakładowi ubezpieczeń.

Art. 76. W razie ogłoszenia upadłości zagranicznemu zakładowi ubezpieczeń pierwszeństwo do zaspokojenia z masy upadłości w Polsce będą miały po należnościach uprzywilejowanych lub mających pierwszeństwo w zaspokojeniu z mocy ustaw ogólnych należności z tytułu umów ubezpieczenia, zawartych za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę.

3) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 marca 1928 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321)

o prawie bankowym.

Art. 83. W razie ogłoszenia upadłości banku (otwarcia konkursu do majątku banku) wierzytelności, zabezpieczające listy zastawne (art. 74), fundusz umorzenia listów zastawnych (art. 78) i specjalny fundusz rezerwowy (art. 80) stanowią osobną masę, służącą przedewszystkiem dla zaspokojenia praw posiadaczy listów zastawnych z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami konkursowymi. Co do żądań zaspokojenia z innych części majątku banku posiadacze listów zastawnych stoją narówni z innymi wierzycielami konkursowymi.

Art. 103. W razie stwierdzenia przez rewizję lub w toku likwidacji przez likwidatora (komisję likwidacyjną), iż zobowiązania przedsiębiorstwa bankowego przekraczają jego majątek, winny władze przedsiębiorstwa, względnie likwidator, zawiadomić o tem właściwy sąd celem ogłoszenia upadłości.

Art. III. § 1. Ilekroć przepisy prawne powołują się na dotychczasowe ustawy o upadłości, stosuje się odpowiednio przepisy prawa upadłościowego.

§ 2. Przez użyte w ustawach wyrażenie „zarządca upadłości“ lub „zarządca masy upadłościowej“ należy rozumieć syndyka, o którym jest mowa w prawie upadłościowym.

Art. IV. Zdanie pierwsze ustępu piątego art. 133 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) otrzymuje brzmienie następujące: „Wolne są od opłaty stemplowej ugody, zawarte w sądowym postępowaniu spornem, o ile dotyczą przedmiotu sporu oraz układy w postępowaniu upadłościowym i układowem z wyjątkiem ugód i układów, powodujących przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych“.

Art. V. Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi rozporządzeniem sposób zarządu i likwidacji mienia, przeznaczonego na pomoc dla pracowników upadłego oraz ich rodzin.

Art. VI. § 1. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia wydać przepisy o wynagrodzeniu za całość czynności syndyka i zarządcy odrębnego majątku z uwzględnieniem wartości masy i stanu postępowania upadłościowego w czasie ukończenia czynności syndyka lub zarządcy.

§ 2. Do czasu wydania tych przepisów wynagrodzenie syndyka i zarządcy będzie wyznaczane w sumie nie wyższej od przewidzianej w przepisach o wynagrodzeniu adwokatów za takie czynności.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 1 kwietnia 1933 r.**

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 201).

Sprawy upadłościowe.

§ 20. W postępowaniu upadłościowym, w postępowaniu zapobiegającym upadłości i w postępowaniu ugodowym sąd określa wynagrodzenie adwokata za czynności kuratora, syndyka, zarządcy masy upadłościowej, nadzorcy sądowego, zarządcy ugodowego, w zależności od nakładu pracy i straty czasu, w kwocie, nieprzekraczającej jednak 3.000 zł. miesięcznie.

Jeżeli kilka osób pełni funkcje wymienione w poprzedzającym ustępie, każdej z nich należy się wynagrodzenie oddzielne.

Przepisu §-u 5-go niniejszego rozporządzenia nie stosuje się.

Za prowadzenie poszczególnych sporów i egzekucyj w imieniu masy należy się adwokatowi odrębne wynagrodzenie.

W przypadkach, gdy prawo nie przewiduje określonych terminów zarządu masą, sąd może odmówić wynagrodzenia za poszczególne miesiące, jeżeli uzna, że czas trwania zarządu był dłuższy, niż wymagały tego okoliczności sprawy.

Art. VII. Minister Sprawiedliwości w rozporządzeniu, wydanem co do spółek akcyjnych oraz

spółek z ograniczoną odpowiedzialnością w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a co do przedsiębiorstw bankowych — z Ministrem Skarbu, określi przypadki, w których sądy winny zawiadamiać tych Ministrów o pewnych czynnościach w postępowaniu upadłościowym.

V. Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 20 z r. 1935 zam. w dodatku.

R o z d z i a ł II.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r.

Art. VIII. Art. 52 prawa upadłościowego nie stosuje się do umów, urządzających stosunki majątkowe małżonków w przypadkach, przewidzianych w art. 210 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r. i w art. 221 prawa o małżeństwie z 1836 r.

Art. 120. W wyznaniach chrześcijańskich, zaraz po dopełnionym obrzędzie rel., spisie duchowny, utrzymujący księgi aktów cyw., w przytomności dwóch świadków, krewnych lub niekrewnych, akt cywilny połączony z metryką ślubu. Akt ten ma zawierać oświadczenie małż. czyli zawarli umowę przedśl. lub nie, a w pierwszym przyp. wymienienie daty i miejsca jej zawarcia oraz urzędu aktowego, przed którym zawartą została.

Art. 210 k. cyw. Król. Pol. brzmi: Gdy małżonkowie, co do stołu i łoża na czas nieograniczony rozłączeni, odstępują od takowego rozłączenia, wolno im przed otrzymaniem przyzwolenia właściwego sądu cywilnego, urządzić stosunki majątkowe na przyszłość przez umowę, przed urzędem aktowym zawartą. Gdyby zaś umowy takowej nie zawarli, albo zawartej w protokóle, z powodu odstąpienia od rozłączenia

w aktach stanu cywilnego spisany, stosownie do art. 208 nie objawili, w takim razie stosunki majątkowe będą między nimi te same na przyszłość jakie były przed rozłączeniem.

Art. 219. Żona za zezwoleniem męża, a gdyby nie zezwolił, za upoważnieniem sądu, może czynić udział z nieruchomości dzieciom, któreby miały z poprzedniego małżeństwa, lecz jeśli mężowi służy użytkowanie, a żona tylko od sądu ma upoważnienie w takim razie mąż zostaje przy użytkowaniu, bez uszczerbku jednak alimentów, któreby się dziecku udział biorącemu należały.

Art. 220. Żona może także dzieciom wspólnym czynić udział z nieruch. swoich za zezwoleniem męża, przeciw którego woli sąd upoważnienie dać nie jest mocen.

Art. 221 Kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego prawa o małżeństwie z 1836 r.

Po rozpoczęciu sprawy o unieważnienie lub rozwiązanie małżeństwa, albo rozłączenie co do stołu i łoża, wolno jest małżonkom urządzić przed rejentem swoje stosunki majątkowe na przypadek, gdyby nieważność, rozwód albo rozłączenie co do stołu i łoża stanowczo były wyrzeczone.

Art. IX. Prawo zarządu i użytkowania majątku żony ustaje na czas upadłości męża. Prawo to wraca na ten czas do żony.

Art. X. § 1. W razie upadłości jednego z małżonków, którzy zawarli umowę przedślubną, obowiązują następujące przepisy.

§ 2. Jeżeli między małżonkami ustanowiona była wspólność majątkowa na czas ich życia albo wspólność majątku dorobkowego na czas życia lub na przypadek śmierci, wspólność ta będzie na skutek upadłości jednego z nich niezwłocznie zlikwi-

dowana. W przypadku wspólności majątku dorobkowego żonie nie służy prawo zrzeczenia się wspólności.

§ 3. Jeżeli między małżonkami ustanowiona była wspólność majątkowa na wypadek śmierci, ograniczenia, przewidziane w art. 228 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r., przestają obowiązywać.

Art. 228 Kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r.

Za życia małżonków wspólność ten tylko ma skutek, że mąż, połowy swoich nieruchomości i kapitałów hipotekowanych, do wspólności należących, bez zezwolenia żony, a żona połowy swoich takichże nieruchomości i kapitałów bez zezwolenia męża, nawet za upoważnieniem sądu, ani zbywać, ani obciążać nie może.

§ 4. Korzyści majątkowych, zapewnionych umową przedślubną między małżonkami, nie wolno dochodzić od masy upadłości ani na rzecz masy.

§ 5. W ciągu sześciu miesięcy od dnia prawomocnego ukończenia lub prawomocnego umorzenia postępowania upadłościowego, małżonkowie mogą umową notarialną urządzić na przyszłość swoje stosunki majątkowe. W ciągu miesiąca od daty zawarcia umowy małżonkowie obowiązani są pod skutkami, przewidzianymi w art. 208 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r., odpis umowy okazać urzędnikowi stanu cywilnego celem uczynienia wzmianki o zawarciu umowy na marginesie aktu małżeństwa.

Art. 208 Kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r.

Umowy takowe nie będą ważne, jeżeli w akcie cywilnym małżeństwa nie będą objawione przez wymienienie daty i miejsca ich zawarcia oraz urzędu aktowego, przed którym zawarte zostały.

§ 6. Jeżeli małżonkowie nie skorzystają z prawa zawarcia umowy, stosunki między nimi będą regulowane przepisami ustawowemi.

Art. XI. § 1. Uchyła się art. 135 prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomości z 1818 r. (Dz. pr. t. V, str. 295).

§ 2. W postępowaniu upadłościowym nie stosuje się przepisów o przywilejach, zawartych w prawie o przywilejach i hipotekach z dnia 13 czerwca 1825 r. (Dz. pr. t. IX, str. 355).

R o z d z i a ł III.

Przepis szczególny dla obszaru mocy obowiązującej tomu X. cz. I. Zводу Praw.

Art. XII. Gdy syndyk przyjmuje spadek, przypadający upadłemu, masa upadłości odpowiada za zobowiązania spadkodawcy jedynie w granicach wartości majątku spadkowego.

R o z d z i a ł IV.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego austriackiego.

Art. XIII. § 1. Pozostają w mocy przepisy §§ 1260, 1261, 1262 kodeksu cywilnego austriackiego.

K. c. austr.

§ 1260. Jeżeli do majątku męża za jego życia otwarto konkurs, żona nie może wprawdzie żądać od wierzycieli zwrotu posagu i wydania oprawy, ale tylko zabezpieczenia posagu na wypadek rozwiązania małżeństwa. Ma ona nadto prawo od czasu otwarcia konkursu domagać się dochodu wdowiego, a jeżeli nie był umówiony, użytkowania posagu. To atoli roszczenie jednego lub drugiego użytku nie przysłuży jej, jeżeli będzie dowiedzionem, że żona jest przyczyną upadku stosunków majątkowych męża.

§ 1261. Gdy żona popadnie w konkurs co do swego majątku, umowy małżeńskie pozostają niezmienione.

§ 1262. Gdy między małżonkami umówiono spółność majątkową, ustaje ona skutkiem konkursu jednego lub drugiego małżonka, a majątek między nimi spólny dzieli się jak przy śmierci.

§ 2. Uchyła się § 1024 kodeksu cywilnego austriackiego.

Art. XIV. Pozostają w mocy przepisy ustawy z dnia 23 grudnia 1917 r. o umowie ubezpieczenia (Dz. u. p. austr. Nr. 501), o ile zawierają przepisy odrębne w zakresie upadłości.

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1917 r. (Dz. u. p. Nr. 501)

o umowie ubezpieczenia.

§ 21. (1) Przez otwarcie upadłości do majątku ubezpieczyciela rozwiązuje się umowa o ubezpieczenie, jednak przy ubezpieczeniu od szkód dopiero z upływem miesiąca po otwarciu upadłości.

(2) Na wypadek otwarcia upadłości lub postępowania układowego co do majątku biorącego ubezpieczenie może ubezpieczyciel zastrzec sobie prawo wypowiedzenia umowy za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia.

(5) W razie zgaśnięcia umowy o ubezpieczenie po myśli ustępów 1 lub 2 ma ubezpieczyciel zwrócić premję zapłaconą za czas po zgaśnięciu umowy.

Art. XV. Pozostaje w mocy § 56 ustęp 3 powszechnej ustawy hipotecznej z dnia 25 lipca 1871 r. o stopniu pierwszeństwa wpisu hipotecznego w razie upadłości (Dz. u. p. austr. Nr. 95).

§ 56 ustęp 3

powszechnej ustawy hipotecznej z dnia 25 lipca 1871 r.
(Dz. U. P. austr. Nr. 95).

Jeżeli właściciel nieruchomości lub wierzyciel hipoteczny popadnie w konkurs przed wniesieniem podania o wpis, natenczas wpis może być dozwolony tylko wtedy, jeżeli dokument dotyczący się odnośnego interesu sporządzony został jeszcze przed dniem otwarcia konkursu i jeżeli dzień sporządzenia tego dokumentu zostanie sądownie lub notarialnie udowodniony. Gdyby dokument nie odpowiadał tym warunkom, wówczas kwestję, o ile żądany wpis jest dopuszczalny, należy ocenić wedle postanowień ordynacji konkursowej.

Art. XVI. § 1. Upadłość masy spadkowej kupca może być ogłoszona także wówczas, gdy majątek masy nie wystarcza na zaspokojenie długów.

§ 2. Postępowanie co do upadłości masy spadkowej toczy się oddzielnie od postępowania co do upadłości kupca, któremu spadek przypadł, jeżeli była lub będzie ogłoszona jego upadłość.

§ 3. Wniosek o ogłoszenie upadłości może złożyć spadkobierca lub kurator spadkobiercy, nieznanego z miejsca pobytu, jeżeli spadek przyjęli, albo też kurator spadku.

§ 4. Wniosek wierzyciela o ogłoszenie upadłości winien być skierowany przeciwko spadkobiercom i kuratorowi spadkobiercy, nieznanego z miejsca pobytu, którzy spadek przyjęli, albo przeciw kuratorowi spadku. Jeżeli spadkobiercy jeszcze spadku nie przyjęli i niema kuratora spadku, sąd na wniosek wierzyciela ustanowi kuratora masy spadkowej.

R o z d z i a ł V.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu cywilnego niemieckiego.

Art. XVII. § 1. W razie upadłości męża, jeżeli małżonkowie żyją w ogólnej wspólności majątkowej, wspólności dorobku albo wspólności mienia ruchomego, mienie łączne należy do masy upadłości. Rozliczenie między małżonkami co do mienia łącznego nie następuje.

§ 2. W razie ogłoszenia upadłości żony, mienie łączne nie należy do masy upadłości.

§ 3. Przepisy paragrafów poprzedzających stosuje się odpowiednio przy kontynuowanej wspólności majątkowej z tą zmianą, że w miejsce męża wstępuje pozostała przy życiu żona, a w miejsce żony — zstępni.

Art. XVIII. § 1. Ogłoszenie upadłości masy spadkowej celem ograniczenia odpowiedzialności spadkobiercy za długi spadkodawcy może nastąpić w przypadku, gdy masa spadkowa nie wy-

starcza na zaspokojenie długów. Ogłoszenie upadłości masy spadkowej jest dopuszczalne tylko co do całości masy.

§ 2. Wierzyciele masy spadkowej nie mogą żądać ogłoszenia jej upadłości w przypadku, gdy masa nie wystarcza na zaspokojenie długów, co nie wyłącza ich prawa do ogłoszenia upadłości zmarłego dłużnika według przepisów prawa upadłościowego.

§ 3. Ogłoszenia upadłości może żądać każdy spadkobierca, chociażby nie był kupcem, jak również wykonawca testamentu, któremu służy zarząd spadku, oraz zarządca spadku. Jeżeli spadkobierczynią jest mężatka a spadek należy do mienia wniesionego lub do mienia łącznego, ogłoszenia upadłości może żądać tak ona, jak i mąż, przy czem zezwolenie małżonka nie jest potrzebne. To samo obowiązuje również i po ukończeniu wspólności, jeżeli spadek należy do mienia łącznego. Wniosek, zgłoszony przez jednego ze spadkobierców lub jednego z małżonków, będzie uwzględniony tylko w razie uprawdopodobnienia, że masa spadkowa nie wystarcza na zaspokojenie długów.

§ 4. Właściwy do ogłoszenia upadłości jest sąd, który był właściwy do ogłoszenia upadłości w dniu śmierci spadkodawcy.

§ 5. Jeżeli spadkobierca przed ogłoszeniem upadłości zaspokoił ze spadku roszczenia o zachówek, zapisy albo zlecenie, czynności te są bezskuteczne w stosunku do masy upadłości, jak

czynności prawne upadłego, działane pod tytułem darmym.

§ 6. Spadkobiercy nie służy prawo zatrzymania z powodu nakładów, ulegających zwrotowi ze spadku na podstawie §§ 1978 i 1979 kodeksu cywilnego niemieckiego.

§§ 1978, 1979 k. c. n. opiewają:

§ 1978. Odp. spadkob. za zarząd spadkiem. Jeżeli wprowadzono zarząd spadku albo otwarto post. upadł. od spadku spadkobierca odpowiada wobec wierzycieli spadkowych za dotychczasowy zarząd spadku, tak jakgdyby od przyjęcia spadku miał być prowadzić dla nich zarząd na mocy polecenia. — Do spraw spadkowych, załatwionych przez spadkobiercę przed przyjęciem spadku, stosują się odpowiednie przepisy o prowadzeniu spraw bez polecenia. Roszczenie, przysługujące wierzycielom spadkowym wedle ust. I uważa się za należące do spadku. — Wkłady należy zwrócić spadkobiercy ze spadku o ileby on mógł żądać ich zwrotu według przepisów o poleceniu lub o prowadzeniu spraw bez polecenia.

§ 1979. Uiszczenie zobow. na rach. spadku. Uiszczenie zobow. spadkodawcy przez spadkobiercę wierzyciele spadkowi muszą uznać jako dokonane na rach. spadku, jeśli spadkobiercy wedle okoliczności wolno było przyjąć, że spadek wystarczy na uiszczenie wszystkich zobowiązań spadkowych.

§ 7. Należności z tytułu nakładów, wymienione w paragrafie poprzedzającym, zobowiązania z czynności prawnych wykonawcy testamentu i kuratora spadku oraz zobowiązania, które powstały z tytułu zarządu spadku przez kuratora, wykonawcę testamentu lub spadkobiercę, który rzekł się spadku, o ile wierzyciele spadku byłiby zobowiązani, gdyby wymienione osoby miały dla

nich czynności te załatwiać, winny być zaspokojone w drugiej kategorii kolejności, wskazanej w art. 203 prawa upadłościowego.

§ 8. Układ w postępowaniu upadłościowym może być zawarty tylko na wniosek wszystkich spadkobierców.

Art. XIX. § 1. W razie upadłości spadkobiercy i jednoczesnej upadłości masy spadkowej lub jednoczesnego ustanowienia zarządu spadku, wierzyciele spadku, za których wierzytelności spadkobierca według przepisów kodeksu cywilnego niemieckiego bez ograniczenia odpowiada, mogą swoje wierzytelności zgłosić w obu postępowaniach. Jednak wierzytelności te będą zaspokojone z masy upadłości spadkobiercy tylko w sumie, w jakiej nie zostały zaspokojone z masy spadkowej.

§ 2. To samo stosuje się w razie ogłoszenia upadłości męża, jeżeli żona jest spadkobierczynią, a spadek należy do mienia łącznego.

Art. XX. § 1. Przepisy dwóch artykułów poprzedzających stosuje się odpowiednio do postępowania upadłościowego, dotyczącego mienia łącznego w przypadku kontynuowanej wspólności majątkowej.

§ 2. W postępowaniu uczestniczą tylko wierzyciele mienia łącznego, których wierzytelności istniały już w czasie powstania kontynuowanej wspólności.

§ 3. Nie może żądać ogłoszenia upadłości wierzyciel, za którego wierzytelność pozostały przy życiu małżonek osobiście w tym czasie odpowiadał, ani też zstępny uprawniony do udziału.

Art. XXI. Syndyk, gdy przyjął spadek, przypadający upadłemu, może wykonywać prawa, które służą spadkobiercy celem ograniczenia odpowiedzialności za długi spadkodawcy.

Art. XXII. Jeżeli w chwili ogłoszenia upadłości w księdze hipotecznej było wpisane ostrzeżenie celem zabezpieczenia roszczenia o udzielenie lub zniesienie prawa na nieruchomości upadłego albo na prawie wpisanem na rzecz upadłego, albo celem zabezpieczenia roszczenia o zmianę treści lub pierwszeństwa takiego prawa, wierzyciel może żądać od syndyka zaspokojenia swego roszczenia. To samo obowiązuje, jeżeli co do prawa zastawu statku wpisane było ostrzeżenie do rejestru statków.

Art. XXIII. Pozostają w mocy przepisy ustawy z dnia 30 maja 1908 r. o umowie ubezpieczenia (Dz. u. Rzeszy 1908 r. str. 263), o ile zawierają odrębne przepisy w zakresie upadłości.

USTAWA

z dnia 30 maja 1908 r.

o umowie ubezpieczenia

(Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 265).

§ 13. W razie ogłoszenia ubezpieczającemu upadłości — ubezpieczenie ustaje po upływie miesiąca od ogłoszenia

upadłości; do tego czasu trwa ono w mocy względem masy upadłości. O ile ustawa o prywatnych przedsiębiorstwach ubezpieczeniowych z dnia 12 maja 1901 r. (Dz. pr. Rzeszy Nr. 159) zawiera co do skutków ogłoszenia upadłości przepisy szczególne — te ostatnie pozostają w swej mocy.

§ 14. Ubezpieczający nie może się powoływać na warunek, głośzący, iż w razie ogłoszenia upadłości ubezpieczycielowi ubezpieczenie ustaje lub że ubezpieczający będzie mocen wymówić ubezpieczenie bez zachowania terminu do wypowiedzenia lub za wymówieniem w terminie krótszym od jednego miesiąca.

To samo stosuje się do wypadku, gdyby warunek tego rodzaju, co wymieniony w ustępie 1, był zastrzeżony na wypadek objęcia nieruchomości ubezpieczonej przez zarząd przymusowy.

R o z d z i a ł VI.

Przepisy przejściowe.

Art. XXIV. § 1. Upadłość, ogłoszona przed dniem wejścia w życie prawa upadłościowego, przeprowadzona będzie według przepisów dotychczasowych.

§ 2. Wniosek o ogłoszenie upadłości, złożony przed wejściem w życie prawa upadłościowego a jeszcze nie rozstrzygnięty, będzie przekazany sądowi, według prawa upadłościowego właściwemu. Gdy jest kilka sądów właściwych, sąd wezwie zgłaszającego wniosek, aby wskazał sąd, któremu wniosek ma być przekazany.

Art. XXV. § 1. Jeżeli na obszarach, na których dopuszczalne jest ogłoszenie upadłości osoby, nie będącej kupcem, wniosek, złożony przed wejściem

w życie prawa upadłościowego, nie został jeszcze rozstrzygnięty, sąd postępowanie umorzy.

§ 2. Gdyby upadłość już była ogłoszona, postępowanie upadłościowe toczyć się będzie według przepisów dotychczasowych.

Przepisy końcowe.

Art. XXVI. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. XXVII. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

PRAWO
O POSTĘPOWANIU UKŁADOWEM

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.
(Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 836).

PRAWO O POSTĘPOWANIU UKŁADOWEM

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

R o z d z i a ł I.

Podstawy i warunki otwarcia postępowania układowego.

Art. 1. Kupiec, który wskutek wyjątkowych i niezależnych od niego okoliczności zaprzestał płacenia długów lub przewiduje w najbliższej przyszłości zaprzestanie ich płacenia, może żądać otwarcia postępowania celem zawarcia układu z wierzycielami.

Pojęcie kupca v. art. 1—12 k. h.

Art. 2. Nie ma prawa żądać otwarcia postępowania układowego ten, kto:

1) nie prowadzi przedsiębiorstwa przynajmniej od lat trzech;

2) będąc kupcem rejestrowym, nie prowadził księgowości według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej albo, nie będąc kupcem rejestrowym, nie prowadził rachunków, z których byłby widoczny stan jego majątku:

Kupiec rejestrowy v. art. 4 k. h. oraz Dz. U. R. P. Nr. 84 p. 590 r. 1936 oraz Dz. U. R. P. Nr. 79 p. 740 r. 1954.

3) już raz zawarł układ w postępowaniu układowem lub był upadłym, jeżeli od zatwierdzenia układu lub ukończenia postępowania upadłościowego nie upłynęło jeszcze lat pięć;

4) nie wykonał układu, zawartego w postępowaniu układowem lub upadłościowym:

5) dopuścił do umorzenia postępowania układowego, jeżeli od umorzenia nie upłynęło jeszcze lat pięć.

Art. 3. W razie otwarcia postępowania układowego na żądanie spółki jawnej lub komandytowej, spółnik, odpowiadający za zobowiązania spółki bez ograniczenia, może żądać otwarcia postępowania układowego w stosunku do swego majątku, chociaż-by nie zachodziły warunki, wymagane w punktach pierwszym i drugim artykułu poprzedzającego.

Spółka jawna v. art. 75—142 k. h. Spółka komandyt. art. 145—157 k. h.

Art. 4. § 1. Postępowaniem układowem nie są objęte następujące wierzytelności:

1) podatki i inne daniny publiczne ze wszystkimi dodatkami, karami za zwłokę i kosztami egzekucji;

2) należności z tytułu ubezpieczeń społecznych i przymusowego ubezpieczenia ogniowego bieżące i zaległe za rok, poprzedzający otwarcie postępowania układowego;

3) należności z umowy o pracę;

4) należności z umowy o rentę lub o dożywocie oraz alimenty;

5) należności, zabezpieczone zastawem;

6) należności, zabezpieczone hipoteką albo w rejestrze z wyjątkiem hipotek sądowych, uzyskanych w ostatnim miesiącu przed otwarciem postępowania układowego.

§ 2. Postępowaniem układowem nie są objęte również roszczenia o wydanie mienia, które w razie upadłości byłoby wyłączone z masy upadłości.

Podatki:

1. dochodowy Dz. U. R. P. Nr. 2 p. 6 r. 1936,
2. przemysłowy Dz. U. R. P. Nr. 95 p. 656 r. 1936.
3. od nieruchomości Dz. U. R. P. Nr. 3 p. 14 r. 1936.
4. od lokali. Dz. U. R. P. Nr. 82 p. 505 r. 1935.
5. od kapitałów i rent Dz. U. R. P. Nr. 76 p. 517, zm. Dz. U. 54 p. 576 r. 1925, zm. Dz. U. 11 p. 94 r. 1924, zm. Dz. U. 85 p. 564 r. 1925.

Należności:

- a) z umowy o pracę v. art. 477 k. z.,
- b) o rentę v. art. 532 i nast. k. z.,
- c) o dożywocie v. art. 539 i nast. k. z.

O zastawie v. §§ 1368—1374 u. c.; art. 2071, 2084 k. c. nap.

O hipotece v. §§ 447—470 u. c.; art. 41—45 pr. hip. b. z. ros. z r. 1818.

O rejestrze v. art. 13—29 k. h. i Dz. U. R. P. Nr. 59 p. 511 r. 1934.

Rejestrowy zastaw drzewny v. Dz. U. R. P. Nr. 31 p. 317 r. 1932.

Rejestrowy zastaw rolniczy v. Dz. U. R. P. Nr. 72 p. 655 r. 1932.

Art. 5. § 1. Postępowanie układowe, otwarte na żądanie spółki jawnej lub komandytowej, obejmuje tylko majątek spółki. Odpowiedzialność spółników za zobowiązania spółki pozostaje bez zmiany.

§ 2. Postępowanie, otwarte na żądanie spółnika w stosunku do jego majątku, obejmuje także jego udział i inne prawa majątkowe w spółce.

Spółka jawna v. art. 75—142 k. h.

Spółka komandytowa v. art. 145—157 k. h.

R o z d z i a ł II.

Przepisy ogólne o postępowaniu.

Art. 6. § 1. Do przeprowadzenia postępowania układowego właściwy jest sąd okręgowy, w którego okręgu znajduje się zakład główny przedsiębiorstwa dłużnika, a gdy dłużnik ma kilka przedsiębiorstw w okręgach różnych sądów — jeden z tych sądów.

§ 2. Sąd okręgowy orzeka w wydziale handlowym, a jeżeli wydział handlowy nie jest utworzo-

ny — w wydziale cywilnym w składzie trzech sędziów.

Art. 7. W postępowaniu układowem stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

Mają więc zastosowanie art. 84—97 o pełnomocnikach (lecz przymus adw. nie obowiązuje); art. 112 i nast. o prawie ubogich; art. 143—163 o doręczeniach; art. 164—179 o audjencjach; art. 180—189 o terminach; art. 221, 223, 225, 228, 230, 231, 234, 236, 238, 240—242 o rozprawie; art. 243—328 o dowodach; art. 374—382 o postanowieniach sądu; art. 419—423 o zażaleniu; art. 424—441 o kasacji.

Art. 8. Zastępstwo przez adwokatów obowiązuje, poczynając od założenia środka odwoławczego do sądu apelacyjnego.

Art. 9. § 1. Sąd może zarządzić dochodzenia i przeprowadzić dowody, jakie uzna za potrzebne.

§ 2. Biegłym, powołanym w toku postępowania do wyrażenia opinii co do stanu majątkowego dłużnika, dłużnik obowiązany jest okazać księgi, rachunki, faktury, korespondencję i wogóle wszystko, co będzie potrzebne.

Art. 10. § 1. Sąd może z urzędu lub na wniosek wierzyciela nakazać dłużnikowi złożenie przysięgi, że ze swego majątku niczego nie zataił i że wymienił wierzycieli i dłużników z całą dokładnością.

§ 2. W razie niezłożenia przysięgi, sąd może podanie o otwarciu postępowania układowego od-

rzucić, a gdy nastąpiło już otwarcie postępowania układowego, może postępowanie umorzyć.

V. anal. przepisy o wyjawieniu majątku art. 621—624 k. p. c.

Art. 11. § 1. Sąd orzeka na posiedzeniu niejawnem, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

§ 2. Sąd wydaje orzeczenia w formie postanowienia. Postanowienia, od których służy środek odwoławczy, powinny być jednocześnie z wydaniem uzasadnione na piśmie.

Nie ma zażaleń w przypadkach art. 125, 141, 158, 169, 175, 177, 187, 205, 242, 253, 303, 314 k. p. c.

Termin do wniesienia środka prawn. v. art. 379 k. p. c.

Art. 12. O umorzeniu postępowania sąd ogłasza przez obwieszczenie.

Wypadki umorzenia v. art. 10, 14, 34, 25, 52, 55, 60.

Obwieszczenie nastąpi w Monitorze Polskim v. art. 17.

Art. 13. § 1. Jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi, na postanowienie sądu okręgowego służy zażalenie do sądu apelacyjnego, a od postanowienia sądu apelacyjnego niema środka odwoławczego.

§ 2. Termin do wniesienia środka odwoławczego biegnie od doręczenia lub ogłoszenia postanowienia. Jeżeli postanowienie nie zostało ogłoszone, a doręczenie nie jest wymagane, termin ten biegnie od daty obwieszczenia sentencji postanowienia w Monitorze Polskim.

Przeciw postanowieniu sądu apel. dopuszczalna jest skarga kasacyjna tylko w przypadkach z art. 24 § 5 i z art. 66.

Art. 14. Postępowanie ulega zawieszeniu tylko w razie śmierci dłużnika. Będzie ono umorzone, jeżeli w ciągu dwóch tygodni od daty postanowienia sądu o zawieszeniu postępowania spadkobierca nie zgłosi wniosku o podjęcie postępowania.

Przypadki zawieszenia z art. 190 p. 2 i 3, z art. 191 i nast. k. p. c. nie mają zastosowania.

Art. 15. § 1. Jeżeli przed rozpoznaniem podania dłużnika o otwarcie postępowania układowego wierzyciel złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd winien podanie dłużnika i wniosek wierzyciela łącznie rozpoznać i rozstrzygnąć jednym postanowieniem.

§ 2. Od daty otwarcia postępowania układowego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do układu lub umorzenia postępowania nie może być ogłoszona upadłość dłużnika.

Art. 16. Jeżeli jednocześnie toczy się postępowanie, dotyczące spółki jawnej lub komandytowej, oraz postępowanie, dotyczące osobiście spółnika, odpowiadającego za zobowiązania spółki bez ograniczenia, wierzyciel spółki bierze udział w obu postępowaniach z całą swoją wierzytelnością. Zaspokojenie, otrzymane przez wierzyciela w obu postępowaniach, nie może łącznie przewyższać całej jego wierzytelności.

Art. 17. Obwieszczenia, przewidziane w prawie niniejszem, wywieszane będą w budynku sądowym oraz umieszczane w Monitorze Polskim i co najmniej w jednym dzienniku poczytnym.

Art. 18 § 1. Koszty postępowania układowego, nie wyłączając wynagrodzenia nadzorcy sądowego i kuratora oraz zwrotu poniesionych przez nich wydatków, ponosi dłużnik.

§ 2. Wierzycielowi nie służy prawo do zwrotu kosztów czynności, podjętych przez niego w postępowaniu układowym.

Wynagrodzenie nadzorcy v. art. 36. — Wynagrodzenie kuratora v. art. 73.

R o z d z i a ł III.

Otwarcie postępowania układowego.

Art. 19. § 1. Do podania o otwarcie postępowania układowego dłużnik winien dołączyć:

- 1) propozycje układowe;
- 2) bilans z wykazem i oszacowaniem stanu czynnego i biernego;
- 3) wyciąg z rejestru handlowego, jeżeli dłużnik jest kupcem rejestrowym;
- 4) spis wierzycieli ze wskazaniem imion, nazwisk lub firm i adresów oraz wymienieniem wierzytelności i terminów ich płatności; wierzytelności, które nie są objęte postępowaniem układowym, winny być wyszczególnione oddzielnie;
- 5) wykaz udzielonych poręczeń;
- 6) wykaz tytułów egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi.

§ 2. Do podania dłużnik winien nadto dołączyć na piśmie zapewnienie, że podane okoliczno-

ści są prawdziwe i wyczerpujące. Zapewnienie to nie może być złożone przez pełnomocnika.

Ogólne warunki pisma v. art. 137 k. p. c.

Bilans osób prawnych v. Dz. U. R. P. Nr. 37 p. 337 r. 1934.

Rejestr handlowy v. Dz. U. R. P. Nr. 59 p. 511 r. 1934.

Tytuły egzekucyjne v. art. 527 k. p. c.

Art. 20. § 1. Propozycje układowe mogą obejmować tylko:

- 1) odroczenie spłaty długów;
- 2) rozłożenie spłaty długów na raty;
- 3) zmniejszenie sumy długów, przyczem dopuszczalne jest również i rozłożenie na raty zmniejszonej sumy;

- 4) wskazanie, czy i w jaki sposób wykonanie zobowiązań, objętych układem, ma być zabezpieczone.

§ 2. Propozycje powinny być jednakowe w stosunku do wszystkich wierzycieli, chyba że poszczególny wierzyciel wyraźnie zgodził się na warunki mniej korzystne.

§ 3. W propozycjach dłużnik może przyznać szczególne korzyści wierzycielom, mającym drobne wierzytelności.

Art. 21. § 1. Przewodniczący może zażądać opinii jednego lub kilku biegłych celem wyjaśnienia stanu majątkowego dłużnika.

§ 2. Przewodniczący może też zasięgnąć opinii izby przemysłowo-handlowej, czy otwarcie postępowania układowego jest wskazane, oraz opinii

władz, urzędów, instytucyj, zrzeszeń lub stowarzyszeń co do użyteczności państwowej, gospodarczej lub społecznej przedsiębiorstwa dłużnika.

§ 3. Jeżeli otwarcia postępowania układowego żąda przedsiębiorstwo bankowe lub ubezpieczeniowe, przewodniczący winien zasięgnąć opinii Ministra Skarbu; jeżeli zaś otwarcia postępowania żąda spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, nie będąca przedsiębiorstwem bankowym lub ubezpieczeniowym — opinii Ministra Przemysłu i Handlu. Gdyby Minister w zakreślonym terminie opinii nie złożył, przewodniczący nada sprawie dalszy bieg. Przepisy te stosuje się odpowiednio do spółdzielni, o której opinii udziela Rada Spółdzielcza.

Izby Przemysłowo-Handlowe Dz. U. R. P. Nr. 45 p. 555 r. 1955.

Izby Rolnicze Dz. U. R. P. Nr. 2 p. 16 r. 1955.

Izby Rzemieślnicze Dz. U. R. P. Nr. 85 p. 658 r. 1955.

Biegli sądowi Dz. U. R. P. Nr. 104 p. 945 r. 1928 zm. Dz. U. R. P. Nr. 3 p. 21 r. 1952.

Należności biegłych Dz. U. R. P. Nr. 106 p. 944 r. 1952.

Prawo bankowe Dz. U. R. P. Nr. 34 p. 321 r. 1928 (art. 83 i nast.).

Spółka akcyjna v. art. 444 k. h.

Spółka z ogr. odp. v. art. 262 k. h.

Spółdzielnia Dz. U. R. P. Nr. 55 p. 495 r. 1934.

Art. 22. § 1. Sąd na wniosek dłużnika może wstrzymać wszczętą przeciwko niemu egzekucję w poszukiwaniu wierzytelności, objętej postępowaniem układowym, gdyby egzekucja mogła uniemożliwić lub utrudnić zawarcie układu.

§ 2. W przypadkach niecierpiących zwłoki przewodniczący może sam wydać takie zarządzenie, winien je wszakże przedstawić do rozpoznania sądowi na najbliższym posiedzeniu.

O zawieszeniu egzekucji v. art. 558 k. p. c.

Art. 23. § 1. Dłużnik może podanie o otwarcie postępowania układowego cofnąć aż do chwili przyjęcia układu przez wierzycieli.

§ 2. Jeżeli dłużnik cofnął podanie, sąd umorzy postępowanie.

Art. 24. § 1. Przed rozstrzygnięciem podania sąd może zażądać wyjaśnień, a w razie potrzeby zarządzić przeprowadzenie dowodów lub wyznaczyć rozprawę, na którą wzywa dłużnika. Na rozprawie będą także wysłuchani wierzyciele, którzy się stawiają.

O dowodach v. art. 281 i nast. k. p. c.

§ 2. Postanowienie powinno być wydane w ciągu dwóch tygodni od daty wniesienia podania.

§ 3. Na postanowienie, uwzględniające podanie o otwarcie postępowania układowego, niema zażalenia. Na postanowienie sądu apelacyjnego, oddalające podanie, służy skarga kasacyjna w terminie dwutygodniowym od doręczenia postanowienia.

Odmienne postanawia art. 428 k. p. c.; v. też art. 13.

Art. 25. § 1. W postanowieniu o otwarciu postępowania układowego sąd wyznaczy sędziego-

komisarza, nadzorcę sądowego oraz terminy sprawdzenia wierzytelności. Terminy winny być wyznaczone w ten sposób, aby sprawdzenie było ukończone w ciągu dwóch miesięcy od daty otwarcia postępowania układowego.

§ 2. Sąd może pełnienie czynności sędziego-komisarza zlecić sądowi grodzkiemu, mającemu siedzibę w innej miejscowości, jeżeli to jest potrzebne z uwagi na miejsce, w którym znajduje się przedsiębiorstwo dłużnika.

§ 3. Postanowienie o otwarciu postępowania układowego sąd doręcza dłużnikowi oraz wierzycielom według wskazanych przez niego adresów.

§ 4. Otwarcie postępowania układowego sąd podaje do publicznej wiadomości przez obwieszczenie.

Art. 26. § 1. Sędzia-komisarz kieruje tokiem postępowania, ma nadzór nad czynnościami nadzorca, nadto pełni te czynności postępowania, które nie należą do sądu.

§ 2. Na zarządzenia sędziego-komisarza służy dłużnikowi i wierzycielom zażalenie w ciągu tygodnia do sądu okręgowego, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi. Termin tygodniowy, jeżeli prawo niniejsze nie zawiera odmiennego przepisu, liczy się od daty ogłoszenia zarządzenia, a jeżeli zarządzenia nie ogłoszono, od daty jego doręczenia.

Art. 27. Postanowienie o otwarciu postępowania układowego będzie na żądanie sędziego-komisarza ujawnione z urzędu w księgach hipotecznych oraz w innych księgach i rejestrach, do których wpisany jest majątek dłużnika.

O księgach hipotecznych i rejestrach v. uwagi przy art. 4.

Art. 28. § 1. Od daty otwarcia postępowania układowego aż do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do układu lub umorzenia postępowania dłużnik nie może bez zgody nadzorcy rozrządzać swym majątkiem, ani zaciągać zobowiązań, o ile to przekracza zakres zwykłego zarządu. Czynności prawne, wbrew temu przepisowi zawarte, są w stosunku do wierzycieli bezskuteczne, jeżeli strona druga wiedziała, że dłużnik przekroczył granice zwykłego zarządu przedsiębiorstwa, a nadzorca nie udzielił na to zezwolenia lub temu się sprzeciwił. Zobowiązania, zaciągnięte za zezwoleniem nadzorcy lub nie wymagające takiego zezwolenia, nie są objęte postępowaniem układowym.

§ 2. Zbycie ani obciążenie praw dłużnika, wpisanych do ksiąg lub rejestrów, nie może nastąpić bez zezwolenia nadzorcy od daty ujawnienia w tych księgach i rejestrach postanowienia o otwarciu postępowania układowego.

V. Analogiczne przepisy o bezskuteczności czynności prawnych art. 288—293 k. z.

Art. 29. § 1. Po otwarciu postępowania układowego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia

co do układu albo umorzenia postępowania nie może być dokonywana spłata długów, objętych postępowaniem.

§ 2. Nie może być również w tymże czasie wszczęta lub prowadzona dalej przeciwko dłużnikowi egzekucja w poszukiwaniu wierzytelności, objętych postępowaniem układowym, oraz nie mogą być uzyskiwane hipoteki sądowe. Postępowanie egzekucyjne, wszczęte wcześniej, będzie zawieszane.

Umorzenie egzekucji v. art. 561 i nast. k. p. c.

Art. 30. Otwarcie postępowania układowego nie tamuje możności wszczynania przeciwko dłużnikowi nowych spraw sądowych. Koszty procesu obciążają powoda, jeżeli nie było przeszkody do wciągnięcia wierzytelności w całości na listę wierzytelności.

Koszta procesów wytoczonych przed otwarciem post. układ. ustala się w myśl art. 98—111 k. p. c.

Art. 31. § 1. Nadzorca sądowy sprawuje pod kontrolą sędziego-komisarza nadzór nad przedsiębiorstwem dłużnika.

§ 2. Nadzorca pełni swoje obowiązki do czasu prawomocnego zatwierdzenia układu przez sąd albo do czasu ukończenia postępowania w inny sposób.

§ 3. Nadzorca sądowy przed przystąpieniem do pełnienia swoich czynności składa wobec sędziego-komisarza przyrzeczenie sumiennego wykonywania obowiązków.

§ 4. Ze swych czynności nadzorca sądowy obowiązany jest składać sędziemu-komisarzowi sprawozdania.

§ 5. Sąd może na wniosek lub z urzędu usunąć nadzorcę i wyznaczyć innego. Na postanowienie sądu niema zażalenia.

Art. 32. Nadzorca sądowy odpowiada za szkodę, wyrządzoną niesumieennem pełnieniem obowiązków.

Art. 33. § 1. Nadzorca sądowy winien niezwłocznie przystąpić:

- 1) do zamknięcia ksiąg dłużnika;
- 2) do sprawdzenia złożonego przez dłużnika bilansu, stanu czynnego i biernego majątku dłużnika oraz spisu wierzycieli, jako też do zbadania stanu przedsiębiorstwa.

§ 2. Nadzorca może za zgodą sędziego-komisarza powołać jednego lub kilku biegłych.

Art. 34. § 1. Jeżeli dłużnik działa wbrew zarządzeniom sędziego-komisarza lub nadzorcy, sąd może umorzyć postępowanie.

§ 2. Na wniosek nadzorcy sąd może, po wysłuchaniu dłużnika, przekazać nadzorcy całkowity lub częściowy zarząd majątku, jeżeli dłużnik utrudnia nadzorcy spełnienie prawidłowego nadzoru lub działa na szkodę wierzycieli. W tym przypadku sąd może również umorzyć postępowanie.

Sąd wysłuchuje dłużnika również w przypadkach z art. 24, 36, 50, 52, 55 i 75.

Zarząd majątku v. anal. przepisy art. 770 i nast. k. p. c.

Art. 35. § 1. W postępowaniu sądowym uznanie przez dłużnika roszczenia strony przeciwnej, zrzeczenie się roszczenia, zawarcie ugody lub przyznanie okoliczności, dla wyniku sporu istotnych, bez zgody nadzorcy nie ma skutków prawnych.

§ 2. Nadzorca sądowy może w każdym stanie postępowania sądowego wziąć udział w procesie po stronie dłużnika z uprawnieniami interwenienta ubocznego: do interwencji tej stosuje się odpowiednio przepisy o spółuczestnictwie jednolitem.

W każdym stanie może nadzorca wziąć udział w procesie w charakterze interwenienta (v. art. 73 k. p. c.).

O spółuczestnictwie v. art. 69 i nast. k. p. c.

Art. 36. § 1. Nadzorca sądowy ma prawo do wynagrodzenia, które po wysłuchaniu jego i dłużnika sąd oznaczy stosownie do poniesionych przez nadzorcę trudów, oraz prawo do zwrotu wydatków, które wyłożył z powodu swoich czynności.

§ 2. Na poczet wynagrodzenia sąd może przyznawać nadzorcy zaliczki w miarę dokonanych czynności.

§ 3. Zażalenie na postanowienie sądu, określające wynagrodzenie, służy tylko dłużnikowi i nadzorcy.

Postanowienie przyznające kosztą nadzorcy stanowi tytuł egzek. w myśl art. 378 i 527 k. p. c. i nadzorca jako wierzyciel dłużnika może w myśl ogólnych zasad art. 420 k. p. c. uzyskać natychmiastową wykonalność.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 kwietnia 1933 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie
czynności zawodowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 201).

Sprawy upadłościowe.

§ 20. W postępowaniu upadłościowym, w postępowaniu zapobiegającym upadłości i w postępowaniu ugodowym sąd określa wynagrodzenie adwokata za czynności kuratora, syndyka, zarządcy masy upadłościowej, nadzorcy sądowego, zarządcy ugodowego, w zależności od nakładu pracy i straty czasu, w kwocie, nieprzekraczającej jednak 3.000 zł. miesięcznie.

Jeżeli kilka osób pełni funkcje wymienione w poprzedzającym ustępie, każdej z nich należy się wynagrodzenie oddzielne.

Przepisu §-u 5-go niniejszego rozporządzenia nie stosuje się.

Za prowadzenie poszczególnych sporów i egzekucyj w imieniu masy należy się adwokatowi odrębne wynagrodzenie.

W przypadkach, gdy prawo nie przewiduje określonych terminów zarządu masą, sąd może odmówić wynagrodzenia za poszczególne miesiące, jeżeli uzna, że czas trwania zarządu był dłuższy, niż wymagały tego okoliczności sprawy.

R o z d z i a ł IV.**Sprawdzenie wierzytelności.**

Art. 37. § 1. Zgłoszenie wierzytelności winno nastąpić przed upływem wyznaczonych terminów sprawdzenia.

§ 2. W zgłoszeniu wierzyciel wymieni sumę i tytuł wierzytelności oraz przedstawi dowody.

Zgłoszenia wierzytelności należy skutecznie na piśmie (art. 137 i 384 k. p. c.), z odpisami (art. 139 k. p. c.).

Art. 38. Wierzyciel, zamieszkały zagranicą, obowiązany jest obrać sobie w Polsce zamieszkanie dla doręczeń.

Zamieszkanie dla doręczeń v. art. 145 k. p. c.

Art. 39. Potrącenie wzajemnych długów między dłużnikiem a wierzycielem nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel:

1) stał się dłużnikiem po otwarciu postępowania układowego;

2) będąc dłużnikiem, stał się po otwarciu postępowania układowego wierzycielem przez nabycie w drodze przelewu lub indosu wierzytelności, powstałej przed otwarciem tego postępowania. Potrącenie jednak jest dopuszczalne, jeżeli nabycie nastąpiło wskutek zapłacenia długu, za który nabywca odpowiadał osobiście albo pewnymi przedmiotami majątkowymi, i jeżeli odpowiedzialność nabywcy za dług powstała przed datą, kiedy podanie dłużnika o otwarcie postępowania układowego wpłynęło do sądu.

Potrącenie v. art. 179 k. z.

Art. 40. Sprawdzenie wierzytelności dokonane będzie przez sędziego-komisarza.

Art. 41. W wyniku sprawdzenia sędzia-komisarz wciągnie na listę te wierzytelności, które są oparte bądź na wpisach w księgach handlowych

dłużnika, bądź na tytułach bezspornych, bądź też są wymienione przez dłużnika w spisie wierzycieli i nie budzą wątpliwości, chociażby nie było zgłoszenia ze strony samego wierzyciela. Do kapitału, od którego należą się odsetki, dopisuje się je do dnia otwarcia postępowania układowego.

Tytułami bezspornymi są m. in. wymienione w art. 458 i nast. k. p. c. weksle, czeki lub dokumenty z legalizowanymi podpisami.

Art. 42. Wierzytelności warunkowe oraz wierzytelności, których płatność jeszcze nie nastąpiła, będą również wciągnięte na listę.

Wierzytelności warunkowe v. art. 41 i nast. k. z.

Art. 43. Jako wartość prawa do powtarzających się świadczeń, co do czasu trwania oznaczonych, będzie na listę wciągnięta suma świadczeń za cały czas ich trwania; jeżeli czas trwania świadczeń nie jest oznaczony, wciągnięta będzie na listę wartość prawa z dnia otwarcia postępowania układowego.

Świadczenia powtarzające się v. art. 164 k. z.

Art. 44. Wierzytelność niepieniężna będzie oszacowana i wciągnięta na listę według wartości z dnia otwarcia postępowania układowego.

Art. 45. Wierzytelność w pieniądzach zagranicznych będzie wciągnięta na listę po przeliczeniu na pieniądze krajowe, bez względu na termin płatności, według kursu giełdy warszawskiej w dniu otwarcia postępowania układowego, a gdy-

by takiego kursu nie było — według ceny targowej z tej daty.

... Dekret walutowy v. Dz. U. R. P. Nr. 59 p. 509 r. 1934.

Art. 46. § 1. Wciągnięciu na listę nie ulegają wierzytelności, które nie są objęte postępowaniem układowem.

§ 2. Wierzytelności, zabezpieczone hipoteką, w rejestrze lub prawem zastawu, mogą być wciągnięte na listę wierzytelności, jeżeli wierzyciel zrzeknie się tego zabezpieczenia.

V. uwagi przy art. 4.

Art. 47. § 1. Termin do zażalenia na wciągnięcie lub odmowę wciągnięcia wierzytelności na listę liczy się od ostatniego terminu sprawdzenia.

§ 2. Postanowienie co do wciągnięcia wierzytelności na listę nie pozbawia osób interesowanych prawa wytoczenia powództwa przed sądem właściwym, tak co do istoty, jak i wysokości roszczenia.

V. art. 26. Właściwość do wytoczenia sporu ocenia się wedle art. 9—53 k. p. c.

Art. 48. Po upływie terminów sprawdzenia na listę mogą być wciągnięte wierzytelności tylko tych wierzycieli, którzy nie zgłosili się w czasie właściwym z przyczyn od nich niezależnych.

Art. 49. Wciągnięcie wierzytelności na listę uprawnia wierzyciela do udziału w postępowaniu i określa sumę, z którą może on uczestniczyć w zgromadzeniach wierzycieli.

R o z d z i a ł V.

Zgromadzenie wierzycieli i układ.

Art. 50. § 1. Po upływie terminów sprawdzenia sędzia-komisarz zwoła zgromadzenie wierzycieli, na które wezwie również dłużnika i nadzorcę sądowego. Zgromadzenie winno odbyć się w ciągu miesiąca od ostatniego terminu sprawdzenia. Jednocześnie z zawiadomieniem o zgromadzeniu doręczone będą wierzycielom propozycje układowe dłużnika. Jeżeli postępowanie dotyczy spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, propozycje dłużnika przesłane będą również Ministrowi Przemysłu i Handlu. Dłużnik winien złożyć odpisy propozycji.

§ 2. W zgromadzeniu mogą brać udział także wierzyciele, którzy nie są wciągnięci na listę, lecz przedstawiają prawomocne orzeczenie, stwierdzające ich wierzytelność.

Art. 51. Do skuteczności uchwał zgromadzenia wierzycieli niezbędna jest obecność przynajmniej połowy wszystkich wierzycieli, uprawnionych do uczestniczenia w zgromadzeniu. Za obecnego uważa się i tego wierzyciela, który oddał swój głos na piśmie, na którym jego podpis jest uwierzytelniony przez notariusza lub władzę gminną. Podpis adwokata nie wymaga uwierzytelnienia.

Art. 52. § 1. W braku wymaganej liczby wierzycieli sędzia-komisarz może na wniosek dłużni-

ka wyznaczyć nowy termin zgromadzenia. Zarządzenie to ogłosi na zgromadzeniu.

§ 2. Pomiedzy pierwszym a drugim zgromadzeniem winien upłynąć najmniej tydzień, a nie więcej, niż dwa tygodnie. Gdyby i na drugie zgromadzenie nie przybyła wymagana liczba wierzycieli, sąd umorzy postępowanie.

Art. 53. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa dłużnika osobiście lub przez pełnomocnika na zgromadzeniu, sąd umorzy postępowanie.

Dopuszczalne zażalenie; nie dopuszczają zażalenia art. 7, 19, 24 § 3 v. nadto uwagi przy art. 11.

Art. 54. Sędzia-komisarz przewodniczy na zgromadzeniu wierzycieli, lecz nie głosuje. Zgromadzenie rozpoczyna się ustaleniem listy obecności, do której wpisuje się również osoby, które oddały swój głos na piśmie. Po złożeniu sprawozdania nadzorca odczytuje propozycje układowe i przedstawia o nich swoją opinię.

Art. 55. § 1. Na zgromadzeniu dłużnik i wierzyciele mogą zgłaszać zmiany i uzupełnienia propozycji układowych.

§ 2. Zmiany i uzupełnienia, zgłoszone przez wierzycieli, mogą być przedmiotem obrad i głosowania, o ile dłużnik na nie się zgodzi.

§ 3. Nad zmianami i uzupełnieniami, które dają wierzycielom większe korzyści, obraduje się i głosuje na tem samym zgromadzeniu; w innych

przypadkach sędzia-komisarz zwoła ponowne zgromadzenie, które winno odbyć się nie później, niż w ciągu miesiąca.

§ 4. W zawiadomieniach o tem zgromadzeniu podana będzie wszystkim wierzycielom treść zmienionych propozycyj.

§ 5. Na ponownem zgromadzeniu zmiana ani uzupełnienie propozycyj nie są dopuszczalne.

W związku z art. 59 zezwala art. 55 na odbycie czterech zgromadzeń wierzycieli y. bliżej uw. przy art. 59.

Art. 56. Sędzia-komisarz zarządza głosowanie z listy obecności, uwzględniając głosy, oddane na piśmie.

Art. 57. § 1. Układ jest przyjęty, jeżeli za nim wypowie się większość głosujących wierzycieli, mających łącznie nie mniej, niż dwie trzecie części ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w zgromadzeniu.

§ 2. Jeżeli dłużnik chce uzyskać zmniejszenie długu ponad czterdzieści procent, większość wierzycieli głosujących za układem powinna mieć łącznie nie mniej, niż cztery piąte części ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w zgromadzeniu.

Art. 58. W głosowaniu nad zawarciem układu nie mają prawa brać udziału małżonek dłużnika, jego krewny lub powinowaty w linji prostej, krewny lub powinowaty w linji bocznej do drugiego stopnia włącznie, przysposabiający dłuż-

nika lub przez niego przysposobiony oraz, gdy dłużnikiem jest spółka, spółnik, będący wierzycielem. Również nie głosują inni wierzyciele, jeżeli uczestniczą w zgromadzeniu z tytułu wierzytelności, nabytych od wyżej wskazanych osób po dniu, w którym dłużnik wniósł do sądu podanie o otwarcie postępowania układowego.

Art. 59. § 1. Jeżeli układ nie dojdzie do skutku z powodu braku jednej lub obu wymaganych większości, sędzia-komisarz na wniosek dłużnika może stosownie do okoliczności odroczyć zgromadzenie najdalej na dwa tygodnie. O następnym terminie zgromadzenia sędzia ogłosi na zgromadzeniu.

§ 2. Oddany poprzednio głos wierzyciela, który nie stawił się na zgromadzeniu, zachowuje moc przy obliczaniu wyników głosowania.

§ 3. Uchwała wierzycieli, zapadła w nowym terminie, jest ostateczna.

Są więc możliwości odbycia czterech zgromadzeń:

1. Pierwsze zgromadzenie, na którym nie było nawet połowy wierzycieli (art. 51 i nast.);
2. drugie, na które zjawiała się wprawdzie odpowiednia ilość wierzycieli ale zaproponowane zmiany wzgl. uzupełnienia nie były dla wierzycieli korzystniejsze (art. 55);
3. trzecie zgromadzenie, które zwołano dla głosowania (art. 55 i 56);
4. czwarte — w wypadku gdy w czasie głosowania nie uzyskano wymaganej większości (art. 59).

Art. 60. Jeżeli układ nie dojdzie do skutku, sąd umorzy postępowanie.

Można wnieść zażalenie.

Art. 61. W razie zawarcia układu wierzyciele taką samą większością, jaką układ przyjęli, postanowią, czy należy wyznaczyć kuratora celem nadzoru nad wykonaniem układu, oraz wskażą osoby, z pośród których kurator ma być wyznaczony.

Art. 62. § 1. Osnowa układu będzie wciągnięta do protokołu. W protokole należy wymienić wierzycieli, głosujących ustnie bądź na piśmie za układem i przeciwko układowi.

§ 2. Protokół podpisują sędzia-komisarz i protokolant.

V. anal. przepisy art. 175 k. p. c.

Art. 63. § 1. Na zgromadzeniu, na którym przyjęto układ, sędzia-komisarz zawiadomi wierzycieli i dłużnika o terminie, w którym sąd rozpozna układ.

§ 2. Sąd po przeprowadzeniu rozprawy układ zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia układu.

Rozprawę sąd przeprowadza wedle przepisów postępowania cywilnego, a więc stosuje się art. 166—179, 225—228, 234, 240—242, 349, 378, 379 k. p. c.

Art. 64. Sąd odmówi zatwierdzenia układu:

1) jeżeli układ był niedopuszczalny w myśl przepisów niniejszego prawa;

2) jeżeli zwołanie zgromadzenia wierzycieli lub głosowanie odbyło się wbrew przepisom prawa niniejszego, o ile uchybienia mogły mieć istotny wpływ na wynik głosowania;

3) jeżeli układ sprzeciwia się dobremu obyczajom lub porządkowi publicznemu.

Niedopuszczalny jest układ, gdy nie stosowano przepisów art. 1, 2, 20, 21, 50, 58.

Dopuszczalne zażalenie i skarga kasacyjna (v. 66).

Art. 65. Sąd może odmówić zatwierdzenia układu:

1) jeżeli warunki układu są zbyt krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi;

2) jeżeli dłużnik po otwarciu postępowania układowego dopuścił się w zarządzaniu lub rozrządzaniu swoim majątkiem czynów, wyrządzających wierzycielom szkodę.

Na odmowę zatwierdzenia układu — przysługuje zażalenie i w dalszym ciągu skarga kasacyjna (w myśl art. 66).

Art. 66. Na postanowienie sądu apelacyjnego, odmawiające zatwierdzenia układu, służy skarga kasacyjna w terminie dwutygodniowym od doręczenia postanowienia.

Art. 67. § 1. Układ obowiązuje wszystkich wierzycieli, nie wyłączając tych, których wierzytelności podlegały wciągnięciu na listę, lecz nie były wciągnięte.

§ 2. Wierzycieli, których dłużnik rozmyślnie nie ujawnił i którzy w postępowaniu nie uczestniczyli, zatwierdzony układ nie obowiązuje.

Art. 68. Układ nie narusza praw wierzyciela

w stosunku do spółdłużnika i poręczyciela dłużnika.

Odpowiedzialność spółdłużników v. art. 567 k. z.; poręczycieli v. art. 625 i nast. k. z.

Art. 69. § 1. Wyciąg z listy wierzytelności łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia, zatwierdzającego układ, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko dłużnikowi. Jest również tytułem egzekucyjnym przeciwko temu, kto dał zabezpieczenie wykonania układu, jeżeli złożony został w sądzie dokument, stwierdzający danie zabezpieczenia.

§ 2. Nie dotyczy to wierzytelności, zaprzeczonych przez dłużnika.

Tytuły egzekucyjne v. art. 526 i nast. k. p. c.

V. nadto uwagi do art. 4 o hipotece i rejestrach.

Umorzenie egzek. v. art. 561 i nast. k. p. c.

Art. 70. § 1. Po uprawomocnieniu się postanowienia, zatwierdzającego układ, dłużnik odzyskuje całkowitą możność zarządzania i rozrządzania swoim majątkiem, o ile układ nie przewiduje ograniczeń do czasu wykonania przyjętych przez dłużnika zobowiązań.

§ 2. Jednocześnie będą wciągnięte do ksiąg hipotecznych i rejestrów wpisy, zabezpieczające wykonanie układu. Wpisy te będą dokonane na wniosek dłużnika, każdego z wierzycieli lub wyznaczonego przez sąd kuratora.

§ 3. Egzekucje co do wierzytelności, objętych postępowaniem układowem, wszczęte przeciwko

dłużnikowi przed otwarciem tego postępowania, ulegają umorzeniu.

Art. 71. Wpisy o otwarciu postępowania układowego, po prawomocnem zatwierdzeniu układu lub umorzeniu postępowania, będą wykreślone na podstawie postanowienia, zatwierdzającego układ lub umarzającego postępowanie.

V. uwagi przy art. 27 i art. 4.

Art. 72. Sąd wyznaczy kuratora celem nadzoru nad wykonaniem układu, jeżeli w tej mierze zapadła uchwała zgromadzenia wierzycieli. Kuratorem może być dotychczasowy nadzorca sądowy.

Art. 73. § 1. Kurator winien czuwać nad sumiennem wypełnieniem układu przez dłużnika. W tym celu służy mu prawo kontroli przedsiębiorstwa dłużnika oraz dostęp do korespondencji i ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 2. Sąd może usunąć kuratora z powodu nie należytego wykonywania obowiązków i wyznaczyć innego.

§ 3. Do wynagrodzenia kuratora stosuje się odpowiednio przepisy o wynagrodzeniu nadzorcy.

Koszta kuratora anal. jak nadzorcy v. art. 36.

R o z d z i a ł VI.

Uchylenie układu.

Art. 74. § 1. Jeżeli po zawarciu układu dłużnik został prawomocnie skazany za przestępstwo, po-

legające na tem, że przed układem w celu pokrzywdzenia wierzyciela ukrywał przedmioty majątkowe albo zaciągnął pozorne zobowiązania lub zawarł inne pozorne umowy, że udzielił lub obiecał udzielić wierzycielowi korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w czasie postępowania układowego, albo że prowadził księgowość kupiecką w sposób niezgodny z prawdą, uszkadzał, ukrywał, przerabiał lub podrabiał księgi lub dokumenty handlowe, sąd na wniosek wierzycieli mających łącznie przynajmniej czwartą część ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniały do uczestniczenia w zgromadzeniu, po przeprowadzeniu rozprawy, uchyli układ. Wniosek o uchylenie układu będzie odrzucony, jeżeli został zgłoszony po upływie dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu.

O przestępstwach dłużnika v. art. 276, 279, 281 k. k.

Na postanowienia w granicach art. 74 § 1 służy zażalenie.

Art. 74 wspomina o wierzycielach wymienionych w art. 50 § 2.

K. k.

Rozdział XL.

Przestępstwa na szkodę wierzycieli.

Art. 273. Kto lekkomyślnie przez życie rozrzutne, grę, zawieranie oczywiście ryzykownych umów, zmniejszanie lub obciążanie swego majątku pogarsza swoje położenie majątkowe, jeżeli skutkiem tego nastąpiła jego niewypłacalność lub ogłoszono jego upadłość, podlega karze aresztu do lat 3.

Art. 274. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli doprowadza do tego, że nastąpiła jego niewypłacalność lub ogłoszono jego upadłość,
podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 275. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli pogarsza swoje położenie majątkowe przez życie rozrzutne, grę, zmniejszanie lub obciążanie swojego majątku,
podlega karze więzienia do lat 3.

Art. 276. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli ukrywa przedmioty majątkowe albo zaciąga pozorne zobowiązania lub zawiera inne pozorne umowy,
podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 277. Kto w celu pokrzywdzenia wierzycieli, nie mogąc zaspokoić wszystkich, spleca lub zabezpiecza niektórych tylko,
podlega karze aresztu do lat 3.

Art. 278. Kto dopomaga dłużnikowi do popełnienia przestępstwa, określonego w art. 274, 275, 276 lub 277, albo choćby bez porozumienia z dłużnikiem działa na szkodę jego wierzycieli,
odpowiada jak dłużnik.

Art. 279. § 1. Kto wierzycielowi udziela lub obiecuje udzielić korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w czasie postępowania upadłościowego lub postępowania, zmierzającego do zapobieżenia upadłości,
podlega karze więzienia do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega wierzyciel, który w czasie takiego postępowania przyjmuje korzyść majątkową za działanie na szkodę innych wierzycieli lub takiej korzyści żąda.

Art. 280. Kto, będąc obowiązany z mocy przepisu do prowadzenia księgowości kupieckiej, wcale jej nie prowadzi lub prowadzi ją wadliwie,
podlega karze aresztu do miesięcy 6 lub grzywny.

Art. 281. Kto prowadzi księgowość kupiecką w sposób niezgodny z prawdą, albo księgi lub dokumenty handlowe uszkadza, ukrywa, przerabia lub podrabia, podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 282. Kto celem udaremnienia egzekucji usuwa, uszkadza, ukrywa, zbywa lub obciąża mienie, zajęte lub zagrożone zajęciem, podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

Art. 283. § 1. Kto podstępnie lub z chęci zysku udaremnienia przetarg publiczny, albo przyczynia się do odsunięcia innej osoby od udziału w takim przetargu lub do obniżenia ceny sprzedażnej licytowanego mienia, podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny albo aresztu do lat 2 i grzywny.

§ 2. Tym samym karom podlega, kto wchodzi w porozumienie z inną osobą co do działania przy przetargu publicznym, mogącego wyrządzić szkodę majątkową wierzytelności lub dłużnikowi.

Art. 284. Kto przed właściwą władzą składa niezgodną z prawdą przysięgę, stwierdzającą jego stan majątkowy, podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

Art. 285. Osoba, zajmująca się na podstawie przepisu prawnego lub umowy sprawami majątkowymi innej osoby, odpowiada za przestępstwa, określone w rozdziale niniejszym, jak właściciel mienia.

§ 2. Jeżeli dłużnik nie wykonywa wynikających z układu zobowiązań, sąd na wniosek wierzyciela lub kuratora, po przeprowadzeniu rozprawy, może uchylić układ. Na postanowienie, oddalające wniosek, niema zażalenia.

§ 3. Uchylenie układu z innych przyczyn, niż wymienione w paragrafach poprzedzających, nie jest dopuszczalne.

Art. 75. § 1. Na rozprawę w przypadkach, przewidzianych w artykule poprzedzającym, wezwani będą dłużnik i wierzyciele, zgłaszający wniosek, jak również kurator, gdy jest uprawniony do zgłoszenia wniosku. Będą dopuszczeni do rozprawy także inni wierzyciele, którzy stawiają się bez wezwania.

§ 2. Postanowienie o uchyleniu układu będzie doręczone wierzycielom.

Art. 76. Jeżeli dłużnik udzielił niektórym wierzycielom korzyści większych, niż przewidziane w układzie, każdy wierzyciel w ciągu dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu może w drodze powództwa żądać solidarnie od dłużnika i wierzyciela, który osiągnął niedozwoloną korzyść, uiszczenia sumy, o jaką w układzie zmniejszona została wierzytelność żądającego. Wierzyciel, który osiągnął niedozwoloną korzyść, odpowiada tylko do wysokości tej korzyści.

Wierzyciel może wytoczyć pozew w myśl art. 8 k. z. a w myśl art. 9 i nast. k. p. c. przed sąd rzeczowo i miejscowo właściwy.

Art. 77. W razie uchylenia układu, wypłacone na jego podstawie sumy nie będą zwrócone, lecz będą zarachowane na poczet wierzytelności, a zabezpieczenia, dane na pewno wykonania układu, pozostają w mocy, chyba że z warunków zabezpieczenia co innego wynika.

Zabezpieczenia v. uwagi przy art. 4.

R o z d z i a ł VII.

Ukończenie postępowania.

Art. 78. § 1. Sąd na wniosek dłużnika lub kuratora po stwierdzeniu, że wszystkie zobowiązania, wynikające z układu, zostały wykonane, uzna postępowanie za ukończone.

§ 2. Postanowienie o ukończeniu postępowania będzie podane do publicznej wiadomości przez obwieszczenie.

§ 3. Na podstawie prawomocnego postanowienia o ukończeniu postępowania będą wykreślone z ksiąg hipotecznych i rejestrów wpisy o zabezpieczeniu wykonania układu.

Zabezpieczenia v. uwagi przy art. 4, a wykreślenia zarządza Sąd układowy (art. 71).

R o z d z i a ł VIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 79. Postępowanie w przedmiocie odroczenia wypłat i postępowanie układowe, wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów prawnych, będą ukończone według tychże przepisów. Jednakże udzielenie dalszego odroczenia wypłat po wejściu w życie prawa niniejszego jest niedopuszczalne.

Art. 80. Z dniem wejścia w życie prawa niniejszego tracą moc dotychczasowe przepisy w za-

kresie, przez prawo to unormowanym. W szczególności uchyła się:

1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o zapobieganiu upadłości (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 20);

2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zapobieganiu upadłości (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 244);

3) austriacką ordynację ugodową wraz z przepisami wprowadzającymi, wydaną rozporządzeniem cesarskim z dnia 10 grudnia 1914 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 337).

Art. 81. § 1. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia wydać przepisy o wynagrodzeniu za całość czynności nadzorcy i kuratora w postępowaniu układowem.

§ 2. Do czasu wydania tych przepisów wynagrodzenie nadzorcy i kuratora będzie wyznaczane w sumie nie wyższej od przewidzianej w przepisach o wynagrodzeniu adwokatów za takie czynności.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 1 kwietnia 1933 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 201).

Sprawy upadłościowe.

§ 20. W postępowaniu upadłościowem, w postępowaniu zapobiegającym upadłości i w postępowaniu ugodowem sąd

określa wynagrodzenie adwokata za czynności kuratora, syndyka, zarządcy masy upadłościowej, nadzorcy sądowego, zarządcy ugodowego, w zależności od nakładu pracy i straty czasu, w kwocie, nieprzekraczającej jednak 3.000 zł. miesięcznie.

Jeżeli kilka osób pełni funkcje wymienione w poprzedzającym ustępie, każdej z nich należy się wynagrodzenie oddzielne.

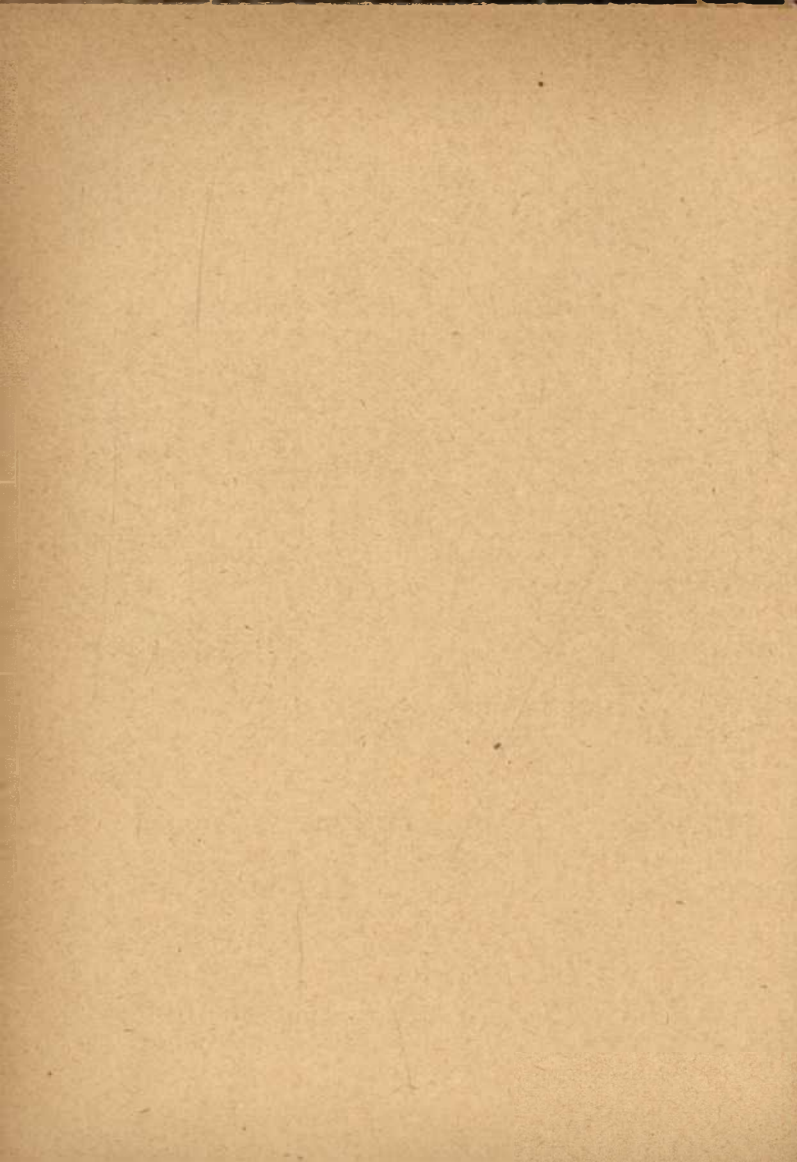
Przepisu §-u 5-go niniejszego rozporządzenia nie stosuje się.

Za prowadzenie poszczególnych sporów i egzekucyj w imieniu masy należy się adwokatowi odrębne wynagrodzenie.

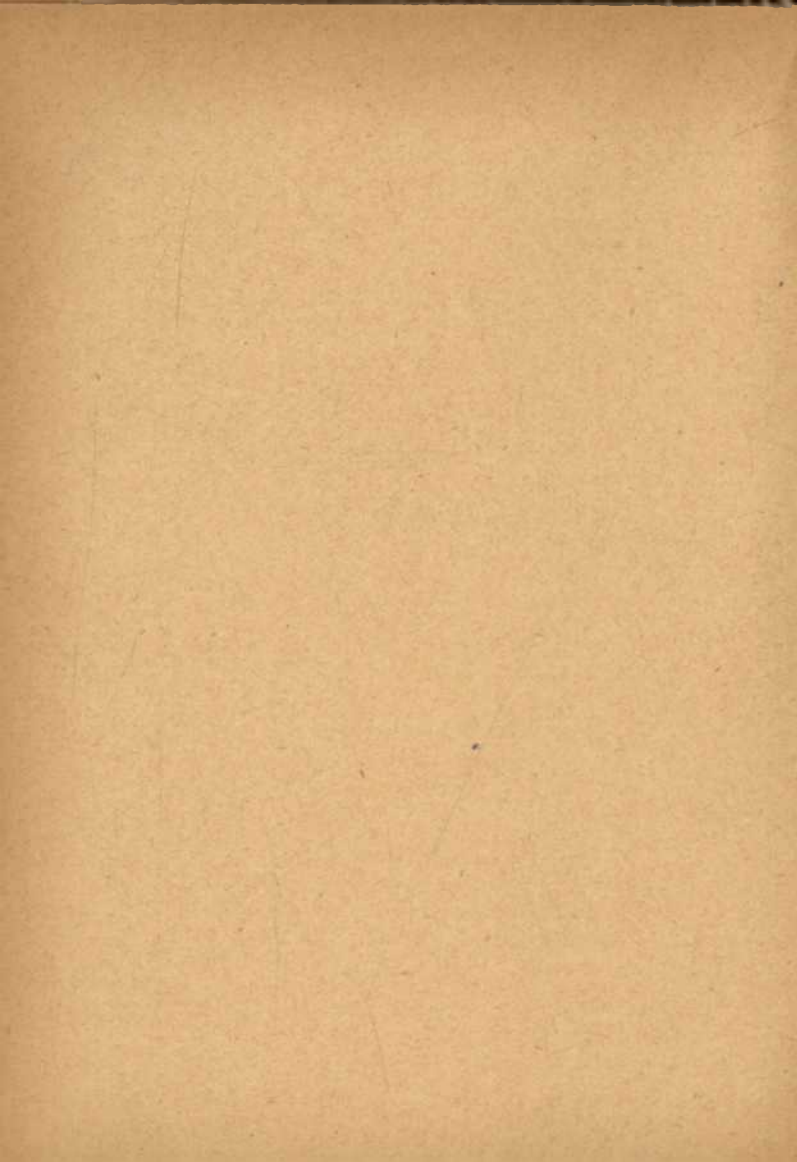
W przypadkach, gdy prawo nie przewiduje określonych terminów zarządu masą, sąd może odmówić wynagrodzenia za poszczególne miesiące, jeżeli uzna, że czas trwania zarządu był dłuższy, niż wymagały tego okoliczności sprawy.

Art. 82. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 83. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

DODATEK

**Z ROZPORZĄDZENIA
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 24 października 1934 r.

Dz. U. R. P. Nr. 93, p. 837, r. 1934.

o przepisach o kosztach sądowych.

Rozdział III. Opłaty sądowe w postępowaniu upadłościowym i układowem.

Art. 25. Wysokość wpisu stosunkowego zależna jest od wartości przedmiotu sprawy i wynosi:

1) przy wartości przedmiotu do 5.000 zł włącznie	2 ‰
2) przy wartości przedmiotu do 50.000 zł włącznie	
od pierwszych 5.000 zł	100 zł.
od nadwyżki	1 ¹ / ₂ ‰
3) przy wartości przedmiotu ponad 50.000 zł	
od pierwszych 50.000 zł	775 zł.
od nadwyżki	1 ‰

Każde rozpoczęte 100 zł, a w przypadku, gdy wartość przedmiotu przewyższa 50.000 zł, każde rozpoczęte 1.000 zł liczy się za pełne.

Art. 28. Suma wpisu stosunkowego lub wszystkich wpisów stosunkowych, w razie zgłoszenia równocześnie w jednym piśmie lub w jednym oświadczeniu kilku wniosków, podlegających opłacie wpisu stosunkowego, nie może wynosić w sprawach, należących w pierwszej instancji do wła-

ściwości sądu grodzkiego, mniej niż 2 zł, w sprawach zaś, należących w pierwszej instancji do właściwości sądu okręgowego lub wyższego — mniej niż 10 zł.

Art. 36. Wpis stały wynosi:

6) od skargi na czynności komornika, jeżeli wartość przedmiotu sprawy nie przewyższa 1.000 zł	1 zł.
w innych przypadkach	3 zł.

Art. 37. Wpis, uiszczony od powództwa, odrzuconego z powodu niewłaściwości sądu, zalicza się przy ponownem wniesieniu tegoż powództwa, jeżeli to nastąpi w terminie tygodniowym od daty uprawomocnienia się postanowienia o odrzuceniu powództwa.

Wpis, uiszczony od powództwa cywilnego, pozostawionego w postępowaniu karnem bez rozpoznania, zalicza się przy wniesieniu powództwa o to samo roszczenie przed sąd cywilny, jeżeli to nastąpi w ciągu trzech lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia sądu karnego.

Art. 38. Na żądanie strony zwraca się:

1) wpis od pisma, zwróconego lub odrzuconego z powodów formalnych;

2) wpis od powództwa, które przed doręczeniem stronie pozwanej zostało odrzucone z powodu niedopuszczalności drogi procesu cywilnego, braku zdolności procesowej, ustawowego zastępstwa (asystencji) lub upoważnienia do prowadzenia sprawy;

3) wpis od apelacji wzajemnej, która utraciła moc wskutek cofnięcia apelacji lub odrzucenia jej z powodów formalnych;

4) wpis od powództwa, zarzutów w postępowaniu nakazowym, sprzeciwu od wyroku zaocznego, apelacji, skargi kasacyjnej, skargi o wznowienie i zażalenia w razie cofnięcia ich przed wysłaniem stronie przeciwnej.

Art. 39. Na żądanie strony zwraca się połowę wpisu od powództwa, zarzutów w postępowaniu nakazowym, sprzeciwu od wyroku zaocznego, apelacji, skargi kasacyjnej, skargi o wznowienie i zażalenia w razie cofnięcia ich przed rozpoczęciem rozprawy, jeżeli zaś rozprawa nie ma się od-

być — przed posiedzeniem, na które sprawa została skierowana.

Połowę wpisu zwraca się również w razie zawarcia ugody w danej instancji.

Art. 40. Przepisy, dotyczące powództwa i apelacji, stosuje się odpowiednio do powództwa wzajemnego i apelacji wzajemnej.

O d d z i a ł 2. Opłata od podań i załączników.

Art. 41. Od każdego podania i wniosku od protokołu, złożonego poza rozprawą, i wogóle od każdego pisma, nie podlegającego opłacie wpisu, pobiera się opłatę:

w postępowaniu przed sądami grodzkimi i przed komornikami w wysokości	50 gr.
w postępowaniu przed wszystkimi innymi sądami	2 zł.

Art. 42. Od każdego załącznika do pisma lub protokołu pobiera się opłatę w wysokości 50 gr.

Opłaty nie pobiera się w postępowaniu nakazowym od dołączonych do pozwu dokumentów, które uzasadniają żądanie pozwu.

Art. 43. Od opłaty od podań i załączników wolne są:

1) pisma, odpisy i załączniki, składane przez stronę z przeznaczeniem dla strony przeciwnej lub innych uczestników postępowania;

2) pisma i wnioski do protokołu, zawierające sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczem;

3) pisma i wnioski do protokołu oraz załączniki, składane przez świadków, biegłych i osoby trzecie, wezwane do złożenia dokumentów lub okazania przedmiotu oględzin;

4) pisma stron, zawierające wyłącznie wskazanie miejsca zamieszkania;

5) pisma stron, zawierające wyłącznie prośbę o przyspieszenie postępowania;

6) pisma sądu polubownego lub sędziów polubownych;

7) sprawozdania, pisma i załączniki, składane przez nadzorcę sądowego.

O d d z i a ł 3. Opłata kancelaryjna.

Art. 44. Za klauzulę wykonalności, wypisy, odpisy, zaświadczenia, wyciągi oraz inne dokumenty, wydawane na wniosek na podstawie akt, pobiera się opłatę kancelaryjną w wysokości 1 zł., a w sądzie grodzkim w wysokości 50 gr.

Opłatę powyższą pobiera się za każdą stronę wydane-go dokumentu, licząc 25 wierszy za stronę.

Każdą rozpoczętą stronę liczy się za całą.

Jeżeli pismo jest sporządzone w obcym języku lub zawiera tabelę, pobiera się opłatę w podwójnej wysokości.

Art. 45. Nie pobiera się opłaty kancelaryjnej za pismo, które doręcza się z urzędu.

Za wypis wyroku, doręczony na żądanie strony (art. 354 kodeksu postępowania cywilnego), pobiera się opłatę wysokości 2 zł.

O d d z i a ł 4. Opłata za doręczenie.

Art. 46. Opłata za doręczenie jest stosunkowa lub stała.

Art. 47. Wysokość opłaty stosunkowej zależna jest od wysokości wpisu stosunkowego lub stałego.

Art. 48. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi:

1) przypadki, w których pobiera się opłatę za doręczenie;

2) osoby, obowiązane do jej uiszczenia;

3) wysokość opłaty;

4) sposób jej uiszczania;

5) sposób użycia sum, uzyskanych z tej opłaty.

Minister Sprawiedliwości może ponadto w drodze rozporządzenia określić przypadki, w których niezłożenie opłaty za doręczenie powoduje skutki odmienne, niż to przewiduje art. 13 i 14 rozporządzenia niniejszego.

O d d z i a ł 5. Kaucja kasacyjna.

Art. 49. Wysokość kaucji, którą należy wpłacić przy wniesieniu skargi kasacyjnej, wynosi, jeżeli jest zaskarżone orzeczenie sądu okręgowego — 100 zł., jeżeli jest zaskarżone orzeczenie sądu apelacyjnego — 300 zł.

Art. 50. Kaucję zwraca się z urzędu stronie:

1) jeżeli skarga kasacyjna została uwzględniona w całości lub w części;

2) jeżeli skarga kasacyjna została zwrócona lub odrzucona z powodów formalnych, nie wyłączając przypadku niedopuszczalności skargi kasacyjnej;

3) jeżeli skarga kasacyjna została cofnięta przed posiedzeniem, na którym miała być rozpoznana.

W innych przypadkach kaucję przelewa się do Skarbu Państwa.

Art. 51. O zwrocie kaucji orzeka Sąd Najwyższy, w przypadku zaś gdy przyczyna, usprawiedliwiająca zwrot kaucji, zaszła w sądzie drugiej instancji — sąd drugiej instancji na posiedzeniu niejawnem.

Na postanowienie sądu drugiej instancji służy stronie zażalenie do Sądu Najwyższego w terminie tygodniowym od daty doręczenia zawiadomienia o odmowie zwrotu kaucji.

Art. 52. W postępowaniu upadłościowem i układowem pobiera się opłaty następujące:

1) wpis;

2) opłatę stosunkową;

3) opłatę od podań i załączników;

4) opłatę kancelaryjną;

5) opłatę za doręczenie;

6) kaucję kasacyjną.

Art. 53. Uwolnienie od opłat sądowych w postępowaniu upadłościowem i układowem służy:

1) syndykowi, zarządcy odrębnego majątku, członkom rady wierzycieli, zastępcom tych osób, nadzorcy sądowemu oraz kuratorowi celem nadzoru nad wykonaniem układu — od wszelkich opłat;

2) upadłemu i dłużnikowi w postępowaniu układowem — od opłat od podań i załączników.

Art. 54. Wpis stały pobiera się:

1) w wysokości 40 zł:

od wniosku wierzyciela o ogłoszenie upadłości;

2) w wysokości 20 zł:

od wszelkich zażaleń na postanowienia sądu i od skarg kasacyjnych w postępowaniu upadłościowym i układowym, od zarzutów przeciw układowi i przeciw planowi podziału, jak również od wniosków wierzyciela o uchylenie układu;

3) w wysokości 10 zł:

od wszelkich zażaleń na postanowienia lub zarządzenia sędziego-komisarza w postępowaniu upadłościowym i układowym.

Art. 55. Piątą część wpisu stosunkowego pobiera się od sprzeciwu co do uznania lub odmowy uznania zgłoszonych wierzytelności, jak również od zażaleń na postanowienia w tej sprawie.

Podstawą obliczenia wpisu stosunkowego jest wartość przedmiotu zaskarżenia, objętego sprzeciwem lub zażaleniem.

Art. 56. Za przeprowadzenie postępowania upadłościowego pobiera się opłatę stosunkową:

1) w przypadku ukończenia postępowania przez podział masy — w wysokości całego wpisu stosunkowego;

2) w przypadku ukończenia postępowania przez zawarcie zatwierdzonego przez sąd układu — w wysokości dwóch piątych części wpisu stosunkowego;

3) w przypadku uchylenia lub umorzenia postępowania z innych przyczyn — w wysokości od 10 zł. do 5.000 zł. według uznania sądu, który bierze pod uwagę majątek upadłego i czas trwania postępowania.

Art. 57. Opłaty stosunkowej nie pobiera się w przypadku umorzenia postępowania z powodu braku majątku masy na zaspokojenie kosztów postępowania.

Art. 58. Opłatę stosunkową oblicza się:

1) w przypadku, wymienionym w punkcie 1) art. 56 — od sumy, przypadającej według każdorazowego planu podziału na zaspokojenie wierzytelności;

2) w przypadku, wymienionym w punkcie 2) art. 56 — od sumy, która według układu ma być wypłacona na zaspokojenie wierzytelności.

Do podstawy wymiaru opłaty nie wlicza się sum, potrzebnych na zaspokojenie wierzytelności, należących do kategorii pierwszej i drugiej.

Art. 59. Opłatę stosunkową uiszczą:

1) w przypadku ukończenia postępowania upadłościowego przez podział — syndyk z majątku masy;

2) we wszystkich innych przypadkach — upadły na podstawie urzędowego wymiaru.

Art. 60. Zatwierdzenie układu, jak również wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania może nastąpić dopiero po odpowiednim zabezpieczeniu należnych opłat sądowych.

Art. 61. Przepisy art. 50—60 stosuje się odpowiednio w przypadku wznowienia postępowania upadłościowego.

Art. 62. Od skarg na czynności komornika lub notariusza w toku postępowania upadłościowego pobiera się opłatę, przewidzianą w art. 36 punkt 6) rozporządzenia niniejszego.

Art. 63. W postępowaniu o sprzedaż majątku, która ma być przeprowadzona według przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 118 prawa upadłościowego), pobiera się opłaty, przewidziane w rozdziale II rozporządzenia niniejszego.

Art. 64. Wnioski wierzyciela o wydanie zarządzenia tymczasowego (art. 12 prawa upadłościowego) oraz o zastosowanie do upadłego przymusu osobistego podlegają tylko opłacie od podań i załączników.

Art. 65. Za przeprowadzenie postępowania układowego pobiera się opłatę stosunkową:

1) w przypadku ukończenia postępowania przez zawarcie zatwierdzonego przez sąd układu — w wysokości piątej części wpisu stosunkowego;

2) w przypadku umorzenia postępowania — w wysokości od 10 zł. do 5.000 zł. według uznania sądu, który bierze pod uwagę majątek dłużnika i czas trwania postępowania.

Opłatę, przewidzianą w punkcie 1) ustępu poprzedzającego, oblicza się od sumy, która według układu ma być wypłacona na zaspokojenie wierzytelności.

Opłatę uiszcza dłużnik na podstawie urzędowego wymiaru.

Zatwierdzenie układu może nastąpić dopiero po odpowiednim zabezpieczeniu należnych opłat sądowych.

Art. 66. Wnioski wierzyciela o nakazanie dłużnikowi złożenia przysięgi (art. 10 prawa o postępowaniu układowym) podlegają tylko opłacie od podań i załączników.

Art. 67. Za dokonane w toku postępowania upadłościowego i układowego wpisy w księgach hipotecznych i innych księgach, jak również w rejestrach pobiera się opłaty według obowiązujących w tej mierze przepisów.

Art. 68. W sprawach, wymienionych w rozdziale niniejszym, stosuje się odpowiednio przepisy art. 25, 28 i 37—57 rozporządzenia niniejszego.

**Z ROZPORZĄDZENIA
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 17 grudnia 1934 r.

o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych.

Dz. U. R. P. Nr. 109 p. 972.

§ 2. Opłata stosunkowa za doręczenie wynosi piątą część sumy, którą według przepisów o kosztach sądowych należy uiścić tytułem wpisu stosunkowego lub stałego albo opłaty stosunkowej.

Suma opłaty stosunkowej za doręczenie lub wszystkich opłat stosunkowych za doręczenie, w razie zgłoszenia równocześnie w jednym piśmie lub w jednym oświadczeniu kilku wniosków, podlegających tej opłacie, nie może być niższa od 2 zł 50 gr ani wyższa nad 100 zł.

§ 3. Jeżeli obowiązujące przepisy zwalniają poszczególne sprawy lub czynności bądź tylko od wpisu, bądź też od opłat sądowych wogóle z wyłączeniem jednak opłaty za doręczenie, wówczas opłatę stosunkową za doręczenie oblicza się według sumy, którą należałoby uiścić tytułem wpisu, gdyby nie zachodził przypadek uwolnienia.

§ 5. Opłatę stosunkową za doręczenie pobiera się we wszystkich sprawach, podlegających opłacie wpisu stosunkowego lub stałego albo opłacie stosunkowej, z wyjątkami, zawartymi w §§ 6—8.

§ 6. Opłatę stałą za doręczenie pobiera się:

w wysokości 2 zł 50 gr od:

- 1) skargi kasacyjnej;
 - 2) zażalenia, jeżeli nie jest połączone z innym środkiem odwoławczym;
 - 3) wniosku o ponowne wydanie tytułu wykonawczego wzamian utraconego (art. 537 k. p. c.);
- w wysokości 1 zł od:
skargi na czynności komornika lub notariusza.

§ 7. Opłatę stałą za doręczenie w wysokości 50 gr od każdego doręczenia pobiera się:

- 1) w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności, z wyjątkiem zażaleń, które podlegają opłacie stałej, przewidzianej w § 6;
- 2) w sprawach, wymienionych w art. 89, 90 i 109;
- 3) w postępowaniu hipotecznym na obszarze mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona i tomu X cz. 1 Zводу praw;
- 4) we wszystkich sprawach cywilnych, nieobjętych przepisami o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 837).

3.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 10 stycznia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o zawiadomieniach w postępowaniu upadłościowym spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością oraz przedsiębiorstw bankowych.

Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 20 z r. 1935.

Na podstawie art. VII. przepisów wprowadzających prawo upadłościowe (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 835) zarządzam co następuje:

§ 1. W postępowaniu upadłościowym spółek akcyjnych oraz spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, nie będących przedsiębiorstwami bankowymi, sądy obowiązane są przesyłać Ministerstwu Przemysłu i Handlu odpisy (wypisy) następujących pism:

- a) wniosku o ogłoszenie upadłości;
- b) postanowienia o ogłoszeniu upadłości, postanowienia oddalającego wniosek o ogłoszenie upadłości;
- c) wniosku o prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego dłużej, niż w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia upadłości oraz postanowienia załatwiającego ten wniosek;

- d) podania upadłego o dopuszczenie do zawarcia układu;
- e) postanowień o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia układu;
- f) postanowień o umorzeniu lub uchyleniu postępowania upadłościowego.

§ 2. W postępowaniu upadłościowym przedsiębiorstw bankowych wymienione w paragrafie poprzedzającym odpisy (wypisy) należy przysyłać Ministerstwu Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 511)

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a nadto co do §§ 5, 8, 55, 62, 65—69 i 77 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do §§ 60 i 64 w porozumieniu z Ministrami Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o rejestrze handlowym.

Na podstawie art. LVII i LIX § 2 i 3 przepisów wprowadzających kodeks handlowy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 505), art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64), art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705) i art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879) zarządza się co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Sąd okręgowy prowadzi rejestr handlowy jako sąd rejestrowy oraz dokonywa w tym charakterze czynności, do których jest powołany z mocy szczególnych przepisów prawa.

Sąd rejestrowy rozpoznaje sprawy jednoosobowo.

§ 2. Treść wpisu ustala sąd rejestrowy w postanowieniu, zarządzającym wpis do rejestru handlowego.

Dokonywanie wpisów w rejestrze handlowym, zarządzanie ogłoszeń i czuwanie nad doręczaniem sądowi rejestrowemu egzemplarzy Monitora Polskiego, zawierających ogłoszenia, należy do obowiązków sekretarza.

§ 3. Rejestr handlowy składa się z czterech działów. W każdym dziale prowadzi się osobną księgę według załączonych wzorów.

Do działu A należy wpisywać kupców jednoosobowych, spółki jawne i komandytowe oraz osoby prawne, nie będące spółkami handlowymi, a prowadzące przedsiębiorstwo zarobkowe w większym rozmiarze; do działu B — spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne i towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; do działu C — zagraniczne spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjne; do działu D — przedsiębiorstwa państwowe.

§ 4. Księgi rejestrowe powinny mieć trwałą oprawę.

W obrębie poszczególnych działów każdy tom będzie oznaczony kolejną rzymską liczbą. Stronice będą kolejno numerowane.

Na ostatniej stronie każdego tomu powinno znajdować się poświadczenie o ilości stron, podpisane przez sędziego i sekretarza.

§ 5. Dla każdej firmy prowadzi się oddzielne akta, które obejmują dokumenty, stanowiące podstawę wpisu, inne dokumenty, składane sądowi rejestrowemu w wykonaniu przepisów ustawowych, jak również wszelkie pisma, dotyczące danej firmy.

Dla kupców jednoosobowych, spółek jawnych i komandytowych będzie prowadzony wspólny zbiór odpisów bilansów, składanych sądowi rejestrowemu stosownie do §§ 66 i 68.

§ 6. Dokumenty, złożone do akt rejestru, mogą być za zezwoleniem sędziego zwrócone; wówczas należy pozostawić w aktach odpis lub wyciąg, poświadczony przez sekretarza.

§ 7. Księgi rejestru handlowego nie będą niszczone.

Księgi i akta nie mogą być wynoszone poza miejsce ich przechowania.

§ 8. Każdy ma prawo przeglądać pod nadzorem sekretarza, w godzinach urzędowych rejestr i dokumenty, określone w § 5 ust. 1, tudzież żądać wydania z nich urzędowych odpisów i wyciągów.

Odpisy bilansów, złożone przez kupców jednoosobowych, spółki jawne i komandytowe, są dostępne tylko dla kupca, który je złożył, jego przedstawicieli oraz osób, które mogą przeglądać te dokumenty z mocy szczególnego przepisu prawa.

§ 9. Na żądanie może być wydane urzędowe zaświadczenie, że pewien wpis nie istnieje lub że podanie albo dokument nie zostały złożone.

R o z d z i a ł II.

Postępowanie w sprawach rejestrowych.

Przepisy ogólne.

§ 10. W postępowaniu w sprawach rejestrowych należy, o ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, stosować odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisy wprowadzające ten kodeks.

§ 11. Właściwy miejscowo jest sąd rejestrowy, w którego okręgu znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

§ 12. W sprawach, wszczętych przez sąd rejestrowy z urzędu, koszty sądowe ponosi kupiec, którego sprawa dotyczy.

§ 13. Zastępstwo adwokackie obowiązuje przed sądem rejestrowym, poczynając od wniesienia zażalenia do sądu apelacyjnego.

§ 14. W postępowaniu przed sądem pierwszej instancji strona, zamieszkała poza siedzibą sądu, nie ma obowiązku obrania sobie zamieszkania dla doręczeń w siedzibie sądu.

§ 15. Wnioski i oświadczenia, zgłaszane do sądu rejestrowego, jak również skreślenie podpisu, który ma być przechowany w sądzie, można skutecznie osobiście do protokołu, który sporządzi sekretarz sądu rejestrowego, a podpiszą zgłaszający i sekretarz.

§ 16. Sąd rejestrowy rozpoznaje sprawy na posiedzeniu niejawnem, może jednak wyznaczyć rozprawę.

§ 17. Sąd rejestrowy powinien wysłuchać w miarę możliwości wszystkie osoby, interesowane w wyniku sprawy.

§ 18. Sąd rejestrowy przeprowadza z urzędu dochodzenie, potrzebne do ustalenia faktów, i zarządza takie postępowanie dowodowe, jakie uzna za wskazane. W tym zakresie sąd rejestrowy nie jest związany wnioskami i oświadczeniami stron.

§ 19. Orzeczenia sądu rejestrowego zapadają w formie postanowień.

Postanowienia, wydane niezgodnie z wnioskiem którejkolwiek strony, jeżeli na nie służy zażalenie, oraz postanowienia, wymierzające grzywnę, powinny być uzasadnione i doręczone z urzędu kupcowi i osobom, których dotyczy.

§ 20. Inne postanowienia sądu rejestrowego doręcza się z urzędu, jeżeli zostały wydane na posiedzeniu niejawnem.

§ 21. Postanowienia sądu rejestrowego:

- 1) zarządzające wykreślenie kupca z rejestru handlowego,
 - 2) orzekające rozwiązanie spółki,
 - 3) wymierzające grzywnę,
- podlegają wykonaniu po uprawomocnieniu się postanowienia.

W razie wydania postanowienia, rozwiązującego spółkę, sąd rejestrowy zarządzi wpisanie do rejestru handlowego odpowiedniej wzmianki.

§ 22. Zażalenie może opierać się na nowych faktach i dowodach.

§ 23. Skarga kasacyjna na orzeczenie sądu apelacyjnego nie służy, jeżeli postanowienie sądu rejestrowego zostało zatwierdzone albo jeżeli zmiana polegała tylko na zmniejszeniu grzywny, wymierzonej przez sąd rejestrowy.

Skarga kasacyjna jednak służy, choćby sąd apelacyjny zatwierdził postanowienie sądu rejestrowego, w sprawach o rozwiązanie spółki, o używanie firmy (art. 38 kodeksu handlowego) i o wykreślenie z urzędu wpisu w rejestrze handlowym.

§ 24. Sąd najwyższy przy rozpoznaniu sprawy nie jest związany podstawami i wnioskami kasacyjnymi, powołaniami przez strony.

§ 25. Sąd rejestrowy nie jest związany swem postanowieniem, ani orzeczeniem wyższej instancji, jeżeli ujawniły się nowe okoliczności faktyczne lub te, które stanowiły podstawę orzeczenia, uległy zmianie.

Zmiana prawomocnego orzeczenia o rozwiązaniu spółki może nastąpić tylko w myśl przepisów o wznowieniu postępowania.

Wymuszanie spełnienia obowiązków ustawowych.

§ 26. Skoro sąd rejestrowy poweźmie wiarogodną wiadomość o takim stanie rzeczy, który daje podstawę sądowi rejestrowemu do wymierzenia grzywny według zasad przewidzianych w art. 17 kodeksu handlowego, wezwie osobę interesowaną pod groźbą wymierzenia grzywny, aby w terminie, oznaczonym przez sąd, spełniła ciężący na niej obowiązek lub usprawiedliwiła jego niespełnienie.

Na postanowienie to niema zażalenia.

§ 27. Jeżeli w oznaczonym przez sąd rejestrowy terminie osoba, do której skierowano wezwanie, nie dopełni określonego w wezwaniu obowiązku, ani nie usprawiedliwi jego niespełnienia, sąd rejestrowy wymierzy grzywnę i jednocześnie powtórzy wezwanie z zagrożeniem nowej grzywny.

Bieg terminu, wyznaczonego w powtórnym wezwaniu, rozpoczyna się od daty uprawomocnienia się postanowienia, wymierzającego grzywnę.

§ 28. Przepisy §§ 26 i 27 stosuje się również w przypadku stwierdzenia przez sąd rejestrowy używania w obrocie firmy, niezgodnej z obowiązującymi przepisami, z tą jednak zmianą, że w wezwaniu, określonym w § 26, sąd zażąda od używającego bezprawnie firmy, aby zaniechał dalszego jej używania albo żeby w oznaczonym przez sąd terminie usprawiedliwił jej używanie.

Jeżeli sąd rejestrowy uzna, że rozstrzygnięcie sprawy, dotyczącej używania firmy, zależy od ustalenia spornych okoliczności, wówczas odeśle strony na drogę procesu cywilnego, zakreślając odpowiedni termin do wytoczenia powództwa. W razie bezskutecznego upływu tego terminu sąd rejestrowy postąpi według przepisów art. 38 kodeksu handlowego.

§ 29. Od skazanego na grzywnę sąd rejestrowy zasądza na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania oraz wykonania postanowienia, wymierzającego grzywnę.

Wykreślanie wpisów z rejestru handlowego.

§ 30. Jeżeli okaże się, że w rejestrze handlowym figuruje wpis, który jest niedopuszczalny ze względu na bezwzględnie obowiązujące przepisy prawne, sąd rejestrowy po wysłuchaniu osób interesowanych zarządzi wykreślenie tego wpisu z urzędu.

Wykreślenie wpisu w rejestrze może nastąpić dopiero

po uprawomocnieniu się postanowienia sądu, zarządzającego wykreślenie.

§ 31. W razie ustalenia, że wpis, figurujący w rejestrze handlowym, jest niezgodny z prawdziwym stanem rzeczy, sąd rejestrowy wezwie osobę, obowiązana do zgłoszenia wniosku o wykreślenie lub o sprostowanie wpisu, według zasad, przewidzianych w § 26. Przepisy §§ 27 i 29 mają tu zastosowanie.

Jeżeli obowiązany do zgłoszenia wniosku o wykreślenie nie dokonał go mimo wezwania, sąd rejestrowy może zarządzić wykreślenie wpisu z urzędu.

R o z d z i a ł III.

Czynności rejestrowe.

§ 32. Każda firma powinna być wciągnięta do rejestru handlowego pod numerem bieżącym danego działu. Wpisy, dotyczące oddziału, znajdującego się w tym samym okręgu sądowym, co zakład główny, należy wciągać tylko pod numerem, przeznaczonym dla zakładu głównego, chyba że firma oddziału różni się od firmy zakładu głównego (art. 36 § 2 kodeksu handlowego).

Dla każdej firmy będą przeznaczone w rejestrze dwie równoległe stronicy. Gdy będzie przewidywana większa ilość wpisów, należy pozostawić wolne dalsze stronicy.

§ 33. Poszczególne wpisy, wciągnięte pod jednym numerem tego samego działu rejestru handlowego, będą miały oddzielną kolejną numerację.

Równoczesne wpisy otrzymują tylko jeden numer kolejny.

Wpis, oznaczony samodzielnym numerem kolejnym, powinien być oddzielony od następnego linią poprzeczną przez obie stronicy.

§ 34. Wpis powinien zawierać, oprócz daty wciągnięcia

i podpisu sekretarza, numer i stronicę akt, na której znajduje się postanowienie sądu.

Sekretarz uczyni w aktach rejestrowych wzmiankę o wpisie z podaniem daty wciągnięcia. Wzmiankę należy umieścić pod postanowieniem, zarządzającym wpis.

§ 35. Wpisy należy uskutecznić starannie, pismem czytelnym i bez skrótów.

Podskrobywania są wzbronione.

§ 36. Ogłoszenie wpisu w Monitorze Polskim powinno być zarządzane jednocześnie z uskutecznieniem wpisu i dokonane raz jeden.

Monitor Polski prześle sądowi rejestrowemu tyle egzemplarzy, zawierających ogłoszenia, ilu firm one dotyczyły. Nadane egzemplarze Monitora Polskiego sekretarz dołączy do właściwych akt, po jednym egzemplarzu dla każdej firmy.

§ 37. Ogłoszenia powinny być redagowane zwięźle i zawierać w sobie oznaczenie sądu rejestrowego, dział i numer rejestru, datę zarejestrowania oraz treść wpisu. Treść ogłoszenia ustala sędzia.

§ 38. Postanowienie sądu rejestrowego, zarządzające wpis do rejestru handlowego, należy doręczyć kupcowi i wnioskodawcy.

W aktach należy zaznaczyć przy postanowieniu, komu i kiedy je wysłano.

§ 39. Zmiany i wykreślenia wpisów powinny być umieszczone pod nowym numerem kolejnym w tej samej rubryce, w której znajduje się wpis zmieniony lub wykreślony. Wpisy poprzednie, których zmiany lub wykreślenia dotyczą, należy podkreślić czerwonym atramentem.

W razie wykreślenia firmy z rejestru handlowego należy podkreślić czerwonym atramentem wszystkie wpisy, dotyczące tej firmy, a w rubryce uwag — wskazać, z jakiego powodu nastąpiło wykreślenie.

§ 40. Omyłki pióra i t. p. oczywiste błędy we wpisach powinny być przekreślane czerwonym atramentem tak, aby

można było odczytać tekst pierwotny, i prostowane w tej samej rubryce.

Sprostowania ważniejsze powinny być omawiane przez sekretarza w rubryce uwag, ogłaszane i podawane do wiadomości osób interesowanych.

Przekreślone lub podkreślone czerwonym atramentem wpisy będą umieszczane w odpisach z rejestru tylko na żądanie stron lub w razie potrzeby.

§ 41. Gdy sąd rejestrowy dokonywa z urzędu wpisu lub wykreślenia w rejestrze handlowym, zaznaczy tę okoliczność w osnowie wpisu.

§ 42. W razie nabycia przedsiębiorstwa kupca rejestrowego, wpisanego w jednym dziale, przez kupca, wpisanego lub podlegającego wpisaniu do innego działu, należy wykreślić wpisy, dotyczące zbytego przedsiębiorstwa, w dotychczasowym miejscu i wciągnąć je na nowo we właściwym dziale. Przeniesienie to należy zaznaczyć w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

§ 43. Mimo zbycia przedsiębiorstwa, wpisanego do działu A rejestru handlowego, nie należy go wpisywać pod nowym numerem tegoż działu, jeżeli nowonabywca zatrzymał dotychczasową firmę.

Jednakże nabyte przedsiębiorstwo wraz z firmą należy wciągnąć w tymże dziale pod nowym numerem, jeżeli nabyła je lub sprzedała osoba prawna, nie będąca spółką handlową. O przeniesieniu należy uczynić wzmiankę w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

§ 44. W razie przystąpienia drugiej osoby w charakterze spółnika do przedsiębiorstwa kupca jednoosobowego i utworzenia w ten sposób spółki jawnej lub komandytowej, wpisy, dotyczące tego przedsiębiorstwa, należy pozostawić w dawnym miejscu, jeżeli przedsiębiorstwo jest prowadzone nadal pod dotychczasową firmą.

Tak samo należy postąpić, jeżeli przedsiębiorstwo, prowadzone przez spółkę jawną lub komandytową, zostaje przejęte przez jednego ze spółników.

§ 45. W przypadkach, nieobjętych §§ 42—44, należy w razie zmiany brzmienia firmy wpisać nową firmę pod no-

wym numerem bieżącym odpowiedniego działu rejestru tylko wówczas, gdy uległ zmianie charakter prawny przedsiębiorstwa. Przeniesienie to należy zaznaczyć w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

§ 46. Jeżeli przedsiębiorstwo kupca rejestrowego zostanie wydzierżawione kupcowi, wpisanemu już do rejestru handlowego, lub jeżeli zostanie ustanowione na niem prawo użytkowania na rzecz takiego kupca, wówczas należy uczynić o tem odpowiednie wzmianki we właściwych rubrykach rejestru handlowego pod numerem, dotyczącym kupca, wydzierżawiającego lub ustanawiającego prawo użytkowania, nadto w rubryce uwag należy powołać dział i numer rejestru handlowego dzierżawcy lub użytkownika.

Jeżeli dzierżawcą lub użytkownikiem przedsiębiorstwa kupca rejestrowego zostanie osoba, która przedtem nie miała charakteru kupca rejestrowego, wówczas oprócz wpisów, wymienionych w ustępie poprzedzającym, należy wpisać dzierżawcę lub użytkownika do odpowiedniego działu rejestru handlowego.

W rubryce uwag pod numerem, dotyczącym dzierżawcy lub użytkownika, należy zawsze powołać dział i numer rejestru handlowego kupca, który wydzierżawił przedsiębiorstwo lub ustanowił na niem prawo użytkowania.

§ 47. Jeżeli zmiany, które zaszły we wpisie danej firmy, są tak liczne, że przez ich wciągnięcie ucierpiałaby znacznie przejrzystość wpisów w rejestrze, należy przenieść wpisy obowiązujące pod nowy numer rejestru na inne miejsce księgi rejestrowej i zaznaczyć to przeniesienie w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

O przeniesieniu należy zawiadomić kupca.

R o z d z i a ł IV.

Zgłoszenia do rejestru handlowego.

Przepisy wspólne dla wszystkich działów.

§ 48. Zgłoszenia do rejestru handlowego powinny zawierać dokładny adres osób zgłaszających.

§ 49. Przy zgłoszeniu celem wpisania do rejestru handlowego osoby, uprawnionej do zarządzania przedsiębior-

stwem kupca rejestrowego, należy załączyć skreślony wobec sekretarza sądu rejestrowego albo uwierzytelniony notarialnie wzór podpisu tej osoby.

§ 50. Kupiec rejestrowy, zgłaszając wniosek o wpisanie siebie do rejestru handlowego, powinien dołączyć do zgłoszenia swe świadectwo przemysłowe, chyba że szczególnie przepis prawa zwalnia go od obowiązku wykupienia tego świadectwa.

Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy kupiec bez względu na rozmiar jego przedsiębiorstwa jest kupcem rejestrowym z samego prawa.

§ 51. Jeżeli dla prowadzenia przedsiębiorstwa wymagane jest ze względu na jego przedmiot uprzednie zezwolenie (koncesja) władzy administracyjnej, sąd rejestrowy może wpisać kupca do rejestru handlowego dopiero po złożeniu przez niego takiego zezwolenia.

W przypadku, gdy przez wpisanie do rejestru handlowego powstaje osoba prawna, zezwolenie to należy przedstawić sądowi rejestrowemu niezwłocznie po jego uzyskaniu, w każdym razie jednak przed rozpoczęciem odnośnej, uzależnionej od zezwolenia, działalności przedsiębiorstwa, wpisanego już do rejestru.

§ 52. Jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, cudzoziemiec, żądając wpisania siebie do rejestru handlowego, powinien załączyć do zgłoszenia zaświadczenie właściwej władzy polskiej o braku przeszkód do prowadzenia przedsiębiorstwa w Polsce. Zaświadczenie jest zbędne, jeżeli prawo wymaga specjalnego zezwolenia władzy polskiej na działalność w Polsce.

Jeżeli zgłoszono do rejestru handlowego oddział przedsiębiorstwa, którego zakład główny znajduje się zagranicą, należy załączyć do zgłoszenia zaświadczenie właściwego zagranicznego urzędu rejestrowego, a w jego braku — właściwych władz zagranicznych o istnieniu zakładu głównego przedsiębiorstwa. Zaświadczenie powinno być uwierzytelnione w sposób, przewidziany w art. 263 kodeksu postępowania cywilnego.

Dział A.

§ 53. Co do zdolności kupca jednoosobowego do działań prawnych, należy zgłosić do rejestru handlowego następujące dane:

1) okoliczności, dotyczące zdolności kupca do działań prawnych, jako to: upoważnienie małoletniego do prowadzenia handlu, uppełnoletnienie, ubezwłasnowolnienie, ograniczenie zdolności do działań prawnych;

2) imię i nazwisko przedstawiciela kupca, ograniczonego w zdolności do działań prawnych, lub osoby, której współdziałanie jest konieczne dla uzupełnienia zdolności prawnej kupca a jeżeli został ustanowiony pełnomocnik do prowadzenia przedsiębiorstwa kupca, nie posiadającego pełnej zdolności do działań prawnych, to również jego imię i nazwisko; zakres uprawnień tych osób;

3) zmiany powyższych danych.

Gdy chodzi o spółnika spółki jawnej lub komandytowej, należy zgłosić do rejestru jedynie okoliczności, wymienione w punkcie 1.

§ 54. Osoby, uprawnione do reprezentowania osoby prawnej, prowadzącej przedsiębiorstwo zarobkowe w większym rozmiarze i nie będącej spółką handlową, obowiązane są zgłosić do rejestru handlowego:

1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa;

2) imiona i nazwiska członków władz, uprawnionych do reprezentowania osoby prawnej;

3) otwarcie i ukończenie likwidacji;

4) zmiany powyższych danych.

Do zgłoszenia celem wpisania osoby prawnej do rejestru handlowego należy dołączyć jej statut.

Dział B.

§ 55. Osoby, uprawnione do reprezentowania towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, podlegającego wpisowi do rejestru handlowego, powinny zgłosić:

1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa, a nadto obszar działalności towarzystwa;

- 2) wysokość kapitału zakładowego i sposób jego spłacania; ilość i wartość nominalną udziałów; korzyści, zapewnione osobom, które udzieliły kapitału zakładowego;
- 3) rodzaj i zakres odpowiedzialności członków;
- 4) imiona i nazwiska członków zarządu i likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich towarzystwa;
- 5) czas trwania towarzystwa, jeżeli jest ograniczony;
- 6) pismo, wskazane w statucie dla publicznych obwie-
szczeń;
- 7) postanowienie statutu, zezwalające na ubezpieczanie
nieczłonków;
- 8) otwarcie i ukończenie likwidacji;
- 9) zmiany powyższych danych.

Dział C.

§ 56. Osoby, uprawnione do reprezentowania w Polsce zagranicznej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, powinny zgłosić do rejestru handlowego:

- 1) dane, dotyczące zakładu głównego spółki w zakresie, przepisany przez prawo polskie dla zgłoszeń krajowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 2) jaka część kapitału zakładowego została wpłacona, jeżeli prawo miejsca siedziby spółki zezwala na częściowe
wniesienie kapitału zakładowego przed zarejestrowaniem, a także każdorazową dalszą wpłatę tego kapitału;
- 3) firmę, jakiej spółka powinna używać na obszarze
Rzeczypospolitej, i siedzibę przedstawicielstwa spółki na
tymże obszarze;
- 4) wysokość kapitału, przeznaczonego na działalność
spółki w Polsce;
- 5) imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezen-
towania spółki na obszarze Rzeczypospolitej, oraz sposób
tego reprezentowania;
- 6) czas, na jaki udzielono spółce zezwolenia na dzia-
łalność w Polsce;
- 7) zmiany powyższych danych.

§ 57. Osoby, uprawnione do reprezentowania w Polsce zagranicznej spółki akcyjnej, powinny zgłosić do rejestru handlowego:

1) dane, dotyczące zakładu głównego spółki w zakresie, przepisany przez prawo polskie dla zgłoszeń krajowych spółek akcyjnych;

2) dane, wymienione w § 56 p. 3—7.

§ 58. Do zgłoszenia zagranicznej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub akcyjnej do rejestru handlowego należy w szczególności dołączyć:

1) umowę (statut) spółki;

2) zezwolenie właściwej władzy polskiej na działalność w Polsce.

Dział D.

§ 59. Co do przedsiębiorstw państwowych, podlegających wpisaniu do rejestru handlowego, treść zgłoszeń i osoby, obowiązane do tych zgłoszeń, określają przepisy szczególne.

§ 60. Minister Komunikacji zgłasza do rejestru handlowego przy sądzie okręgowym w Warszawie przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“, a Minister Poczty i Telegrafów — przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“. Ponadto wymienieni Ministrowie zgłaszają do tegoż rejestru:

1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa;

2) imiona i nazwiska osób, uprawnionych do podpisywania skryptów dłużnych i weksli w imieniu przedsiębiorstwa;

3) zmiany powyższych danych.

R o z d z i a ł V.

Rubryki rejestru handlowego.

Dział A.

§ 61. Dział A składa się z 8 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;

2) do drugiej — firmę, siedzibę (adres) i przedmiot przedsiębiorstwa, wzmiankę o oddziałach, a przy wpisie, dotyczącym oddziału, również wzmiankę o zakładzie głównym i innych oddziałach;

3) do trzeciej — imię i nazwisko kupca jednoosobowego, spółników jawnych i komandytarjuszów; imię i nazwisko dzierżawcy lub użytkownika;

4) do czwartej — imiona i nazwiska prokurentów oraz rodzaj udzielonej prokury;

5) do piątej — dane, dotyczące stosunków prawnych kupca jednoosobowego lub spółki i spółników; co do spółek przedewszystkiem wzmiankę, czy spółka jest jawna, czy komandytowa; imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki lub osoby prawnej, i sposób tego reprezentowania; wzmiankę o okolicznościach, dotyczących zdolności kupca lub spółnika do działań prawnych (upoważnienie małoletniego do prowadzenia handlu, uppełnoletnienie, ubezwłasnowolnienie, ograniczenie w zdolności do działań prawnych, upadłość spółnika, uchwałę władz opiekuńczych o dalszem prowadzeniu przedsiębiorstwa w imieniu małoletniego w charakterze kupca jednoosobowego lub spółnika, a co do kupca jednoosobowego, również imię i nazwisko osób, wymienionych w § 53 pkt. 2, oraz zakres ich uprawnień); wzmiankę o zbyciu, wydzierżawieniu przedsiębiorstwa lub o ustanowieniu na niem prawa użytkowania, jak również o uchyleniu odpowiedzialności dzierżawcy lub użytkownika za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa przed jego wydzierżawieniem lub ustanowieniem na niem prawa użytkowania; wstąpienie do spółki i wystąpienie z niej spółników; śmierć spółnika jawnego; wzmiankę o umowie, dotyczącej stosunków majątkowych małżeńskich kupca jednoosobowego lub spółnika, i o zmianach, jakie zaszły w tych stosunkach; wzmiankę, że mążatka, będąc kupcem jednoosobowym lub spółnikiem jawnym, prowadzi przedsiębiorstwo bez zgody męża; a co do spółek komandytowych — ponadto: przedmiot wkładu każdego komandytarjusza z zaznaczeniem, w jakiej części został wniesiony, zwroty wkładów choćby częściowe oraz sumę komandytową;

6) do szóstej — otwarcie i uchylenie likwidacji spółki lub osoby prawnej, imiona i nazwiska likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich spółki lub osoby prawnej; rozwiązanie spółki w razie zaniechania likwidacji; ogło-

szczenie i uchylenie upadłości kupca jednoosobowego, spółki lub osoby prawnej, oraz imię i nazwisko zarządcy masy upadłości; udzielenie i uchylenie odroczenia wypłat lub postępowania układowego, imię i nazwisko nadzorca sądowego lub zarządcy z ramienia wierzycieli (zarządcy ugodowego) i tych osób, które zostały upoważnione do wykonywania poszczególnych czynności, związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa, z zaznaczeniem zakresu ich uprawnień;

7) do siódmej — numer akt rejestrowych i stronice, na której znajduje się postanowienie sędziego, datę wpisu i podpis sekretarza;

8) do ósmej — uwagi; wzmianki, przewidziane w §§ 21, 39, 40, 42, 43, 45—47; wzmianki, przewidziane w art. 21 kodeksu handlowego (te ostatnie wzmianki należy wciągać pod tym samym numerem kolejnym, pod którym figuruje wpis, do którego odnosi się wzmianka; dane, które powinny być wpisane do rubryki 7, w tym przypadku należy umieścić pod wpisaną wzmianką, w rubryce uwag); wzmiankę, przewidzianą w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o rejestrowym zastawie drzewnym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317).

Dział B.

§ 62. Dział B składa się z 9 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;

2) do drugiej — dane, wskazane w § 61 p. 2; co do towarzystw ubezpieczeń wzajemnych — wzmiankę o obszarze działalności towarzystwa i o postanowieniu statutowym, zezwalającym na ubezpieczanie nieczłonków;

3) do trzeciej — wysokość kapitału zakładowego (akcyjnego); wzmiankę o wkładach niepieniężnych; wzmianki, jaka część kapitału akcyjnego została wpłacona przed rejestracją, oraz o dokonaniu wpłaty każdej dalszej części kapitału; sposób spłaty kapitału zakładowego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; czy spółnik (udziałowiec) może mieć jeden tylko czy większą ilość udziałów; ilość i wartość nominalną akcji lub udziałów towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; czy udziały towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych są oprocentowane, czy tylko uczestni-

czą w nadwyżkach, czy też mają zapewnione obydwie korzyści; ilość i rodzaj uprzywilejowania akcyj uprzywilejowanych; rodzaj i zakres odpowiedzialności członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych;

4) do czwartej — imiona i nazwiska członków zarządu i likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich spółki lub towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; imię i nazwisko zarządcy masy upadłości; imię i nazwisko nadzorca sądowego lub zarządcy z ramienia wierzycieli (zarządcy ugodowego) i tych osób, które zostały upoważnione do wykonywania poszczególnych czynności, związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa, z zaznaczeniem zakresu ich uprawnień; imię i nazwisko dzierżawcy lub użytkownika;

5) do piątej — imiona i nazwiska prokurentów oraz rodzaj udzielonej prokury;

6) do szóstej — rodzaj osoby prawnej (spółka akcyjna, z ograniczoną odpowiedzialnością lub towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych); datę sporządzenia statutu lub umowy spółki; czas, na jaki spółka lub towarzystwo jest związane; pismo, przeznaczone do ogłoszeń; wzmiankę o każdorazowej zmianie statutu lub umowy spółki;

7) do siódmej — otwarcie i uchylenie likwidacji; ogłoszenie i uchylenie upadłości; udzielenie i uchylenie odroczenia wyplat lub postępowania układowego; wzmiankę o zbyciu, wydzierżawieniu przedsiębiorstwa lub o ustanowieniu na niem prawa użytkowania, jak również o uchyleniu odpowiedzialności dzierżawcy lub użytkownika za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa przed jego wydzierżawieniem lub ustanowieniem na niem prawa użytkowania; połączenie spółek; przekształcenie spółki;

8) do ósmej — dane, wskazane w § 61 p. 7;

9) do dziewiątej — dane, wskazane w § 61 p. 8.

Dział C.

§ 63. Dział C składa się z 9 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;

2) do drugiej — dane, wskazane w § 61 p. 2, a nadto

firmę, jakiej spółka powinna używać na obszarze Rzeczypospolitej, i siedzibę przedstawicielstwa spółki na tymże obszarze;

3) do trzeciej — dane, wskazane w § 62 p. 3, a nadto: wysokość kapitału, przeznaczonego na działalność spółki w Polsce; wzmianki, jaka część kapitału zakładowego zagranicznej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością została wpłacona, jeżeli prawo miejsca siedziby spółki zezwala na częściowe wpłaty, i o każdorazowej dalszej wpłacie tego kapitału;

4) do czwartej — dane, wskazane w § 62 p. 4, a nadto imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki na obszarze Rzeczypospolitej, oraz sposób tego reprezentowania;

5) do piątej — dane, wskazane w § 62 p. 5;

6) do szóstej — dane, wskazane w § 62 p. 6, a nadto czas, na jaki udzielono spółce zezwolenia na działalność w Polsce;

7) do siódmej — dane, wskazane w § 62 p. 7;

8) do ósmej — dane, wskazane w § 61 p. 7;

9) do dziewiątej — dane, wskazane w § 61 p. 8.

Dział D.

§ 64. Dział D składa się z 7 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;

2) do drugiej — dane, wskazane w § 61 p. 2;

3) do trzeciej — imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa, i likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich przedsiębiorstwa; imiona i nazwiska osób, uprawnionych do podpisywania skryptów dłużnych i weksli w imieniu przedsiębiorstw „Polskie Koleje Państwowe“ i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“;

4) do czwartej — imiona i nazwiska prokurentów oraz rodzaj udzielonej prokury;

5) do piątej — otwarcie i uchylenie likwidacji oraz inne stosunki prawne dotyczące przedsiębiorstwa, podlegające wpisaniu z mocy przepisów prawa;

6) do szóstej — dane, wskazane w § 61 p. 7;

7) do siódmej — dane, wskazane w § 61 p. 8.

R o z d z i a ł VI.

Przedstawianie inwentarzy i bilansów sądowi rejestrowemu.

§ 65. Kupiec rejestrowy jest obowiązany w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrotowego przedstawić sądowi rejestrowemu inwentarz i bilans, sporządzone na koniec roku obrotowego (art. 57 kodeksu handlowego).

Osoby prawne powinny przedstawić sądowi rejestrowemu wymienione dokumenty w ciągu dwóch tygodni po zatwierdzeniu rocznego bilansu przez organ, do tego powołany.

Jeżeli z mocy szczególnego przepisu prawa przedsiębiorstwo jest obowiązane składać w określonym terminie roczne bilanse władzy administracyjnej, równocześnie należy skutecznicić przedstawienie inwentarza i bilansu sądowi rejestrowemu.

§ 66. Dokumenty, przedstawione sądowi rejestrowemu stosownie do przepisów § 65, powinny być podpisane przez kupca (art. 57 § 2 kodeksu handlowego), jak również przez księgowego, jeżeli on je sporządził.

Do przedstawionych dokumentów kupiec dołączy odpis bilansu, poświadczony w ten sam sposób przez kupca i księgowego, i złoży go w sądzie rejestrowym.

§ 67. Na przedstawionym inwentarzu i bilansie sąd rejestrowy umieści po podpisach kupca i księgowego zaświadczenie, stwierdzające fakt i datę przedstawienia dokumentu.

§ 68. W razie, gdyby zaszła konieczność sprostowania lub ponownego sporządzenia dokumentów, przedstawionych sądowi rejestrowemu, kupiec przedstawi niezwłocznie temu sądowi sprostowany właściwym trybem dokument, a jeżeli to był bilans, załączy również odpis, poświadczony w formie, przewidzianej w § 66.

§ 69. Przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe i spółdzielnie wolne są od obowiązku przedstawiania sądowi rejestrowemu inwentarzy i bilansów.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 70. Sprawy rejestrowe, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, należy rozpoznawać aż do ukończenia według przepisów dotychczasowych.

§ 71. Po dniu 1 stycznia 1935 r. sądy rejestrowe spowodują trybem przepisany zgłoszenie do rejestru handlowego tych firm i tych okoliczności, które według dotychczasowych przepisów nie podlegały zarejestrowaniu, obecnie zaś podlegają temu obowiązкови.

Należy również po tej dacie przeprowadzić usunięcie z rejestru wpisów, nieprzewidzianych przez prawo, obecnie obowiązujące, stosując przepisy § 30. Adresy, figurujące w rejestrze obok nazwisk, sąd rejestrowy nakaze podkreślić czerwonym atramentem bez zawiadamiania osób interesowanych.

Ustęp poprzedni nie narusza przepisów art. XXX § 1 i 2 przepisów wprowadzających kodeks handlowy.

§ 72. Książ rejestrowych, sporządzonych według wzorów dotychczasowych, należy używać nadal aż do wyczerpania zapasów, wciągając obowiązkowe wpisy do odpowiednich rubryk (odpowiednio do napisów nad rubrykami) książ dotychczasowych.

Jeżeli w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego w jakimkolwiek dziale dotychczasowego rejestru figuruje kupiec, który według nowych przepisów powinien być wpisany w innym dziale, należy do dnia 31 grudnia 1934 r. przenieść z urzędu wszystkie wpisy obowiązujące do właściwego działu, zaznaczając przeniesienie w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie. O przeniesieniu należy zawiadomić kupca.

Książki rejestrowe dotychczasowego działu C, prowadzone na obszarze mocy obowiązującej kodeksu handlowego francuskiego i T. XI cz. II Zводу Praw, należy oznaczyć literą A i prowadzić je nadal aż do wyczerpania zapasów. W razie zgłoszenia prokury należy wpisać imię i nazwisko prokurenta do rubryki Nr. 4, uzupełniając odpowiednio napis nad rubryką.

Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu handlowego austriackiego należy wpisywać w dotychczasowych księgach oddziału A (rozporządzenie austr. Ministerstwa Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Handlu z 26. IV. 1906 r. Dz. u. p. austr. Nr. 89) dane, wskazane w § 61 p. 5, do rubryki 7; dane, wskazane w § 61 p. 6 — do rubryki 8; dane, wskazane w § 61 p. 7 i 8 — do rubryki 9, z wyjątkiem daty wpisu, którą należy, jak dotąd, wpisywać do rubryki 2; w tych samych księgach należy uzupełnić do dnia 31 grudnia 1934 r. napis nad rubryką 7 przez dodanie wyrazów: „Stosunki prawne kupca jednoosobowego lub spółki i spółników“, a nad rubryką 8 — „Upadłość. Postępowanie ugodowe“. W dziale B dotychczasowe księgi oddziału C należy oznaczyć literą B. W tym dziale należy wpisywać w dotychczasowych księgach dane, wskazane w § 62 p. 3, do rubryki 6 i 7; dane, wskazane w § 62 p. 4 (z wyjątkiem likwidatorów, których należy wpisywać do rubryki 9), — do rubryki 8; dane, wskazane w § 62 p. 6 i 7 — do rubryki 10; wreszcie dane, wskazane w § 62 p. 8 i 9 — do rubryki 11, z wyjątkiem daty wpisu, którą należy, jak dotąd, wpisywać do rubryki 2.

§ 73. Przy przenoszeniu istniejących spółek komandytowo-akcyjnych do nowych ksiąg rejestrowych należy wpisy dotychczasowe wciągnąć do działu B, umieszczając je odpowiednio w rubrykach według zasad, określonych w § 62. Imiona i nazwiska spółników osobiście odpowiedzialnych należy wpisać do rubryki czwartej wraz ze wzmianką o ich osobistej odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

§ 74. Dane, zgłoszone do rejestru handlowego na podstawie art. XVIII przepisów wprowadzających kodeks handlowy, należy wpisać do rubryki 5 działu A.

§ 75. Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu handlowego niemieckiego sądem rejestrowym (§ 1) jest sąd grodzki aż do czasu przekazania rejestru handlowego właściwemu sądowi okręgowemu. W sprawach rejestrowych, wszczętych w sądzie grodzkim, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia niniejszego.

Minister Sprawiedliwości oznaczy w drodze rozporządzenia datę przekazania rejestrów handlowych przez poszczególne sądy grodzkie sądom okręgowym.

§ 76. Dane, zgłoszone do rejestru handlowego na podstawie art. XXVI § 1 przepisów wprowadzających kodeks handlowy, należy wpisywać do rubryki 5 działu A, a jeżeli idzie o spółników spółki komandytowo-akcyjnej, odpowiedzialnych osobiście, — do rubryki 4 działu B.

§ 77. Wprowadzony rozporządzeniem niniejszem obowiązek przedstawiania inwentarzy i bilansów sądowi rejestrowemu dotyczy inwentarzy i bilansów, sporządzonych na dzień 31 grudnia 1934 r., i późniejszych.

§ 78. Minister Sprawiedliwości wyda szczegółową instrukcję, dotyczącą biurowości i prowadzenia akt w sprawach rejestrowych.

§ 79. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc wszelkie przepisy w zakresie, unormowanym rozporządzeniem niniejszem.

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl. z dn. 1 lipca 1934 r. (poz. 511).
Wzór do § 61.

D z i a ł A.

Numer rejestru		Numer rejestru					
1	2	3	4	5	6	7	8
Nr. kolejny wpis	Firma. Siedziba. Przedmiot przedsiębiorstwa. Oddziały	Imię i nazwisko kupca jednoosobowego lub spółników	Prokura	Stosunki prawne kupca jednoosobowego lub spółników. Imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki lub osoby prawnej	Likwidacja. Upadłość. Odroczenie wypłat. Postępowanie układowe	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	Uwagi

Ks. formatu B 4
(250 × 353 mm)

Wzór do § 2.

D z i a ł B.

Numer rejestru		Numer rejestru						
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Nr. kolejny wpis	Firma. Siedziba. Przedmiot przedsiębiorstwa. Oddziały	Kapitał układowy (akcyjny). Akcje. Udziały.	Imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki lub towarzystwa	Prokura	Rodzaj osoby prawnej. Data sporządzenia statutu lub umowy. Pismo przeznaczone do ogłoszeń	Likwidacja. Upadłość. Odroczenie wypłat. Postępowanie układowe. Zbycie. Wydzierżawienie. Połączenie. Przekształcenie	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	I D V M U

Ks. formatu B 4
(250 × 353 mm)

Wzór do § 63.

D z i a ł C.

Numer rejestru Numer rejestru

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Nr. kolejny wpisu	Firma, Siedziba, Przedmiot przed- siębiorstwa, Oddziały	Kapitał zakładowy (akcyjny) Akcje, Udziały	Imiona i naz- wiska osób uprawnionych do represen- towania spółki	Prokura	Rodzaj osoby prawnej. Data sporządzenia statutu lub umowy. Pismo przeznaczone do ogłoszeń. Czas trwania spółki i jej działalności w Polsce. Zmiany statutu	Likwidacja Upadłość. Odro- czenie wyplat. Postępowanie układ. Zbycie. Wydzierżawie- nie. Połączenie. Przekształcenie	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	I D V W U A G I

Ks. formatu B 4
(250 × 353 mm)

Wzór do § 64.

D z i a ł D.

Numer rejestru Numer rejestru

1	2	3	4	5	6	7
Nr. kolejny wpisu	Firma, Siedziba, Przedmiot przed- siębiorstwa, Oddziały	Imiona i nazwiska osób, uprawnio- nych do repre- zentowania przedsiębiorstwa	Prokura	Likwidacja. Inne stosunki prawne, dotyczące przedsiębiorstwa	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	I D V W U A G I

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 lipca 1934 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 510)

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej, przewidzianej w art. 510, 547 i 670 kodeksu handlowego.

Na podstawie art. 510 § 2, 547 § 2 i 670 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządza się co następuje:

§ 1. Licytację przeprowadza ten notariusz lub komornik, w którego okręgu urzędowym znajduje się rzecz, podlegająca sprzedaży.

Jeżeli licytację ma przeprowadzić przysięgły makler giełdowy, powinna ona odbyć się na najbliższej giełdzie.

Uprawniony do sprzedaży przez licytację ma prawo sprzedać rzecz za pośrednictwem innego notariusza lub komornika, a także na innej giełdzie, jeżeli to może dać korzystniejszy wynik.

§ 2. We wniosku o dokonanie licytacji należy wskazać imię, nazwisko (firmę) i adres dłużnika, z jakiego tytułu ma być dokonana sprzedaż oraz określić przedmiot i miejsce sprzedaży.

§ 3. Termin licytacji należy wyznaczyć tak, aby licytacja odbyła się nie później niż piętnastego dnia od daty zgłoszenia wniosku o sprzedaż.

§ 4. Notariusz lub komornik, przeprowadzający licytację, zamieści o niej w miejscowym dzienniku poczytnym najpóźniej na trzy dni przed licytacją jednorazowe obwieszczenie, w którym wymieni:

- 1) miejsce i czas licytacji;
- 2) rzeczy, które mają być sprzedane;
- 3) miejsce i czas, kiedy można oglądać te rzeczy.

Równocześnie należy umieścić obwieszczenie o licytacji na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie ma się ona odbyć.

Obwieszczenia można zaniechać, jeżeli rzecz jest narażona na zepsucie, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

§ 5. Przetargu nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie, oznaczonym w obwieszczeniu.

Na giełdzie przetarg powinien być przeprowadzony w czasie zebrania giełdowego.

§ 6. Licytacja nie może się odbyć, jeżeli tylko jedna osoba zgłosiła się do przetargu.

§ 7. W przetargu nie mogą uczestniczyć: dłużnik zastawny, organ przeprowadzający licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby, obecne na licytacji w charakterze urzędowym.

§ 8. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą.

§ 9. Przeprowadzający licytację udzieli przybicia temu, kto zaofiarował najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnem wezwaniu do dalszych postąpień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 10. Nabywca obowiązany jest całą cenę nabycia, jeżeli ona nie przewyższa pięciu tysięcy złotych, uiścić natychmiast po udzieleniu mu przybicia. Jeżeli ceny nie uiści, traci prawa, wynikające z przybicia, i nie może uczestniczyć nadal w licytacji, a przeprowadzający licytację wznowi niezwłocznie przetarg na sprzedawaną rzecz.

Jeżeli cena nabycia przewyższa sumę pięciu tysięcy złotych, nabywca powinien złożyć natychmiast jedną piątą część tej ceny, najmniej jednak pięć tysięcy złotych, resztę zaś do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który

w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci złożoną jedną piątą część, licytacja zaś uznana będzie za niedoszłą do skutku.

§ 11. Piąta część ceny, pobrana od nabywcy w myśl paragrafu poprzedzającego, użyta będzie w sposób, określony w art. 511, 548 i 671 § 1 kodeksu handlowego.

§ 12. Jeżeli nabywca towaru, sprzedawanego na podstawie art. 546 lub 554 kodeksu handlowego, uiszczy natychmiast po udzieleniu mu przybicia koszty sprzedaży i daniny publiczne, określone w art. 548 kodeksu handlowego, sprzedający może udzielić mu odroczenia zapłaty reszty zaofiarowanej ceny. W stosunku do osoby, na której rachunek dokonano sprzedaży, uważa się, że nabywca uiszczył cenę w gotowości.

§ 13. Nabywca, który zapłacił całą cenę lub który uzyskał odroczenie zapłaty według zasad § 12, powinien natychmiast odebrać rzecz nabytą.

§ 14. Organ, przeprowadzający licytację, sporządza z jej przebiegu protokół, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu licytacji;
 - 2) imiona i nazwiska wierzyciela i dłużnika oraz osób, obecnych przy licytacji w charakterze urzędowym;
 - 3) najwyższą cenę, zaofiarowaną za sprzedaną rzecz;
 - 4) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy;
 - 5) wzmiankę, jaką sumę nabywca uiszczył na poczet ceny;
 - 6) wzmiankę o odroczeniu zapłaty ceny nabycia w przypadku, przewidzianym w § 12;
 - 7) wnioski i oświadczenia obecnych;
 - 8) wzmiankę o odczytaniu protokołu;
 - 9) podpisy obecnych lub wzmiankę o przyczynie braku podpisu;
 - 10) podpis organu, który przeprowadził licytację.
- Jeżeli nabywca nie uiszczy reszty ceny za nabytą rzecz w terminie, określonym w § 10 ust. 2, należy niezwłocznie po upływie tego terminu stwierdzić to przez odpowiednią

wzmiankę na protokóle licytacji; w podobny sposób należy zaznaczyć wpłacenie w przepisany termin reszty ceny nabycia.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 października 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw, prowadzonych w większym rozmiarze.

Na podstawie art. 4 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządzam co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwa zarobkowe, prowadzone w większym rozmiarze, uważa się:

a) przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone do przedsiębiorstw handlowych kategorii I w myśl ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 46, poz. 339);

b) z przedsiębiorstw zarobkowych, zaliczonych w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw handlowych kategorii II, przedsiębiorstwa handlu detalicznego, komisowe, ekspedycyjne, przewozowe i biura pośrednictwa handlowego (załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym część II, dział A, rozdział I pkt 1 i rozdział VI pkt 2 i 4), chyba że sąd rejestrowy uzna, że dane przedsiębiorstwo nie jest prowadzone w większym rozmiarze;

c) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaliczone są do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I—V, a jeżeli cho-

dzi o przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnym — do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I—V, jeżeli te przedsiębiorstwa uboczne przerabiają ponad 50% produktów, nie pochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela przedsiębiorstwa, co powinno być stwierdzone przez właściwą izbę rolniczą za rok gospodarczy, poprzedzający zgłoszenie do rejestru handlowego;

d) przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii VI—VIII, jeżeli kupcy je prowadzący posiadają zakłady sprzedaży artykułów własnej produkcji, prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategorii I i II przedsiębiorstw handlowych;

e) wszystkie przedsiębiorstwa zarobkowe, których obrót przewyższa kwotę 100.000 zł w stosunku rocznym, przy czym jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnym, powinny one odpowiadać ponadto warunkom, określonym dla tych przedsiębiorstw w punkcie c), co do procentu przerobu produktów, nie pochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela danego przedsiębiorstwa;

f) wszystkie przedsiębiorstwa bankowe, podlegające przepisom prawa bankowego z dnia 17 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 321), z wyjątkiem spółdzielni kredytowych.

W przypadku przewidzianym w punkcie b) sąd rejestrowy orzeka na wniosek kupca po zasięgnięciu opinii właściwych izb skarbowej i przemysłowo-handlowej. Jeżeli opinie nie zostaną nadesłane sądowi rejestrowemu w ciągu trzech miesięcy, sąd orzeknie na podstawie posiadanych materiałów.

§ 2. Za obrót w rozumieniu § 1 punkt e) uważa się obrót ustalony ostatecznym orzeczeniem władzy skarbowej do wymiaru państwowego podatku przemysłowego od obrotu za ostatni rok, obrót osiągnięty ze sprzedaży artykułów, objętych scalonym podatkiem przemysłowym oraz obrót wolny od państwowego podatku przemysłowego od obrotu.

Jeżeli prowadzący przedsiębiorstwo posiada więcej niż jeden zakład handlowy lub przemysłowy, dla ustalenia wysokości obrotu przyjmuje się łączną sumę obrotu, osiągniętego przez wszystkie zakłady, należące do tego przedsiębiorstwa.

§ 3. Bez względu na wysokość obrotu przedsiębiorstwa uważa się za przedsiębiorstwa zarobkowe prowadzone w większym rozmiarze, jeżeli za takie uzna je właściwa izba przemysłowo-handlowa:

a) przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone do przedsiębiorstw handlowych kategorii II, a nie odpowiadające warunkom § 1;

b) przedsiębiorstwa zarobkowe, nie odpowiadające warunkom § 1, należące do dwóch lub więcej osób, które zawarły między sobą umowę, mającą na celu prowadzenie wspólnego przedsiębiorstwa zarobkowego według zasad, odpowiadających przepisom kodeksu handlowego o spółce jawnej lub komandytowej.

Orzeczenie izby przemysłowo-handlowej jest również miarodajne dla oceny, czy przedsiębiorstwo zarobkowe, uznane przez tę izbę, w myśl ustępu pierwszego paragrafu niniejszego, za prowadzone w większym rozmiarze, utraciło ten charakter. Orzeczenie takie nie może być jednak wydane wówczas, gdy przedsiębiorstwo odpowiada przepisom § 1 ust. 1.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo zarobkowe nie jest zaliczone do żadnej kategorii świadectw przemysłowych, uważa się je za należące do tej kategorii, do której byłoby zaliczone, gdyby podlegało temu podatkowi.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw prowadzonych w większym rozmiarze (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 60, poz. 515).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 22 sierpnia 1934 r.
(Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 740)

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu w sprawie określenia, jakie gospodarstwa rolne uważa się za prowadzone w większym rozmiarze.

Na podstawie art. 7 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządza się co następuje:

§ 1. Za gospodarstwa rolne, prowadzone w większym rozmiarze, uważa się gospodarstwa rolne, które:

- a) prowadzą rachunkowość rolniczą według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej, przynajmniej przez okres dwóch lat przed zgłoszeniem do rejestru handlowego,
- b) wykażą na podstawie wspomnianej rachunkowości, iż dochód brutto w okresie jednego roku, poprzedzającego zgłoszenie do rejestru handlowego, wyniósł nie mniej niż 50.000 złotych.

§ 2. Jeżeli gospodarstwo rolne składa się z poszczególnych typów gospodarstw, wymienionych w art. 2 § 3 kodeksu handlowego, zadośćuczynienie warunkom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, chociażby w jednym z tych typów gospodarstw wystarczy do uznania gospodarstwa za gospodarstwo rolne, prowadzone w większym rozmiarze.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

SKOROWIDZ

(Cyfry arabskie oznaczają artykuły Prawa upadłościowego, cyfry rzymskie oznaczają artykuły przepisów wprowadzających Prawo upadłościowe, wkońcu cyfry arabskie ze znacznikiem „u“ oznaczają artykuły Prawa o postępowaniu układowem).

A.

Administracyjne

grzywny 203,
postępowanie 152, 154.

Adwokaci VI, 8 u, 69.

Adwokata

podpis 51 u,
wynagrodzenie 81 u.

Ajencyjna umowa 44.

Akt 84, 99, 124, 179, VIII,
małżeństwa X,
sądowy 84.

Alimenty 4 u.

Austrjacka

ordynacja ugodowa 80 u.

B.**Badanie**

ksiąg i dokumentów 130,
stanu funduszków masy 130, 133.

Banki 96, 226,

zawiadomienie o upadłości 96.

Bankowe prawo 226.**Bankructwa I.**

Bezskuteczność 11, 57, 221, XVII,
czynności prawnych 28 u,
czynności upadłego 53, 54, 58.

Biegli 9 u, 21 u, 33 u.**Bilans 9, 108, 109, 19 u.****C.****Cena 4, 118,**

giełdowa 115,
targowa 45 u, 115, 160.

Cofnięcie

podania 23 u,
propozycji 180.

Czas 45, 51, 83, 158, 193.**Czynności**

hipoteczne 26,

Czynności

postępow. upadłościowego 66,
prawne upadłego 24, 53, 54, 56,
pod tyt. darmym 53.

Czynsz

dzierżawy 50,
najmu 49, 50.

D.

Daniny publiczne 4 u, 203.

Darowizna 203.

Data 7, 15, 17, 33, 35, 41, 45, 50, 51, 80, 131, 160, 162, 193, 203,
obwieszczenia postanowienia 13 u,
obwieszczenia w Monitorze Polskim 79,
ogłoszenia upadłości 15,
otwarcia postępowania układowego 15 u,
żądania zwrotu rzeczy 41.

Depozyt sądowy 82, 83, 202, 206, 212, 215.

Dług 1, 2, 5, 11, 34, 35, 113.

Dłużnik upadłego 35, 112.

Dobre obyczaje 64 u, 190.

Dochodzenia 31, VIII,

w postępowaniu układowem 9 u.

Dokument 108,

handlowe 74 u,
stwierdzający danie zabezpieczenia 196,
upadłego 18, 220,
upadłego banku 226,

Dokument

usprawiedliwiająca zgłoszenie 151,
złożony na usprawiedliwienie wierzytelności 166.

Dopuszczalność układu 174.**Doręczanie**

odpisów pism procesowych 70,
postanowień 76,
postanowienia o ogłoszeniu upadłości 16,
postanowień o otwarciu postępow. układowego 25 u.

Dowód 9 u,

pisemny o zdarzeniach zaszłych po zamknięciu rozpra-
wy 163,
wierzytelności 152,
wykreślenia wpisu o zabezpieczeniu 159.

Dożywocie 4 u.**Drobne wierzytelności 20 u, 175.****Działanie**

dłużnika na szkodę wierzycieli 34 u,
na szkodę wierzycieli 74 u, 197.

Dziennik 81.**Dzień 34, 51, 99, 137, 149, 155, 156, 191.****Dzierżawa 50, 51,**

nieruchomości upadłego 114,
przedsiębiorstwa upadłego 114.

E.

Egzekucja 70 u, 50, 62, 118, 120,
przeciwko dłużnikowi 29 u.

Egzekucyjny tytuł 164, 170, 196,
Emitować 226, 227.

F.

Faktury 9 u.

Falszowanie

ksiąg i dokumentów handlowych 74 u.

Firma 9, 14, 19 u,

dłużnika 9,

upadłego 113,

wierzyciela 152.

Fundacja 3.

Fundusz 30, 82, 86, 122, 125, 130, 133, 167, 202—216, 217, 226.

Fundusze osób małoletnich 82.

G.

Giełda warszawska 45 u, 160.

Głosowanie 145, 187, 189,

nad zawarciem układu 58 u.

Gotowizna 82.

Górnicza własność 118, 120, 131.

Grzywna-y 203,

nałożona na syndyka lub zarządcę 100.

H.

Handlowy

statek morski 118, 120.

Hipoteczne czynności 26.

Hipoteki XI, 33, 62, 118, 150, 159, 207, 219, 4 u, 29 u, 46 u.
księgi 95, 213,
przepisy 26, 27.

I.

Indos 39 u, 35, 147, 203,
nabycie wierzytelności przez dłużnika upadłego po
ogłoszeniu upadłości 35.

Interes

publiczny 137,
wierzycieli 137.

Interwencja 35 u.

Interwenjent uboczny 35 u.

Inwentarz 104, 105, 107—110,
majątku masy upadłości 105.

Izba skarbowa 96.

K.

Kapitał 34, 203, 41 u.

Kary 203,
za zwłokę 4 u.

Kasacja 192, 24 u, 66 u.

Kaucja

dla zabezpieczenia roszczeń 12.

Kodeks

cywilny austriacki XIII—XVI,
cywilny Królestwa Polskiego z 1825 r. VIII,
cywilny niemiecki XVII—XXIII,
handlowy francuski I,
postępowania cywilnego 7 u, 67, 74, 118, 119.

Kolej 118, 120, 131.

Komis

dany przez upadłego 43.

Komisant

żądanie zwrotu rzeczy ruchomej 41.

Komornik 79, 88, 94, 103, 105, 106, 107, 115, 220,

opieczątowanie majątku upadłego 103,
przymusowe otworzenie pomieszczeń i przeszukanie
odzieży 106,
skargi na czynności 80, 88,
spis inwentarza 105,
sprzedaż ruchomości 115,
wprowadzenie syndyka w posiadanie majątku upadłego 94.

Kontrola 130, 131, 133, 134, I,

działalności syndyka 130, 133,
przedsiębiorstwa dłużnika 73 u,
sędziego-komisarza 31 u,
ubezpieczeń II.

Korespondencja 9 u, 73 u,

upadłego 18, 96, 220.

Koszta 11, 13, 41, 57, 75, 83, 86, 111, 118, 167, 203, 217,
egzekucyjne 4 u,
pogrzebu upadłego 203,
postępowania układowego 18 u, 11, 203,
postępowania upadłościowego 86, 203,
procesu 30 u, 57,
procesu i egzekucji 203,
zwrot przez komisanta lub sprzedawcę 41.

Krajowe pieniądze 45 u, 106.

Krótkotrwałe

wstrzymanie płacenia długów 2.

Księga 9 u, 27 u, 33 u, 41 u, 73 u, 74 u, 18, 95, 130, 177, 193,
197, 220, 266,
handlowe upadłego 18,
hipoteczna-e XX, XXII, 27 u, 95, 219,
upadłego 220,
upadłego banku 226.

Księgowość 2 u.

Kupiec 1, 5, 9, 177, XIV, XV, XXIII, XXIV,
rejestrów 2 u, 5, 9.

Kupony 226.

Kurator 72, 226, XIV, XVI, XVII, 18 u, 63 u, 75—78 u, 81 u.
dla nadzoru 61 u, 72 u, 73 u,

Kurs

dzienny 115, 160,
giełdy warszawskiej 45 u.

L.

Licytacja publiczna 115, 116, 118.

Likwidacja 1, 4, 83, 90, 105, 110, 111, 112, 202, 203, 226, I, VIII,
majątku masy 202,
majątku upadłego 90,
majątku masy upadłości 110, 112,
mienia przeznaczonego na pomoc dla pracowników upa-
dłego oraz ich rodzin V,
osobnej masy banku 226.

Lista wierzytelności 30 u, 153, 154, 156, 158—161, 168, 170, 171,
185, 196, 202, 30 u, 41 u — 50 u, 55 u, 70 u, 72 u.

Listy zastawne 226.

M.

Majątek 1, 5, 8, 9, 12, 13, 18—20, 24, 35, 57, 58, 66, 90, 91, 94,
103, 105, 110, 122, 197, 214, 217, 220, 223, VII, XIV, XXIV,
dłużnika 8,
upadłego 20, 220.

Makler giełdowy
przysięgły 115.

Małoletni 82.

Małżeństwo 30, VIII.

Małżonek 21, 52, 54, 186, VIII, XV.

Masa

spadkowa kupca XIV, XVI, XVII,
upadłości 20—24, 28, 31, 36, 38, 40, 53, 58—62, 85, 105, 109,

Masa

110, 112, 121, 131, 174, 193, 195, 203, 213, 221, X, XV, XVI, XVII.

Miejsce przedsiębiorstwa 66.

Mienie 20—22, 59, 60, I, XV, XVI, XVIII.

Minister

Przemysłu i Handlu 21 u, 16, 116,
Skarbu 21 u, 116, 226,
Sprawiedliwości 116,
Spraw Wewn. 116, IV, V.

Moc obowiązująca

układu 67 u.

Monitor Polski 25, 81, 162, 197, 208, 218, 13 u, 17 u.

N.

Nadzorca sądowy 25 u, 28 u, 31 u, 32 u, 33 u, 34—36 u.

Nadzór 87, 91, 203,

nad czynnościami nadzorcy sądowego 26 u,

nad czynnościami syndyka 87,

nad przedsiębiorstwem dłużnika 31 u,

syndyka nad zarządcą odrębnego majątku 91.

Nakłady XVIII.

Należności 40, 118, 120, 152, 203, 204, 226, XVII,

instytucyj ubezpieczeń społecznych 4 u, 203,

z prawem pierwszeństwa 118,

podatkowe 120,

Należności

syndyka 203,
zabezpieczone zastawem i hipoteką 4 u,
z tytułu darowizn i zapisów 203,
z tytułu nakładów XVIII,
z tytułu niesłusznego zubożenia masy 203,
z tytułu umów o pracę 203, 4 u,
z umowy o rentę lub dożywocie 4 u.

Niebezpieczeństwo

skutkiem zwłoki w sprzedaży 117.

Niedojście

układu do skutku 59 u, 60 u.

Niedopuszczalność

potrącenia 35,
potrącenia wzajemnych długów 39 u.

Niedozwolona korzyść 76 u, 201.

Niepodzielna wierzytelność 146.

Nieruchomość

sprzedaż przez syndyka 50.

Nieusprawiedliwione

niestawiennictwo dłużnika na zgromadzeniu 53 u.

Niezbędne

potrzeby upadłego 20.

Nieznany

z miejsca pobytu XVI.

Notarjusz 51 u,

opieczętownie majątku upadłego 103,
skargi na czynności 80, 88,
spis inwentarza 105,
sprzedaż ruchomości 115.

Nowe

sprawy sądowe przeciwko dłużnikowi 30 u.

O.**Obciążenie**

majątku przez upadłego pozornymi zobowiązaniami 19,
praw dłużnika w postępowaniu układowem 28 u.

Obecność 52 u.**Obligacje 226.****Obowiązek 92, 100, 139, 212,**

dłużnika wobec biegłych 9 u,
dłużnika 28 u,

osoby, która ma w swoim władaniu rzeczy upadłego 107,

sędziego-komisarza 89,

syndyka 95, 96, 109,

upadłego 18, 85,

upadłego po umorzeniu postępowania upadłościowego 225,

złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości 5.

Obrót giełdowy 115.

Obwieszczenie 16, 25, 80, 142, 161, 162, 179, 197, 207, 208, 216,
218,

Obwieszczenie

- o ogłoszeniu upadłości 16,
- o otwarciu postępowania układowego 25 u,
- o planie podziału 208,
- o terminie zgromadzenia wierzycieli 179,
- o umorzeniu postępowania 12 u,
- o ustaleniu listy wierzytelności 161,
- o zgromadzeniu wierzycieli 142,
- postanowienia o uchyleniu układu 197,
- postanowienia o ukończeniu postępowania 78 u, 216, 218,
- sentencji postanowienia w Monitorze Polskim 79,
- w postępowaniu 17 u.

Oddalenie

- wniosku o ogłoszenie upadłości 13.

Odmowa

- dopuszczenia do zawarcia układu 177,
- ponownego dopuszczenia do układu 188,
- uznania wierzytelności 169,
- zatwierdzenia układu 63 u, 64 u, 65 u, 190, 191.

Odpis

- obwieszczenia w zgromadzeniu wierzycieli 142,
- pism procesowych 70,
- podania, zawierającego propozycje układowe 179,
- protokołu rady wierzycieli 136,
- z akt sądowych 84.

Odpowiedzialność 5 u, 39 u, 79 u,

- nabywcy 120,
- nadzorcy za szkodę 32 u,

Odpowiedzialność

spółników za zobowiązania 5 u,
syndyka lub zarządcy za szkodę 102,
wierzyciela 76 u, 201,
za dług upadłego 35,
za szkodę wyrządzoną przez członków rady 139.

Odrębny

majątek upadłego 91, 92,
układ 172.

Odroczenie

spląty długów 20 u,
wypłat 79 u.

Odrzucenie

podania o otwarciu postępowania układowego 10 u,
podania o zawarciu układu 176, 182,
wniosku o ogłoszenie upadłości 11.

Odsetki 33, 34, 118, 203, 226, 41 u.

ustawowe 156, 158.

Odstąpienie

od umowy dzierżawy 51,
od umowy najmu 51,
od umowy przez syndyka 40,
od umowy wzajemnej 131,
od umowy wzajemnej przez syndyka 39.

Odszkodowanie 12, 29, 51, 203, 225,

umowne 203,

wskutek zbycia przez syndyka rzeczy nie należącej do
upadłego 28,

Odszkodowanie

- z powodu rozwiązania umowy najmu lub dzierżawy przed terminem 51,
- z powodu wykonania zarządzenia 12.

Odwołanie 78,

- komisu dane upadłemu 43,
- zlecenia dane upadłemu 43.

Odzież

- przeszukanie upadłego 106.

Oferta 38.**Ogłoszenie upadłości 1—7,**

- data 15,
- masy spadkowej XVIII,
- osoby nie będącej kupcem XXV,
- podstawy 1,
- postępowanie 8,
- spółki jawnej 6,
- spółki komandytowej 6,
- śmierć dłużnika 7,
- wniosek 5, 9,
- żądanie 4.

Ograniczenie

- odpowiedzialności za długi spadkodawcy XXI.

Opieczętownie

- majątku upadłego 103.

Opinia

- Ministra Skarbu 226,

Opinia

o propozycjach układowych 179, 183,
w postępowaniu układowem 21 u.

Oplaty stemplowe IV.**Oprocentowanie**

sumy złożonej do depozytu sądowego 83.

Ordynacja

podatkowa 120,
ugodowa austriacka 80 u,
upadłościowa I.

Orzeczenia 68, 11 u.**Osnowa układu 62 u, 187.**

Osoba prawna 1, 4, 5, 9—11, 127,
interesowana 29, 82, 179,
prawa publ. 3,
trzecia 58, 103, 181, 194.

Osobisty 128, 147,

zarobek upadłego 20.

Ostatni podział 214.**Ostrzeżenie**

celem zabezpieczenia roszczenia XXII.

Oszacowanie 107, 108, 116,
inwentarza majątku masy upadłości 105.

Oszacowanie 19 u, 44 u.**Oświadczenie 23, 37, 39, 51, 152, 154, 162,**

na piśmie 73,
o odstąpieniu od umowy najmu i dzierżawy 51.

Otwarcie 5, 105,
postępowania układowego 5, 25 u, 30 u,
postępowania układowego na żądanie spółki jawnej lub
komandytowej 3 u, 5 u.

Oznaczenie

długu upadłego 34,
długu wierzyciela 34,

P.

Papiery wartościowe 41, 82.

Pełnomocnik 19 u, 53 u, 182.

Pieczenie 104.

Pieniądze 58, 97, 160,
krajowe 45 u, 160,
zagraniczne 45 u, 160.

Pierwszeństwo
zaspokojenia 12, 4 u.

Plan podziału 125, 206—216.

Płatność 32, 45, 156, 158, 160, 227.

Pobranie

czynszu dzierżawy 50,
czynszu najmu 49.

Podanie

o dopuszczenie do zawarcia układu 175,
o dopuszczenie układu z wierzycielami 110,
o otwarcie postępowania układowego 15 u, 19 u.

Podatki 4 u, 203.

Podatkowy

należności 120,

ordynacja 120.

Poddanie

sporu rozstrzygnięciu sądu polubownego 131.

Podejrzenie 19.

Podpis 52 u.

Podstawy

ogłoszenia upadłości 1,

otwarcia postępowania układowego 1 u.

Podwyżki stemplowe 203.

Podział 204,

funduszków masy 118, 202.

Pokrzywdzenie wierzycieli 74 u.

Pomieszczenia 106.

Poręczenia 19 u.

Poręczyciel

dłużnika 68 u,

upadłego 157.

Porządek publiczny 64 u, 190.

Posiedzenia rady wierzycieli 134.

Postanowienie 11 u, 23—25 u, 68 u, 69 u, 72 u, 73 u,

oddalające 24 u,

odmawiające 66 u,

o ogłoszeniu upadłości 14, 16, 94,

Postanowienie

o otwarciu postępowania układowego 25 u, 27 u,
o przekazanie sprawy właściwemu sądowi 64,
o uchyleniu układu 75 u, 197,
o ukończeniu postępowania układowego 78 u,
o ukończeniu postępowania upadłościowego 195, 216,
o umorzeniu postępowania upadłościowego 218, 219,
o wyłączeniu rzeczy z masy upadłości 31,
sądu 11 u, 124, 192,
sędziego-komisarza i sądu 76.

Postępowanie

administracyjne 152,
dotyczące mienia masy upadłości 59,
dowodowe 74,
egzekucyjne 62,
o wierzytelność przeciwko upadłemu 61,
sądowe 35 u, 152,
układowe 6 u, 79 u,
układowe, dotyczące spółki akcyjnej lub spółki z ogr.
 odp. 50 u,
umorzyć 57, 62,
upadłościowe 63,
w przedmiocie odroczenia wyplat 79 u,
w przedmiocie ogłoszenia upadłości 8,
wznowione po uchyleniu układu 199, 200,
zawiesić 62.

Potrącenie 34—37, 100, 150, 154,

długu upadłego z długiem wierzyciela 34,
niedopuszczalność 35,
wzajemnych długów w postępowaniu układowem 39 u.

Potrzeba

wysłuchania stron 73.

Potrzeby: 11, 19, 20.

Powództwo 31, 53, 56, 58, 170, 203,

o uchylenie mocy obowiązującej tytułu egzekucyjnego 170,

o uznanie czynności za bezskuteczne 53,
przeciwko dłużnikowi i wierzycielowi 76 u,

o wyłączenie rzeczy 31,

w wypadku niedozwolonej korzyści 201.

Powszechna

ustawa hipoteczna XV.

Pozorne

umowy 74 u, 197,

zobowiązania 19, 74 u, 197.

Pozostawienie

upadłego w mieszkaniu 131.

Prawo

badania ksiąg i dokumentów 130,

bankowe II, 226,

do ciał kopalnych IV,

do odszkodowania z powodu przedterminowego rozwiązania najmu lub dzierżawy 51,

do świadczenia w razie zbycia rzeczy nie należącej do upadłego 28, 29,

do wynagrodzenia i zwrotu wydatków nadzorcy sądowego 36 u,

do żądania zwrotu rzeczy 41,

Prawo

kontroli przedsiębiorstwa dłużnika 73 u,
o małżeństwie VIII,
o przywilejach i hipotekach XI,
o ustaleniu własności dóbr nieruchomości z 1818 r. XI,
sędziego-komisarza 89,
spadkobiercy 72,
syndyka 97, 98,
upadłego 85,
przeglądania korespondencji 96,
własności 42,
wydobywania żywic ziemnych 118, 120,
wytoczenia powództwa 56,
zarządu i użytkowania majątku żony IX,
zastawu 27, 62, 107, 117, 131, 193, XX,
zastawu przeciwko upadłemu 27,
zatrzymania 62, 107, 117, 131, 193,
zgłoszenia wierzytelności 58,
żądania zwrotu rzeczy 41.

Premja 226.

Projekt

listy wierzytelności 153, 154, 161.

Propozycje układowe 19 u, 20 u, 50 u, 54 u, 175, 183.

Protokół 73,

na wypadek zawarcia układu 187,
rady wierzycieli 136,
zawierający osnowę układu 62 u.

Prowadzenie

przedsiębiorstwa dalsze 131,
przedsiębiorstwa upadłego 114.

Przedsiębiorstwo 8, 9, 98, 112—131, XXIV,
bankowe VII,
upadłego 113.

Przeglądać: 96, 208.

Przejsciowe trudności 2.

Przelew 39 u, 35, 62, 147, 203,
po ogłoszeniu upadłości 35,
sumy do masy upadłości 62.

Przepisy

kodeksu postępowania cywilnego 7 u, 67, 74, 118,
o podziale funduszów masy 118,
o postępowaniu w sprawach upadłości handlowej I,
o postępowaniu w sprawach upadłościowych i o przy-
musie osobistym I,
o prawach i obowiązkach upadłego 85,
o przymusie osobistym 85,
o spółczestnictwie jednolitem 35 u,
o upadłościach i bankructwach I,
o wynagrodzeniu adwokatów 81 u,
o wynagrodzeniu nadzorcy i kuratora 81 u.

Przerachowanie 45 u, 160.

Przestępstwo

na szkodę wierzycieli 173.

Przesyłki upadłego 96.

Przeszukanie

mieszkania, schowków i odzieży upadłego 106.

Przyjęcie

spadku 131,
układu 57 u, 185,
upadłego do pracy za wynagrodzeniem 98.

Przymus osobisty 85,

brak przeciwko spadkobiercy lub kuratorowi 72,
zastosowany przez sąd do upadłego 19.

Przymusowe

otworzenie zamkniętych pomieszczeń i schowków 106.

Przyrzeczenie

nadzorcy sądowego 31 u,
złożone przez syndyka i zarządcę odrębnego majątku 92.

Przysięga wyjawienia 10 u.**Przysięgły makler giełdowy 115.****Przywileje XI.****R.**

Rachunek 9 u,
bieżący 46.

Rada spółdzielcza

opinia 21 u.

Rada wierzycieli 126—140,

członkowie i ich zastępcy 127, 129,
kontrola 133,
odpowiedzialność za szkody 139,
posiedzenie 134,

Rada wierzycieli

- protokół 136,
- skład 126,
- uchwały 136, 137,
- zakres działania 130,
- zezwoienia 131,
- zmiana składu 128,
- zwrot wydatków członków rady 138.

Raty 20 u.**Realizacja**

- praw majątkowych upadłego 112.

Rejestr 4 u, 27 u, 46 u, 73 u,

- handlowy, wyciąg 9,
- statków 118, 120,
- ujawnienie ogłoszenia 95.

Roszczenia

- o wydanie mienia 4 u,
- o zachowek XVIII,
- o zwrot kosztów procesu 221,
- sporne 131,
- z umowy majątkowej między małżonkami 52.

Rozłożenie

- splaty długów na raty 20 u.

Rozporządzenie

- Ministra Sprawiedliwości 116.

Rozstrzygnięcie 15 u, 23 u, 28 u, 29 u,

- skarg na komornika i notariusza 88,
- sprzeciwów 165.

Rozwiązanie

umowy najmu lub dzierżawy przez syndyka 51,
umowy o pracę przez syndyka 45.

S.

Sąd apelacyjny 8, 13, 23, 69,
okręgowy 5, 13, 26,
polubowny 131,
właściwy 65.

Schówki 96, 106.

Sekretariat sądu

wyłożenie postanowienia 79.

Sędzia-komisarz 14, 87—89,

nadzór nad czynnościami syndyka 87,

prawa i obowiązki 89,

rozstrzyganie skarg na czynności komornika i notariusza 88,

w postępowaniu układowem 25 u, 26 u.

Siedziba

dłużnika 8,

wierzyciela 152.

Skarga

kasacyjna na postanowienie oddalające podanie
o otwarciu postępowania układowego 24 u,

kasacyjna na postanowienie odmawiające zatwierdzenia układu 66 u,

kasacyjna na postanowienie sądu apel. odmawiające
zatwierdzenia układu 192,

Skarga

kasacyjna na postanowienie sądu o ogłoszenie upadłości 17,
na czynności komornika i notariusza 80, 88.

Skazanie

za przestępstwa 197.

Skazany

prawomocnie dłużnik za przestępstwa 74 u,
prawomocnie upadły za przestępstwa na szkodę wierzycieli 173.

Skutki

ogłoszenia upadłości co do majątku upadłego 20,
ogłoszenia upadłości co do osoby upadłego 18, 19,
ogłoszenia upadłości co do zobowiązania upadłego 32—
52,
układu 193,
uprawomocnienia się postanowienia, zatwierdzającego
układ 70 u.

Solidarna

odpowiedzialność dłużnika i wierzyciela, który osiągnął
niedozwoloną korzyść 76 u,
odpowiedzialność upadłego i wierzyciela, który osiągnął
niedozwoloną korzyść 201,
odpowiedzialność za szkody kilku osób za niezłożenie
wniosku o ogłoszenie upadłości 5,
wierzycielność 146.

Spadek XII, 131,

przypadający upadłemu 23.

Spadkobierca

dłużnika 7,
upadłego 72.

Spisanie

inwentarza 109,
inwentarza majątku upadłego 104, 105,
protokołu 73, 62 u,
wierzycieli 9, 19 u.

Splata długów 29 u.**Spółnik 3 u, 5 u, 16 u, 59 u.****Spółdłużnik 68 u, 71 u, 157.****Spółdzielnie II.****Spółka**

akcyjna VII, 21 u, 50 u,
akcyjnej upadłość 1,
jawna 3 u, 5 u, 6 u, 16 u,
komandytowa 3 u, 5 u, 16 u,
komandytowej ogłoszenie upadłości 6,
komandytowej upadłość 1,
z ogr. odpowiedzialnością VII, 50 u,
z ogr. odpowiedzialnością upadłość 1.

Spółuczestnictwo jednolite 35 u.**Sprawdzenie 25 u, 33 u, 37 u, 41 u, 47—49 u, 51 u,**

bilansu dłużnika 33 u,
wierzytelności 40—41 u.

Sprawozdanie

nadzorczy 54 u,
nadzorczy sądowego 31 u,

Sprawozdanie

rady wierzycieli 130,
syndyka i zarządcy odrębnego majątku 99,
syndyka o układzie 183.

Sprzeciw

od ustalenia listy wierzytelności 162, 163, 164.

Sprzedawca

żądanie zwrotu rzeczy ruchomej 41.

Sprzedaż

handlowego statku morskiego 118,
kolei żelaznej 118,
nieruchomości 112, 118,
nieruchomości przez syndyka 50,
praw i wierzytelności 131,
przedsiębiorstwa 113,
ruchomości 112, 115, 116,
ruchomości przez syndyka 111,
statku żeglugi śródlądowej 118,
własności górniczej 118,
z wolnej ręki 115, 118, 120, 131,
żywic ziemnych 118.

Statek

żeglugi śródlądowej 118, 120.

Stopień

pierwszeństwa wpisu hipotecznego XV.

Strata

agenta 44,

Strata

przy komisie i zleceniu 43,
wskutek odstąpienia od umowy 40.

Suma

uzyskana w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym
62,
wykupu 158.

Syndyk III, 90,

grzywna 100,
nadzór nad zarządcą 91,
obowiązki 95, 96, 109,
odpowiedzialność za szkody 102,

Syndyk

prawa 97, 98,
przyjęcie spadku 23,
przyrzeczenie 92,
sprawozdania 99,
umowy wzajemne 39,
upadłości 14,
upomnienie 100,
wprowadzenie w posiadanie majątku upadłego 94,
zarząd majątkiem i likwidacja 90,
zwolnienie 101,
żądanie wynagrodzenia 125.

Szczególne korzyści

dla drobnych wierzycieli 20 u,
drobnych wierzycieli w układzie 175.

Szkoda

wierzycieli 55, 65 u, 74 u, 164, 173, 197,
wyrządzona przez członków rady 139,

Szkoda

przez nadzorcę 32 u,
przez syndyka lub zarządcę 102.

Ś.**Ściągnięcie**

wierzytelności od dłużników upadłego 112.

Śmierć

dłużnika 7,
dłużnika w postępowaniu układowem 14 u,
upadłego 72.

Świadczenie 43 u.

T.**Termin**

odstąpienia od umowy najmu lub dzierżawy 51,
zatrzymania rzeczy przez syndyka 41,
do uchylenia tytułu egzekucyjnego 170,
do wystąpienia przeciwko dłużnikowi i wierzycielowi
76 u, 201,
do wniesienia skargi kasacyjnej 24 u, 66 u, 17, 192,
do zaskarżenia czynności komornika i notariusza 80,
do wniesienia skargi kasacyjnej 24 u, 66 u, 17, 192,
ści 162,
do wniesienia zarzutów przeciwko planowi podziału 208,
do zażalenia na postanowienie sędziego-komisarza 26 u,
77,
do zażalenia 13 u, 47 u, 79,

Termin

do wytoczenia powództwa skutkiem czynności prawnych upadłego 56,
rozpoznania układu 63 u,
skorzystania z prawa potrącenia 37.
sprawdzenia wierzytelności 25 u,
sprzedaży rzeczy 117,
wypowiedzenia umowy o pracę 45,
zgromadzenia wierzycieli 179.

Tytuł

czynności upadłego 53, 54,
do wykreślenia wpisów 219,
egzekucyjny 19 u, 69, 164, 170, 196.

U.

Ubezpieczalnia Społeczna 96.

Uchwały

rady wierzycieli 136, 137,
zgromadzenia wierzycieli 148,
zgromadzenia wierzycieli 51 u.

Uchylenie

postanowienia o ogłoszeniu upadłości 225,
postępowania upadłościowego 57, 222,
przymusu osobistego 19,
układu 74 u, 197—201.

Udział

w postępowaniu upadłościowym 72.

Udzielanie wsparcia 131.

Prawo upadłościowe.

Uгода 131,

w postępowaniu sądowym 35 u.

Uiszczenia

do rąk upadłego po ogłoszeniu upadłości 25.

Ujawnienie

postanowienia o otwarciu postępowania 27 u, 28 u.

Układ 2 u,

upadłego 171,

w postępowaniu upadłościowym XVIII,

z wierzycielami 110.

Ukończenie

postępowania 78 u,

postępowania upadłościowego 170, 195, 223.

Ukrycie

majątku przez upadłego 19,

upadłego 179.

Umorzenie

egzekucyj 70 u,

listów i obligacyj 228,

postępowania egzekucyjnego 62,

postępowania 2 u, 10 u, 12 u, 14 u, 23 u, 34 u, 52 u, 54 u,

60 u, 71 u,

postępowania upadłościowego 57, 170, 217, 225,

postępowania w stosunku do upadłego 57.

Umowa

ajencyjna 44,

dzierżawy 50, 51,

Umowa

między małżonkami 52,
najmu 50, 51,
notarialna X,
o pracę 45,
pożyczki 48,
przedślubna X,
rachunku bieżącego 46,
sprzedaży, różniczkowe 40, 42,
wzajemna 39, 131,
użyczenia 47,
z upadłym 24.

Upadłość

banku, emitującego listy zastawne lub obligacje 226,
handlowa I,
masy spadkowej XVI, XIX,
męża XVII, XIX,
spadkobiercy XIX,
żony XVII.

Upadłościowe postępowanie 63, 67.

Upomnienie

syndyka i zarządcy 100.

Uprawdopodobnienie 9.

Uprawomocnienie się

postanowienia o ogłoszeniu upadłości 110, 70 u.

Uprzywilejowane

wierzytelności 203.

Urzędy

kolejowe 96,
pocztowe 96,
portowe 96,
telegraficzne 96.

Ustalenie

listy wierzytelności 161.

Usunięcie

kuratora 73 u,
nadzorcy sądowego 31 u.

Utrata

prawa zarządu majątkiem 20.

Utrudnienie

ustalenia majątku 19.

Uwierzytelniony

podpis 51 u, 181,
wyciąg 213.

Uzasadnienie

postanowień na piśmie 76.

Uzupełnienia

planu podziału 206,
propozycji układowych 55 u, 184.

Uznanie

roszczenia 55 u,
roszczeń spornych 151.

Użyteczność 21.

W.

Wartość

prawa do powtarzających się świadczeń 43 u, 158,
wierzytelności niepieniężnej 152.

Warunek 1 u, 65 u, 77 u, 145, 212,
wierzycieli 65 u.

Warunkowe wierzytelności 42 u.

Wciągnięcie

wierzytelności na listę 49 u, 51 u, 70 u.

Wezwanie

o zgłoszenie wierzytelności 14.

Wierzyciel zagraniczny 38 u, 152.

Wierzytelność

bezsporna 41 u,

drobne 20 u, 42 u, 175,

nabyte 203,

nieobjęte 19 u,

nieoprocentowane 156,

niepieniężna 44 u, 155,

niepodzielne 146,

nieuprzywilejowana 171,

poręczyciela i spółdłużnika 157,

solidarna 146,

uprzywilejowana 203,

ustalona wyrokiem prawomocnym 163,

warunkowa 42 u,

w pieniądzach zagranicznych 45 u, 160,

wymieniona w spisie wierzycieli 41 u,

Wierzytelność

zabezpieczona 46 u, 159, 207,
zaprzeczona 69 u, 196.

Władza gminna 51 u.

Własność górnicza 118, 120.

Właściwość sądu 6 u, 7, 8, 63—65.

Wniosek

o ogłoszenie upadłości 5, 9, XVI, XXIV, 15 u,
o uchylenie układu 74 u, 197,
o ukończenie postępowania 78 u,
o przeprowadzenie dowodu 74,
wierzyciela o zwołanie rady 126,
wierzyciela o zwołanie zgromadzenia 141.

Wpis

do księgi hipotecznej 27, 213, 70 u, 71 u,
do rejestru 4 u, 27.

Wpływ upadłości

na toczące się postępowanie 59—62.

Wprowadzenie

syndyka w posiadanie majątku upadłego 94.

Wsparcia

dla upadłego i jego rodziny 203.

Wspólność majątkowa X, XX.

Wstrzymanie

egzekucji 22 u,
likwidacji 40,
płacenia długów 2,
wykonania uchwały 137, 149.

Wyciąg

z akt sądowych 84,
z listy wierzytelności 69 u, 196,
z rejestru handlowego 9, 19 u.

Wydatki

członków rady wierzycieli 225,
kuratora 18 u,
nadzorcy sądowego 18 u,
zarządu masy 203.

Wykaz

poręczeń i tytułów egzekucyjnych 19 u.

Wykonanie

planu podziału 211,
umowy wzajemnej 39, 131.

Wykreślenie

wpisów 71 u, 78 u.

Wypukup rzeczy 131.**Wylączenie 28, 30, 121.****Wyłożenie**

postanowienia 79.

Wynagrodzenie

kuratora 18 u, 73 u, 226,
nadzorcy 18 u, 36 u, 81 u,
syndyka i zarządcy 122, 225, VI.

Wypis postanowienia 69 u, 196.

Wypowiedzenie

- najmu lub dzierżawy 51,
- umowy o pracę 45,
- umowy rachunku bieżącego 46

Wyrok

- prawomocny 163,
- uznający czynność upadłego za bezskuteczną 57.

Wysłuchanie

- przez sąd dłużnika i wierzycieli 10, 73, 99, 124, 161,
- przez sąd syndyka 31, 99, 124, 177, 185, 188.

Wyznaczenie

- sędziego komisarza i syndyka 14.

Wzbogacenie się

- masy upadłości 58.

Z.

- Zabezpieczenie** 12, 53, 77, 20 u, 46 u, 72 u, 73 u, 80 u,
długu 53,
majątku dłużnika 12,
wykonania układu 69 u, 70 u, 77 u, 82,
wykonania układu przez osobę trzecią 181, 194, 199, 200.

Zachówek XVIII.**Zaciąganie pożyczek 131.****Zakaz**

- wydalania się 18.

Zakład główny

- przedsiębiorstwa dłużnika 8.

Zaliczka

nadzorcy 36 u,
na koszty postępowania 11, 75, 86,
syndyka 123,
zwrot przez komisanta lub sprzedawcę 41

Zamieszkanie

dla doręczeń 38 u, 152.

Zamknięcie

ksiąg dłużnika 33 u.

Zapewnienie

dłużnika 19 u.

Zapis 203.**Zaplata**

długu niepłatnego 53.

Zapobieganie

upadłości 80 u.

Zaprzestanie

placenia długów 1, 1 u.

Zarachowanie

sum na 77 u.

Zarobek

osobisty upadłego 20.

Zarząd

majątku 34 u, 90, 91, V.

Zarządca

odrębnego majątku 91, 92,
upadłości lub masy upadłości III,
żądanie wynagrodzenia 125.

Zarządzenie

tymczasowe 12.

Zarzuty

przeciwko planowi podziału 210,
przeciwko układowi 189.

Zaskarżenie

czynności prawnych upadłego 55.

Zastępca

syndyka 93.

Zastępstwo

przez adwokatów 8 u, 69.

Zastrzeżenie

prawa własności 42.

Zatwierdzenie 2, 65—68 u, 72 u, 74 u, 77 u, 79 u,

planu podziału 209,
układu 63 u, 189.

Zawarcie

ugody co do roszczeń spornych 131,
układu 61 u, 179.

Zawiadomienie

o upadłości 96.

Zawieszenie

postępowania egzekucyjnego 29 u, 41 u, 62.

Zażalenie 31, 36 u, 13 u, 26 u, 36 u, 17, 31, 66, 77, 78,
na postanowienie, określające wynagrodzenie nadzorcy
36 u,
na postanowienie o wyłączeniu rzeczy z masy upadłości
31.

Zbadanie

przedsiębiorstwa 33 u.

Zbycie

praw dłużnika 28 u,
rzeczy 28.

Zgłoszenie

należności 40,
wierzytelności 37 u, 43, 44, 150—152, 167,
wniosku przez spadkobiercę dłużnika 7, 10,
wniosku o wszczęcie egzekucji 119.

Zgromadzenie wierzycieli 50 u, 76 u, 141—149,

prawa wierzycieli 145,
przewodniczący 143,
uchwały 148, 149,
zwołanie 141, 142.

Zlecenie 43.**Zła wiara wierzyciela** 225.**Złożenie przysięgi wyjawienia** 10 u.**Zmiana**

planu podziału 206,
propozycyjk układowych 55 u, 184.

Zmiana

składu rady wierzycieli 128,
stosunku prawnego 224.

Zmniejszenie

długu 20 u, 57 u, 58 u,
zobowiązania 19, 32.

Zrzeczenie się

roszczenia 35 u, 131.

Zwłoka

w sprzedaży 22, 117.

Zwod Praw XII.**Zwolnienie**

syndyka lub zarządcy 101.

Zwrot

dokumentów 166,
kosztów wierzyciela 165,
kosztów i zaliczek przez komisanta 41,
wydatków 18 u, 36 u, 122, 138.

ż.

Żądanie

ogłoszenia upadłości 1 u, 4,
uznania czynności upadłego za bezskuteczne 53,
wyłączenia rzeczy 31,
zwrotu rzeczy 41.

żywice ziemne 118.

Biblioteka Uniwersytetu
MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ
w Lublinie

A 3142

BIBLIOTEKA U. M. C. S.

Do użytku tylko w obrębie
Biblioteki

1000171932